Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Psalterium Cisterciense - Cod. Lichtenthal 122

[Lichtenthal], [1486 Druck; Handschrift um 1500]

urn:nbn:de:bsz:31-40444

Visual Library

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Licht. 122

Wk2531 X

F. Mone.

[CCC 2 ?] 1486

H. ø

Cop. 2, 4938

Bolatta Nr. 953

v. Li 123

Pſalteriū ad vſum or
dinis Ciſtercieñ. corre/
ctum ſuꝑ pſalterio bea
ti Roberti primi abba
tis ciſtercieñ. ⁊c.

G. H. HOFBIBLIOTHEK KARLSRUHE

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Feria
Seru

ge dñi
medit
tanq̄
cus de
ſuum
eius n
faciet
impy
quē p
Ideo

Feria ſecūda ad primam an͞t.
Seruite. Pſalmus primus.

Beatus vir qui
non abijt in cō-
ſilio impiorū. et
in via pctōꝝ nō
ſtetit: ⁊ in cathe-
dra peſtilētie nō
ſedit Sed in le-
ge dñi volūtas eius: ⁊ in lege eiꝰ
meditabitᷣ die ac nocte. Et erit
tanq̄ʒ lignū qd̓ plantatū eſt ſe-
cus decurſus aquaꝝ: qd̓ fructū
ſuum dabit in tpe ſuo. Et foliū
eius nō defluet: ⁊ omīa quecūqʒ
faciet proſperabuntur. Non ſic
impij non ſic: ſed tanq̄ʒ puluis
quē proijcit ventus a facie terre
Ideo nō reſurgūt impij in iu-

dicio: necꝫ pctõres in cõſilio iu
ſtoꝝ. Quoniã nouit dñs viam
iuſtoꝝ: ⁊ iter impiorum peribit.
Quare fre Pſalmus ij
muerũt gentes: ⁊ ppłi medi
tati ſunt inania. Aſtiterunt re
ges terre. ⁊ principes cõuenerũt
in vnũ: aduerſus dñm ⁊ aduer
ſus chriſtũ eius. Diſrumpam⁹
vincula eoꝝ: ⁊ proijciamus a no
bis iugũ ipoꝝ. Qui habitat ĩ ce
lis irridebit eos: ⁊ dñs ſubſan
nabit eos. Tunc loquet ad eos
in ira ſua: ⁊ in furore ſuo cõtur
babit eos. Ego autẽ cõſtitutus
ſum rex ab eo ſup ſion montem
ſctm̃ ei⁹: pdicãs pceptũ ei⁹. Do
min⁹ dixit ad me fili⁹ meus es
tu: ego hodie genui te. Poſtula

a me ⁊ dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuã: ⁊ poſſeſſionẽ tuã termios terre. Reges eos in virga ferrea: ⁊ tanq̃ȝ vas figuli ꝯfriges eos. Et nũc reges intelligite: erudimini q̃ iudicatꝭ terraȝ. Seruite dñ̃o i timore: ⁊ exultate ei cuȝ tremore Apprehendite diſciplinã. neq̃n iraſcat dñs: ⁊ ꝑeatꝭ de via iuſta. Cũ exarſerit i breui ira eꝰ: beati oẽs q̃ ꝯfidũt in eo. Ps̃. iij.
Iſte pſ̃ dr̃ q̃tidie ad vigilias immediate pꝰ ꝟ. Dñe labia mea a.
Domie q̃ ꝑries. ante inuita. Q̃d multiplicati ſunt qui tribulaũt me: m̃lti inſurgũt aduerſum me. Multi dicũt aĩe mee: nõ ẽ ſalus ipi in deo eiꝰ. Tu autẽ dñe ſuſceptor meꝰ es: gl̃a mea

ꝛ exaltãs caput meũ. Uoce mea
ad dñz clamaui: ꝛ exaudiuit me
de mõte ſcõ ſuo. Ego dormiui ꝛ
ſopoꝛat⁹ ſum: ꝛ exurexi q꞉ dñs ſu
ſcepit me. Nõ timebo milia ppl'i
circũdãtiũ me: exurge dñe ſaluuz
me fac deus me⁹. Quoniã tu ꝑ
cuſſiſti oẽs aduerſantes mihi ſi
ne cã: dentes pcõꝝ ꝯtriuiſti. Do
mini ẽ ſalus: ꝛ ſup ppl'm tuũ bñ
dictio tua. ps. iiij. Ad complet.
Cum inuocarem omni tpe.
exaudiuit me deus iuſticie
mee: in tribulatiõe dilataſti mi
bi. Miſerere mei: ꝛ exaudi orõ
nẽ meã. Filij hoim vſqꝫ q̃ graui
corde: vt qd diligit vanitatẽ ꝛ q̃
rit mẽdaciũ. Scitote qm̃ mirifi
canit dñs ſanctũ ſuũ: dñs ex

audiet me cū clamauero ad eū.
Iraſcimini ⁊ nolite peccare. q̄ di
citꝭ in cordibꝫ vr̄is: in cubilibus
vr̄is cōpungimini. Sacrificate
ſacrificiū iuſticie. ⁊ ſperate in do-
mino: mlti dicūt q̄s oſ̄dit nobiſ
bona. Signatum eſt ſup nos lu-
men vultꝰ tui dn̄e: dediſti leticiā
in corde meo. A fructu frumēti
vini et olei ſui. mltiplicati ſunt.
In pace in idipm: dormiā; et re
quieſcam. Qm̄ tu dn̄e ſinglari-
ter in ſpe: conſtituiſti me.

Feria. ij. ad laudes ps. v.

Verba mea auribus perci-
pe domine: intellige clamo-
meum. Intende voci orationis
mee: rex meus et deꝰ meꝰ. Quo-
niam ad te orabo domine: mane

exaudies vocē meaȝ. Mane aſta
bo tibi ⁊ videbo: qm̄ nō de⁹ volēs
iniquitateȝ tu es. Neqȝ habita-
bit iuxta te malign⁹: neqȝ perma
nebunt iniuſti ante oc̄los tuos.
Odiſti oēs q̄ opant̄ iniq̄tateȝ: p̄
des oēs q̄ loquūtur mendaciuȝ.
Virū ſanguinū ⁊ doloſū abomi-
nabit̄ dn̄s: ego aūt in mlt̄itudīe
miſericordie tue. Introibo in do
mū tuā: adorabo ad tēpluȝ ſctm̄
tuū ī tīore tuo. Dn̄e deduc me ī
iuſticia tua ꝓpter inimicos me-
os: dirige in ꝯſpectu tuo viā me
am. Qm̄ nō eſt ī ore eoꝝ veritas:
cor eoꝝ vanū ē. Sepulcꝝ patēs
eſt guttur eoꝝ. linguis ſuis dolo-
ſe agebāt: iudica illos de⁹. Deci
dant a cogitatiōib⁹ ſuis. ſm mlt̄

titudinē impietatū eorū expelle
eos:qm̄ irritauerunt te dn̄e. Et
letent̄ oēs q̄ sperāt in te: in eter-
nū exultabūt ⁊ habitabis in eis
Et glabunt in te oēs q̄ diligūt
nomē tuū:qm̄ tu bn̄dices iuſto:
Dn̄e vt ſcuto bone volūtat̄ tue:
coronaſti nos. Pſalmus.vi.
Domine ne ī furore tuo argu
as me:nec̄ in ira tua corripi
as me. Miſerere mei dn̄e qm̄ in-
firmus ſum:ſana me dn̄e qm̄ cō
turbata ſunt oſſa mea. Et anīa
mea turbata ē valde:⁊ tu dn̄e vſ
q̄quo. Conuertere dn̄e et eripe
aīam meā:ſaluum me fac ꝓpter
miſericordiā tuā. Qm̄ nō eſt in
morte qui mēor ſit tui: ī inferno
aūt quis ꝯfitebit̄ tibi. Laboraui

n gemitu meo. lauabo ꝑ ſingu-
las noctes lectū meum: lachry
mis meis ſtratū meum rigabo.
Turbatus eſt a furore ocl's me
us: inueteraui inter oēs inimi-
cos meos. Diſcedite a me oēs
qui opamini iniqtatē: quoniam
exaudiuit dn̄s vocē fletus mei.
Exaudiuit dn̄s deprecationē me
am: dn̄s orōem meam ſuſcepit.
Erubeſcāt ꝛ cõturbent vehementer
oēs inimici mei: cõuertant ꝛ eru
beſcant valde velociter. An. Ser
uite dn̄o in timore. Feria. iiij.
ad primam an. Dn̄e. Ps. vij.
Domine deus me' in te ſpe-
raui: ſaluū me fac ex oibus
ꝑſeqntib' me ꝛ libera me. Neqñ
rapiat vt leo aiam meā: dū non

eſt q̃ redimat neq; q̃ ſaluũ faci-
at. Dñe de⁹ me⁹ ſi feci iſtud: ſi ẽ
iniq̃tas in maib⁹ meis. Si red-
didi retribuentib⁹ mihi mala:
decidã merito ab inimicis me-
is inanis. Perſequat̃ inimicus
aiam meã ⁊ cõprehendat. ⁊ cõcul
cet in terra vitã meã: ⁊ gloriam
meã in puluerem deducat. Ex-
urge dñe in ira tua: ⁊ exaltare ĩ
finibus inimicorum meorũ. Et
exurge domĩe deus meus in p̃-
cepto quod mandaſti: ⁊ ſynago-
ga populorum circundabit te.
Et ꝓpter hanc in altũ regrede-
re: dominꝰ iudicat ꝓplos. Iudica
me domĩe ſm iuſticiã meã: ⁊ ſm
innocentiã meã ſup me. Cõſu-
met̃ nequitia pctõꝝ: et diriges

iuſtū ſcrutans corda ⁊ renes de⁹
Iuſtū adiutoꝛiū meū a dño:q̄
ſaluos facit rectos corde. Deus
iudex iuſtus fortꝭ ⁊ patiēs:nūq̄d
iraſcit̄ ꝑ ſinglos dies. Niſi ↄuer
ſi fuerit̄ gladiū ſuū vibꝛabit:ar
cū ſuū tetēdit ⁊ parauit illū. Et
in eo parauit vaſa moꝛtis:ſagit
tas ſuas ardentib9 effecit. Ecce
parturit iniuſticiā:ↄcepit doloꝛē
⁊ pepit iniq̄tatē. Lacū apuit ⁊ ef
fodit eū:⁊ incidit in foueā quā
fecit. Conuertet̄ doloꝛ ei⁹ in ca
put ei⁹:⁊ in v̄ticē ipſius iniq̄tas ei⁹
deſcēdet. Cōfitebor dño ſm̄ iu
ſticiā eius:⁊ pſallam nōi dñi al
tiſſimi.

Domine ps.viij.
dñs noſter: q̄ admirabile ē
nomen tuum in vniuerſa terra.

Quoniā eleuata ē magnificen-
tia tua: ſup celos. Ex ore infan
tiū ⁊ lactentiū pfeciſti laudē ꝓ-
pter inimicos tuos: vt deſtruas
inimicū ⁊ vltorē. Quoniā vide
bo celos tuos opa digitoꝝ tuoꝝ:
lunā ⁊ ſtellas que tu fundaſti.
Quid eſt homo qđ memor es eiꝰ:
aut filiꝰ hoīs qm̄ viſitas eū. Mi
nuiſti eū paulominꝰ ab angel.
glia et honore coronaſti eū: et cō
ſtituiſti eū ſup opa manuū tua
rū. Omnia ſubieciſti ſub pedibꝫ
eius: oues ⁊ boues vniuerſas in
ſup ⁊ pecora cāpi. Volucres celi
et piſces maris: qui pambulant
ſemitas maris. Dñe dñs nr̄:
admirabile eſt nomē tuū i vni-
uerſa terra.

Pſalmus .ix.

Confitebor tibi dñe ĩ toto
corde meo: narrabo oĩa mira
bilia tua. Letabor ꝛ exultabo in
te. pſallã nomĩ tuo altiſſime. In
ꝯuertẽdo inimicũ meum retror
ſũ: infirmabunt ꝛ ꝑibũt a facie
tua. Quoniã feciſti iudiciũ me
um ꝛ cãm meã: ſediſti ſuꝑ thro
nũ q̃ iudicas iuſticiã. Increpa
ſti gẽtes et periit impiꝰ: nomẽ eo
rũ deleſti ĩ eternũ ꝛ in ſecľm ſe
culi. Inimici defecerũt framee
in finez: et ciuitates deſtruxiſti.
Periit mẽoria eoꝝ cuz ſonitu: et
dominꝰ in eternũ ꝑmanet. Para
uit in iudicio thronũ ſuũ. ꝛ ipſe
iudicabit orbẽ terre in equitate:
iudicabit ꝑplos ĩ iuſticia. Et fa
ctus ẽ dñs refugiũ paupi: adiu

toꝛ in oppoꝛtunitatib⁹ in tribula-
tione. Et ſperēt in te q̄ nouerūt
nomē tuū:qm̄ nō dereliqſti q̄rē-
tes te domīe. Pſallite dn̄o q̄ ha-
bitat in ſion:annūciate īter gen
tes ſtudia ei⁹. Quoniā requirēſ
ſanguinē eoꝝ recoꝛdat⁹ eſt: nō ē
oblitus clamoꝛē paupeꝝ. Miſere
re mei domīe:vide hūilitatē me
am de inimicis meis. Qui exal
tas me de poꝛtis moꝛtis : vt an-
nunciem oēs laudationes tuas
in poꝛtꝫ filie ſiō. Exultabo i ſalu
tari tuo:infixe ſunt gētes ī inte-
ritu quē fecerūt. In laqueo iſto
quē abſconderūt:cōpꝛehēſus eſt
pes coꝛuꝫ. Cognoſcet̄ dn̄s iudi-
cia faciens:in operibus manuū
ſuaruꝫ compꝛehenſus eſt peccatoꝛ.

Cõuertant̃ pccõres in infernũ: oẽs gẽtes q̃ obliuiſcũt̃ deũ. Qm̃ nõ ĩ finẽ obliuio erit paupis: pa tiẽtia pauperꝝ nõ pibit in finem: Añ. Dñe de⁹ meus in te ſperaui. Feria. iiij. ad primaꝫ añ. Exurge Exurge domine Diuiſio dñe. nõ confortet̃ hõ: iudicent̃ gẽtes in ꝯſpectu tuo. Conſtitue dñe le giſlatorẽ ſup eos: ſciãt gẽtes qm̃ hoĩes ſunt. Ut q̃d dñe receſſiſti longe: deſpicis ĩ oportũitatibꝫ in tribulatiõe. Dũ ſupbit impius incendit̃ paup: cõphendũtur in ꝯſilijs quibꝫ cogitant. Qm̃ lau datur pctõꝛ ĩ deſiderijs aĩe ſue: ꝛ iniquus bñdicit̃. Exacerbauit dñm pctõꝛ: ſcḿ multitudinẽ ire ſue non queret. Non eſt deus in

conſpectu eius: inquinate ſunt
vie illiꝰ in oi tpe. Auferunt iu-
dicia tua a facie eiꝰ: oim inimi-
coꝝ ſuoꝝ dñabit. Dixit enim in
corde ſuo: nõ moueboꝛ a genera-
tione i gñatiõe ſine malo. Cu-
ius maledictiõe os plenũ ẽ ⁊ a-
maritudie ⁊ dolo: ſub lingua eiꝰ
laboꝛ ⁊ doloꝛ. Sedet i inſidijs cũ
diuitibꝰ i occult: vt interficiat i-
nocentẽ. Oculi eiꝰ in pauperem
reſpiciũt: inſidiat in abſcondito
q̃ſi leo in ſpelũca ſua. Inſidiat
vt rapiat paupem: rapere pau-
perẽ dũ attrahit eũ. In laqueo
ſuo hũiliabit eum: inclinabit ſe
⁊ cadet cũ dñatꝰ fuerit pauperũ
Dixit eni in corde ſuo oblitꝰ eſt
deꝰ: auertit faciẽ ſuã ne videat i

finē. Exurge dn̄e de⁹ exaltet᷑ ma
nus tua: ne obliuiſcaris pauperꝝ
Propter q̄d irritauit impi⁹ deū
dixit enī in corde ſuo nō req̄ret.
Uides qm̄ tu laborē ⁊ dolorē cōſi
deras: vt tradas eos ī manus tu
as. Tibi derelict⁹ eſt pauper: or
phano tu eris adiutor. Contere
brachiū pctōris et maligni: q̄ret᷑
pctm̄ illius ⁊ nō inuenietur. Dn̄s
regnabit ī eternū ⁊ ī ſecl'm ſecl'i:
peribitis gētes de terra illi⁹. Deſi
deriū pauperꝝ exaudiuit dn̄s: p̄/
paratione cordis eoꝝ audiuit au
ris tua. Iudicare pupillo ⁊ hūi/
li: vt nō apponat vltra magnifi/
care ſe hō ſuper terram. ps. r.

In dn̄o cōfido: quō dicit aīe
mee trāſmigra ī monteʒ ſicut

paſſer. Qm̄ ecce pcõres intēde-
rūt arcū. parauerīt ſagittas ſuas
in pharetra: vt ſagittēt ī obſcuro
rectos corde. Qm̄ q̄ pfeciſti de-
ſtruxerūt: iuſtus autē quid fecit
Dominꝰ in templo ſancto ſuo:
dominus in celo ſedes eiꝰ. Ocu-
li eius in pauperem reſpiciunt:
palpebre eius interrogant filioſ
hominum. Dominus interro-
gat iuſtum ⁊ impium: qui autē
diligit iniquitatem odit animā
ſuaꝫ. Pluet ſuper peccatores la
queos: ignis ſulphur ⁊ ſpiritus
procellarum pars calicis eorum
Quoniam iuſtus dominus ⁊ iu
ſticias dilexit: equitatem vidit
vultus eius. Pſalmus. xi.
SAluū me fac domīe quoniaꝫ

defecit ſanctus:quoniā diminu
te ſunt veritates a filijs hoīum:
Vana locuti ſūt vnuſquiſqꝫ ad
proximuꝫ ſuum : labia doloſa in
corde ꝛ corde locuti ſunt. Diſp
dat domin⁹ vniuerſa labia dolo
ſa:et linguā magniloquaꝫ. Qui
dixerūt linguā nr̄am magnifica
bimus .labia nr̄a a nobis ſunt:
quis nr̄ dn̄s ē. Propter miſeri
am inopū ꝛ gemitū pauperꝫ:nūc
exurgam dicit dn̄s: Ponā in ſa
lutari : fiducialiter agam in eo.
Eloquia domini eloq̄a caſta: ar
gentū igne examinatū:ꝓbatum
terre purgatum ſeptupluꝫ. Tu
domine ſeruabis nos:ꝛ cuſtodi
es nos a generatiōe hac in eter
nuꝫ. In circuitu impij ambu

lant:ſm altitudinem tuaꝫ mul-
tiplicaſti filios hoim. An. Exur-
ge domine nō ꝑualeat homo.
Feria. v. ad primā an. Illumina:
Uſqꝫquodomine ob ps. xij.
liuiſceris me in finē: vſqꝫ q̄
auertis faciē tuā a me. Quādiu
ponā ꝯſilia in aīa mea: dolorē in
corde meo per diē. Uſqꝫquo ex-
altabitur inimic⁹ meus ſuꝑ me:
reſpice ⁊ exaudi me domine de
us meuſ. Illumina oculos me
os ne vnqꝫ obdormiam in mor-
te: nequādo dicat inimicus me-
us preualui aduerſus euꝫ. Qui
tribulant me exultabunt ſi mo-
tus fuero: ego autem in miſeri
cordia tua ſperaui. Exultabit
cor meum in ſalutari tuo: canta

bo dn̄o qui bona tribuit mihi:et
pſallam nomini dn̄i altiſſimi.

Dixit inſipiēs Pſalm᷒.xiij.
in corde ſuo : non eſt deus.
Corrupti ſunt ⁊ abomiabiles fa
cti ſunt in ſtudijs ſuis:non eſt q̄
faciat bonū non ē vſq₃ ad vnum.
Dn̄s de celo ꝓſpexit ſuꝑ filios
hoim:vt videat ſi eſt intelligens
aut reqrens deū. Om̄s declina/
uerūt ſil' inutiles facti ſunt:non
eſt q̄ faciat bonū non eſt vſq₃ ad
vnū. Sepulcrū patens ē guttur
eoꝝ: linguis ſuis doloſe agebant
venenū aſpidū ſub labijs eorꝫ.
Quoꝝ os maledictione ⁊ amari
tudine plenū eſt : veloces pedes
eoꝝ ad effundēdū ſanguinē. Cō
tritio ⁊ īfelicitas in vijs eoꝝ:⁊ vi

am pacis non cognouerūt: non ē
timoꝛ dei añ oculos coꝛū. Nōne
cognoſcent oēs q̄ opant̄ iniq̄ta-
tem: q̄ deuoꝛāt plebem meā ſicut
eſcam panis. Dn̄m non inuoca-
uerūt: illic trepidauerūt timoꝛe
vbi nō erat timoꝛ. Qm̄ dn̄s ī ge-
neratiōe iuſta eſt: ꝯſiliuꝫ inopis
confudiſtis qm̄ dn̄s ſpes eiꝰ eſt.
Quis dabit ex ſiō ſalutare iſra-
el: cū auerterit dn̄s captiuitateꝫ
plebis ſue. exultabit iacob ⁊ leta-
bitur iſrael.

ps̄. xiiij.

Dn̄e quis habitabit in tabernacu-
lo tuo: aut quis reqēſcet in mon-
te ſctō tuo. Qui ingreditur ſine
macula: ⁊ opat̄ iuſticiā. Qui lo-
quit̄ veritatē in coꝛde ſuo: q̄ non
egit doluꝫ in lingua ſua. Nec fec

proximo ſuo malū: ⁊ opprobriuȝ
nō accepit aduerſus proximos ſu
os. Ad nihilū deduct⁹ eſt in cō
ſpectu ei⁹ malign⁹: timētes autē
dn̄m glorificat. Qui iurat proxi
ſuo ⁊ nō decipit. q̄ pecuniaȝ ſuaȝ
nō dedit ad vſurā: ⁊ mūera ſup
innocentē nō accepit. Qui facit
hec: nō mouebiſ in eternuȝ. An.
Illumina oculos meos domine.
Feria. vi. ad. i. an̄ Conſerua me.
Conſerua me dn̄e ps. xv.
quoniā ſpaui in te: dixi domi
no de⁹ me⁹ es tu qm̄ bonoꝝ meo
rū nō eges. Sctīs qui ſūt in ter
ra eius: mirificauit oēs volunta
tes meas ī eiſ. Multiplicate ſūt
infirmitates eoꝝ: poſtea accelera
uerūt. Non ꝯgregabo ꝯuenticu

la eoꝝ d̄ ſanguinibꝰ:nec memoꝛ
ero noīm eoꝝ̄ ꝑ labia mea. Do
minus pars hereditatꝭ mee et ca
licis mei:tu es qui reſtitues he-
reditatē meā mihi. Funes ceci
derunt mihi in p̄claris: etenī he
reditas mea p̄clara ē mihi. Be-
nedicam dn̄m qui tribuit mihi
intellectū:inſuper ⁊ vſqꝫ ad no-
ctem increpuerūt me renes mei
Prouidebam dn̄m in cōſpectu
meo ſemꝑ: quoniā a dextris eſt
mihi ne cōmouear Propter hoc
letatū eſt coꝛ meum. ⁊ exultauit
lingua mea:inſuꝑ ⁊ caro mea re
q̄eſcet i ſpe. Qm̄ nō derelinques
aiaꝫ meā i iferno:nec dabis ſcm̄
tuū videre coꝛruptiōeꝫ. Notas
mihi feciſti vias vite. adimple-

bis me leticia cũ vultu tuo: dele
ctatões ĩ dextera tua vſqȝ ĩ finẽ.
Exaudi dñe iuſticiaȝ ps. xvi.
meã: intẽde deꝑcationẽ meã:
Auribꝰ ꝑcipe orationẽ meã: nõ
in iabijs doloſis. De vultu tuo
iudiciũ meũ ꝓdeat: oculi tui vi-
deant eq̃tates. Probaſti cor me-
um ⁊ viſitaſti nocte: igne me ex-
aminaſti ⁊ non ẽ inuẽta ĩ me ini-
quitas. Ut non loq̃tur os meuȝ
opa hoĩm: ꝑpter verba labioꝝ tu-
orum ego cuſtodiui vias duras.
Perfice greſſus meos ĩ ſemitis
tuis: vt non moueantur veſtigia
mea. Ego clamaui qm̃ exaudi-
ſti me deꝰ: incline aurẽ tuã mihi
⁊ exaudi v̾ba mea. Mirifica mi-
ſericordias tuas: q̃ ſaluos facis

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ſperãtes in te. A reſiſtentib⁹ de/
xtere tue cuſtodi me: vt pupillã
oculi. Sub vmbra alaꝝ tuaꝝ p/
tege me: a facie impioꝝ q̃ me af/
flixerũt. Inimici mei aĩaȝ meã
circũdederũt. adipẽ ſuũ cõcluſe/
rũt: os eoꝝ locutuȝ eſt ſupbiam.
Proijciẽtes me nũc circũdede/
rũt me: oclos ſuos ſtatuerũt de/
clinare in terrã. Suſceperũt me
ſicut leo parat⁹ ad p̃dã: ⁊ ſic catu
lus leonis hitans in abditis. Ex/
urge dñe p̃ueni eũ ⁊ ſubplanta
eũ. eripe aĩaȝ meã ab impio: fra/
meã tuaȝ ab inimicis man⁹ tue.
Dñe a paucis de terra diuide
eos ĩ vita eoꝝ: de abſconditis tuis
adimplet⁹ ẽ vẽter eoꝝ. Satura/
ti ſũt filijs: et dimiſerũt reliq̃as

ſuas paruulꝭ ſuis. Ego aũt ĩ iu-
ſticia apparebo ꝯſpectui tuo: ſati
abor cũ appuerit glĩa tua. ps. xvij

DIligã te dñe fortitudo mea
dñs firmamentũ meũ et re
fugiũ meũ ⁊ liberator meꝰ. Deꝰ
meuſ adiutor meꝰ: ⁊ ſperabo ĩ eũ
Protector meus ⁊ cornu ſaluꝗ
mee: ⁊ ſuſceptor meꝰ. Laudans
inuocabo dominũ: ⁊ ab inimicis
meis saluꝰ ero. Circũdederunt
me dolores mortꝗ: ⁊ torrẽtes iniq
tatis ꝯturbauerũt me. Doloreſ
inferi circũdederunt me: pꝛeoccu-
pauerũt me laquei mortis. In
tribulatiõe mea inuocaui dñm:
⁊ ad deũ meũ clamaui. Et exau
diuit de tẽplo ſcõ ſuo vocẽ meã:
⁊ clamor meꝰ in ꝯſpectu eius in-

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

troiuit in aures eiꝰ. Cōmota ē
⁊ ꝯtremuit terra. ⁊ fundamenta
montiū ꝯturbata ſunt ⁊ cōmota
ſunt: quoniā iratꝰ eſt eis. Aſcen
dit fumus in ira eius. ⁊ ignis a
facie eiꝰ exarſit: carbones ſuccen
ſi ſunt ab eo. Inclinauit celos
⁊ deſcēdit: ⁊ caligo ſub pedibus
eiꝰ. Et aſcēdit ſuꝑ cherubin ⁊ vo
lauit: volauit ſuꝑ pennas ventoꝝ
Et poſuit tenebras latibulū ſu
um. ī circuitu eiꝰ tabernaclm̄ eiꝰ:
tenebroſa aqua in nubibꝰ aeris
Pre fulgore in ꝯſpectu eius: nu
bes tranſierūt grādo ⁊ carbones
ignis. Et intonuit de celo dn̄s:
et altiſſimus dedit vocem ſuaꝫ:
grādo ⁊ carbones ignis. Et miſ
ſit ſagittas ſuaſ ⁊ diſſipauit eoſ:

fulgura multiplicauit ⁊ ꝯturba/
uit eos. Et apparuerunt fontes
aq̄ꝝ: ⁊ reuelata ſunt fundamēta
orbis terraꝝ. Ab increpatōe tua
dñe: ab inſpiratiōe ſpūs ire tue
Miſit de ſūmo ⁊ accepit me: ⁊ aſ
ſumpſit me de aq̄s multis. Eri
puit me de inimicis meis fortiſ
ſimis. ⁊ ab his q̄ oderūt me: qm̄
ꝯfortati ſunt ſup me. Preuene/
runt me ī die afflictiōis mee: et
fact⁹ eſt dñs ꝓtector me⁹. Et e/
duxit me ī latitudinē: ſaluū me
fecit qm̄ voluit me. Et retribuet
mihi dñs ſm iuſticiā meā: ⁊ ſm
puritatē manuū meaꝝ retribuet
mihi. Quia cuſtodiui vias dñi:
nec īpie geſſi do a meo. Qm̄ oīa
iudicia ei⁹ in ꝯſpectu meo: ⁊ iuſti

cias ei⁹ nō repuli a me. Et ero
imaculat⁹ cū eo: ꝛ obſeruabo me
ab iniq̄tate mea. Et retribuet
mihi dñs ſm iuſticiā meā: ꝛ ſm
puritatē manuū meaꝝ i ꝯſpectu
ocloꝝ ei⁹. An. Conſerua me dñe
q̊niaȝ in te ſperaui. Sabbato ad
primā an. Viuit dñs Diuiſio.
Cum ſctō ſctūs eris: ꝛ cū viro
innocēte innocēs eris. Et cum
electo elect⁹ eris: ꝛ cū puerſo p
uerteris. Qm̄ tu ppl'm hūilē ſal
uū facies: ꝛ oclos ſupboꝝ hūilia
bis. Qm̄ tu illuminas lucernā
meā dñe: de⁹ me⁹ illumina tene
bras meas. Qm̄ in te eripiar a
tēptatiōe: ꝛ i deo meo trāſgredi
ar murū. Deus me⁹ impolluta
via ei⁹. eloq̄a dñi igne examīata

protector eſt oīm ſperantiū in ſe
Quoniaz q̄s deꝰ p̄ter dn̄m: aut
q̄s deꝰ p̄ter deū nr̄m. Deus q̄ p̄
cinxit me virtute: et poſuit ima-
culatā viā meaz. Qui pfecit pe-
des meos tanq̄ꝫ ceruoꝝ: ⁊ ſup ex
celſa ſtatuēs me. Qui docet ma
nus meas ad p̄liū: ⁊ poſuit vt ar
cū ereū brachia mea. Et dediſti
mihi ꝓtectionē ſalutꝭ tue: ⁊ dex-
tera tua ſuſcepit me. Et diſci-
plina tua correxit me in finē: et
diſciplina tua ipſa me docebit.
Dilataſti greſſus meos ſubtuſ
me: ⁊ nō ſunt infirmata veſtigia
mea. Perſeq̄r inimicos meos ⁊
cōprehendā illos: ⁊ nō conuertar
donec deficiant. Confringam il
los nec poterūt ſtare: cadēt ſubtꝰ

pedes meos: Et precinxiſti me
virtute ad bellū: ⁊ ſupplātaſti in-
ſurgētes ī me ſubtuſ me. Et ini
micos meos dediſti mihi dorſū:
⁊ odientes me diſpdidiſti. Cla-
mauerūt nec erat q̄ ſaluos face-
ret: ad dn̄m nec exaudiuit eos.
Et cōminuā eos vt puluerē añ
faciē venti: vt lutū plateaꝝ dele
bo eos. Eripies me de contradi
ctionib⁹ ppl'i: ꝯſtitues me in ca-
put gentiū. Populus queꝫ non
cognoui ſeruiuit mihi: ī auditu
auris obediuit mihi. Filij alie-
ni mētiti ſūt mihi. filij alieni in
ueterati ſūt: ⁊ claudicauerūt a ſe-
mitis ſuis. Viuit dn̄s ⁊ bn̄dict⁹
de⁹ me⁹: ⁊ exalteť de⁹ ſalutiſ mee.
De⁹ qui das vindictas mihi. ⁊

ſubdis poplos ſub me:liberatoꝛ
me⁹ de inimicis meis iracūdis:
Et ab īſurgētib⁹ ī me exaltabis
me:a viro iniq̄ eripies me.Pro
ptea ꝯfitebor tibi ī natōib⁹ dñe:
⁊ noī tuo pſalmū dicā.Magnificās
ſalutes regis ei⁹. ⁊ faciēs miam
xp̄o ſuo dauid:⁊ ſemī ei⁹ vſqꝫ in
Celi enarrāt ps.xviij. ſeclm.
glãz dei:⁊ opa manuū ei⁹ an
nūciat firmamētū.Dies dici e
ructat v̄bū: et nox nocti indicat
ſciāz.Nō ſūt loq̄le neqꝫ ſmōes:
q̄z nō audiant voces eoꝝ.In oēz
terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ: ⁊ ī fines oꝛ
bis tre v̄ba eoꝝ.In ſole poſuit
tabernaculū ſuū: ⁊ ipſe tāqꝫ ſpon
ſus ꝓcedēs de thalamo ſuo.Ex
ultauit vt gygas ad currēdaꝫ vi

am:a ſūmo celo egreſſio ei⁹. Et
occurſus ei⁹ vſq₃ ad ſummū ei⁹:
nec eſt q̄ ſe abſcōdat a calore ei⁹
Lex dñi imaculata ꝯuertēs ani-
mas: teſtioniū dñi fidele ſapiaꝫ
p̄ſtans puul'. Iuſticie dñi recte
letificātes corda: p̄ceptū dñi lu-
cidū illūians oclos. Timor dñi
ſcūs ꝑmanet in ſecl'm ſecl'i: iudi
cia dñi vera iuſtificata in ſemet
ipſa. Deſiderabilia ſup auruꝫ ⁊
lapidē precioſuꝫ multū: ⁊ dulci-
ora ſuper mel et fauum. Eteniꝫ
ſeruus tuus cuſtodit' ea: in cu-
ſtodiendis illis retributio mul-
ta. Delicta quis intelligit. ab oc
cultis meis munda me: ⁊ ab ali-
enis parce ſeruo tuo. Si mei nō
fuerint dominati. tunc inmacu-

latus ero: ꝛ emundabor a delicto
maximo. Et erūt vt cōplaceāt elo-
quia oris mei: et meditatio cor-
dis mei in ꝯſpectu tuo ſp. Dn̄e
adiutor meꝰ ꝛ redēptor meus.

Exaudiat te dn̄s in
die tribulatiōis: ꝓtegat te no
mē dei iacob. Mittat tibi auxili
um de ſcō: ꝛ de ſion tueat̄ te. Me
mor ſit omis ſacrificij tui: ꝛ holo
cauſtū tuū pingue fiat. Tribu-
at tibi ſm cor tuū: ꝛ oē ꝯſiliū tu
um ꝯfirmet. Letabimur in ſalu
tari tuo: ꝛ in nōie dei nr̄i magni
ficabimur. Impleat dn̄s oēs pe
titiōes tuas: nūc cognoui qm̄
ſaluū fecit dn̄s chriſtū ſuū. Ex-
audiet illū de celo ſcō ſuo: i potē
tatibꝫ ſalus dextere eiꝰ. Hi i cur

ribꝫ et hi in eqs: nos aũt i noīe
dñi dei nr̃i inuocabim⁹ Ipſi ob
ligati ſunt ⁊ ceciderũt: nos autē
ſurreximꝰ ⁊ erecti ſum⁹ Dñe ſal
uũ fac regē: ⁊ exaudi nos in die
q̄ inuocauerim⁹ te. Añ Viuit do
min⁹ ⁊ bñdictus de⁹ ſalutis mee.
Dñicis diebꝫ ad vigilias Inui
tat. p eſtatē. Adorem⁹ dñm. Qui
fecit nos. ps. Venite. Hymnus.
Eterne rex. In. i. noct. añ. Dñe.
D Omine in Ps. xx.
virtute tua letabitur
rex: et ſup ſalutare tu
um exultabit vehemē
ter. Deſideriũ cordis eius tribu
iſti ei: et volũtate labioꝝ eius nō
fraudaſti eũ. Qm̃ pueniſti eũ in
bñdictiōibꝫ dulcedinis: poſuiſti

in capite eiꝰ coronā de lapide ꝓ
cioſo. Vitā petijt a te ⁊ tribuiſti
ei: longitudinē dieꝝ in ſecl'm ⁊ ī
ſecl'm ſeculi. Magna gl'a eiꝰ ī ſa-
lutari tuo: gl'am ⁊ magnū decorē
impones ſuꝑ eū. Qm̄ dabis eū
in benedictiōe3 in ſecl'm ſecl'i: le
tificabis eū in gaudio cu3 vultu
tuo. Qm̄ rex ſperat in dn̄o: et in
mīa altiſſimi nō cōmouebit. In
ueniat manꝰ tua oib3 inimicis
tuis: dextera tua īueīat oēs q̄ te
oderūt. Pones eos vt clibanu3
ignis ī tp̄e vultꝰ tui: dn̄s in ira
ſua cōturbabit eos ⁊ deuorabit
eos ignis. Fructū eoꝝ de terra
ꝑdes: ⁊ ſemē eoꝝ a filijs hoīum.
Qm̄ declinauerūt in te mala: co-
gitauerūt ↄſilia q̄ nō potuerūt ſta-

bilite. Q̄m pones eos dorſuz: in reliquijs tuis p̄pabis vultū eoꝝ Exaltare dn̄e ī v̄tute tua: cātabi m⁹ ⁊ pſallē⁹ v̄tutes tuas. ps. xxi.

DEus de⁹ me⁹ reſpice in me q̄re me dereliq̄ſti: longe a ſalute mea v̄ba dlictoꝝ meoꝝ. Deus me⁹ clamabo ꝑ diē ⁊ nō exaudies: ⁊ nocte ⁊ nō ad inſipiētiaz mihi. Tu aūt in ſcō hītas: laus iſrl̄. In te ſperauerunt p̄res nr̄i: ſpauert̄ ⁊ liberaſti eos. Ad te clamauert̄ ⁊ ſalui facti ſūt: in te ſperauerūt ⁊ nō ſūt ꝯfuſi. Ego aūt ſū vermis ⁊ non hō: opprobrium hoīm ⁊ abiectio plebis. Om̄s videntes me deriſert̄ me: locuti ſūt labijs ⁊ mouert̄ caput. Sperauit in dn̄o eripiat eū: ſaluum faciat

eū qm̄ vult eū. Qm̄ tu es qui ex
traxiſti me de vētre. ſpes mea ab
vberib⁹ mr̄is mee: in te ꝓiectus
ſuz ex vtero. De vētre mr̄is mee
de⁹ meus es tu: ne diſceſſeris a
me. Qm̄ tribulatio ꝓxima eſt: q̄
niā nō eſt q̄ adiuuet. Circunde
derūt me vituli mlti: tauri pin-
gues obſederūt me. Aperuerūt
ſup me os ſuū: ſic leo rapiens et
rugiēs. Sicut aq̄ effuſus ſuz: et
diſpſa ſunt oīa oſſa mea. Factū
eſt cor meū tanq̄ȝ cera liq̄ſcens: i
medio vētris mei. Aruit tāq̄ȝ te
ſta ꝟtus mea. ⁊ ligua mea adhe
ſit faucib⁹ meis: ⁊ i puluerē mor
tis deduxiſti me. Qm̄ circunde
derūt me canes mlti: ꝯciliū ma
lignantiū obſedit me. Foderūt

manus meas ⁊ pedes meos: di-
numerauerūt oīa oſſa mea. Ipſi
vero ꝯſiderauerūt ⁊ inſpexerunt
me: diuiſeꝛt ſibi veſtimēta mea
⁊ ſup̄ veſtē meā miſeꝛt ſoꝛtē. Tu
aūt dn̄e ne elōgaueris auxiliuꝫ
tuū: ad defenſionē meā cōſpice.
Erue a framea de⁹ aīaꝫ meā. et
de manu canis vnicā meā. Sal-
ua me ex oꝛe leonis: et a coꝛnib⁹
vnicoꝛniū hūilitatē meā. Narra-
bo nomē tuū frib⁹ meis: ī medio
eccl'ie laudabo te. Qui timetis
dn̄m laudate eū: vniuerſū ſemē
iacob glificate eū. Timeat eū oē
ſemē iſrl': qm̄ nō ſpꝛeuit neqꝫ de-
ſpexit dep̄catiōez paupis. Nec a-
uertit faciē ſuā a me: ⁊ cū clama-
rē ad eū exaudiuit me. Apud te

laus mea in eccl'ia magna: vota mea reddā ī ɔſpectu timētiū eū. Edent paupes ꝛ ſaturabunt. et laudabūt dn̄ꝫ q̄ reqrūt eū: viuēt corda eoꝝ ī ſecl'm ſecl'i. Remiſcē tur ꝛ ɔuertēt ad dn̄ꝫ: vniuerſi fi nes terre. Et adorabūt ī ɔſpectu ei⁹: vniuerſe familie gētiū. Qm̄ dn̄i ē regnū: ꝛ ipē dn̄abit gentiū. Mādu cauerūt ꝛ adorauerūt oēs pigues terre: ī ɔſpectu ei⁹ cadēt oēs q̄ deſcēdūt in terrā. Et ania mea illi viuet: ꝛ ſemē meū fuiet ipi. Annūciabit dn̄o gn̄atio vē tura. ꝛ ānūciabūt celi iuſticiā ei⁹ p̄plo q̄ naſcet: quē fecit dn̄ſ. An̄. Dn̄e in ꝟtute tua letabit rex. an̄. Dominꝰ re ps. xxij. Dn̄s

Regit me ꝛ nihil mihi deerit: I

loco paſcue ibi me collocauit.
Sup aquã refectiõis educauit
me:aĩaꝫ meã cõuertit. Deduxit
me ſup ſemitas iuſticie:ꝓpt no-
mẽ ſuũ. Nã ꝛ ſi ãbulauero ĩ me
dio vmbre mortꝫ nõ tĩebo mala:
qm̃ tu mecũ es. Virga tua ꝛ ba-
culus tuꝰ:ipã me cõſolata ſunt.
Paraſti ĩ ↄſpectu meo mẽſaꝫ:ad
uerſus eos q̃ tribulãt me. Im-
pinguaſti ĩ oleo caput meũ: ꝛ ca
lix meꝰ iebriãs q̃ꝫ p̃clarus ẽ. Et
mia tua ſubſeq̃t me: oĩbꝫ diebꝫ
vite mee Et vt ĩhitẽ ĩ domo dñi
in longitudine dieꝝ. ps. xxiij.
Domini ẽ t̃ra ꝛ pleĩtudo eiꝰ:
orbis t̃raꝝ ꝛ vniuerſi q̃ hĩtãt
in eo. Quia ip̃e ſup maria fun-
dauit eũ:ꝛ ſuper flumina prepa

rauit eũ: Quis aſcẽdet in mõtẽ
dñi: aut q̃s ſtabit in loco ſcõ ei⁹.
Innocẽs maĩbꝫ ⁊ mũdo corde. q̃
nõ accepit in vano aĩaʒ ſuaʒ: nec
iurauit ĩ dolo ꝓxĩo ſuo. Hic acci⸗
piet bñdictiões a dño: ⁊ miam a
deo ſalutari ſuo. Hec ẽ gñatio q̃⸗
rentiũ eũ: q̃rẽtiũ faciẽ dei iacob:
Attollite portas pĩcipes vr̃as:
⁊ eleuamini porte eternales ⁊ in
troibit rex glĩe. Quis ẽ iſte rex
glĩe: dñs fortꝭ ⁊ potẽs dñs potens
in ꝓlio. Attollite portas pĩcipeſ
vr̃as ⁊ eleuamĩ porte eternales:
⁊ introibit rex glĩe. Quis eſt iſte
rex glĩe: dñs v̄tutũ ipe ẽ rex glĩe.
Añ. Dñs regit me et nihil mihi
deerit in loco paſcue ibi me colloca
uit. Añ. Oculi mei. Ps. xxiij.

AD te dñe leuaui aĩaꝫ meaꝫ: deus meꝰ in te ꝯfido nõ erubeſcam. Neqꝫ irrideant me inimici mei: etenim vniuerſi qui ſuſtinent te nõ ꝯfundent̃. Cõfundant̃ omẽs iniqua agẽtes. ſuper vacue. Uias tuas dñe demonſtra mihi: et ſemitas tuas edoce me. Dirige me in veritate tua ⁊ doce me: qꝛ tu es deꝰ ſaluatoꝛ meus. ⁊ te ſuſtinui tota die. Reminiſcere miſerationũ tuaꝝ dñe: ⁊ miſericordiaꝝ tuaꝝ q̃ a ſeclo ſũt. Delicta iuuẽtutꝭ mee ⁊ ignorantias meas: ne memineris. Scd̃m miſericoꝛdiã tuã memento mei tu: ꝓpter bonitatẽ tuã dñe. Dulcis ⁊ rectus dñs: ꝓpter hoc legeꝫ dabit delinquẽtibꝰ in via. Diri

get manſuetos in iudicio: doce-
bit mites vias ſuas. Uniuerſe
vie dñi miſericordia ⁊ veritas: re-
quirētibꝫ teſtamentū ei⁹ et teſti
monia ei⁹. Propter nomen tuū
dñe ꝓpitiaberis peccato meo: mł
tum eſt enī. Quis eſt hō qui ti-
met dñz: legē ſtatuit ei ī via quā
elegit. Anīa ei⁹ in bonis demo-
rabitur: ⁊ ſemē eius hereditabit
terrā. Firmamentū eſt domin⁹
timentibus eū: ⁊ teſtamētuz ipi⁹
vt manifeſtetur illis. Oculi mei
ſemper ad dominū: quoniaz ipſe
euellet de laqueo pedes meos.
Reſpice in me et miſerere mei:
qꝛ vnicus et pauꝑ ſum ego. Tri
bulatiōes cordis mei multipli-
cate ſunt: de neceſſitatibꝫ meis

erue me. Vide hūilitatē meam
et laborē meū: ⁊ dimitte vniuer-
ſa delicta mea. Reſpice inimicoſ
meos quoniā multiplicati ſūt: ⁊
odio iniquo oderūt me. Cuſto-
di aniām meam et erue me: non
erubeſcam qm̄ ſperaui in te. In
nocētes ⁊ recti adheſerūt mihi:
quia ſuſtinui te. Libera deꝰ iſra
el ex omnibus tribulationibus
ſuis. Pſalmus. xxv.

Iudica me dn̄e qm̄ ego in in
nocētia mea ingreſſus ſū: et ī
dn̄o ſperās nō infirmabor. Pro
ba me dn̄e et tempta me: vre re
nes meos et cor meū. Qm̄ miſe
ricordia tua an̄ oclos meos ē: et
cōplacui ī ỽitate tua. Nō ſedi cū
ꝯſilio vaītatꝭ: ⁊ cuȝ iniqua geren-

tibus nō introibo. Odiui eccle-
ſiaꝫ malignantiuꝫ: ⁊ cū impijs nō
ſedebo. [L]auabo īter innocentes
man⁹ meas: ⁊ circundabo altare
tuū dn̄e. Ut audiaꝫ vocem lau
dis: ⁊ enarrem vniuerſa mirabi
lia tua. [D]n̄e dilexi decorem do-
mus tue: et locū habitatiōis glīe
tue. Ne pdas cū impijs de⁹ ani
mā meā: et cū viris ſanguinū vi
tam meā. [I]n q̄r manib⁹ iniq̄ta
tes ſunt: dextera eoꝝ repleta eſt
muneribꝫ. Ego aūt in innocētia
mea ingreſſus ſum: redime me
⁊ miſerere mei. [P]es me⁹ ſtetit ī
directo: in eccleſijs benedicaꝫ te
domine. Aīi. Oculi mei ſemp ad
dominuꝫ. v. Memor fui nocte no-
minis tui domie. Et cuſtodiui le-

gem tuam. In .ij. noc. añ. Domi-
nus defen. ps. xxvi.

Dominus illumina-
tio mea: ⁊ ſalus mea
quē timebo. Dñs ꝓ-
tector vite mee: a quo trepida-
Dum appropiant ſup me no-
centes: vt edant carnes meas.
Qui tribulant me inimici mei:
ipſi infirmati ſūt ⁊ ceciderūt. Si
ↄſiſtāt aduerſuz me caſtra: nō ti-
mebit coꝛ meuz. Si exurgat ad-
uerſuz me ꝓliū: ī hoc ego ſperabo
Unā petij a dño hanc requiraz:
vt inhabitē in domo dñi omni-
bus diebus vite mee. Ut vide-
am voluntatē dñi: et viſitē tem-
plum eius. Quoniam abſcōdit
me in tabernaculo ſuo ī die ma-

lorū:protexit me in abſcōdito tabernaculi ſui. In petra exaltauit me: et nunc exaltauit caput meū ſup inimicos meos. Circuiui et immolaui in tabernaculo eius hoſtiā vociferatiōis: cantabo et pſalmuz dicam dn̄o. Exaudi dn̄e vocez meaz qua clamaui ad te: miſerere mei et exaudi me. Tibi dixit cor meū exquiſiui te facies mea: faciē tuā dn̄e requiraz. Ne auertas faciē tuā a me: ne declines ī ira a ſuo tuo. Adiutor meus eſto ne derelinquas me: neq3 deſpicias me de⁹ ſalutaris meus. Quoniā pr̄ me⁹ ⁊ mater mea dereliquerūt me: domi⁹ autē aſſumpſit me. Legez pone mihi dn̄e in via tua: ⁊ dirige me

in ſemita recta ꝓpter inimicos
meos. Ne tradideris me ī aīas
tribulantiū me:quoniā inſurre-
rūt in me teſtes iniqui.et menti
ta eſt iniquitas ſibi. Credo vide
re bona dn̄i:in terra viuentium.
Expecta dn̄m viriliter age:⁊ cō
fortet̄ cor tuū et ſuſtine dominū.

Ad te dn̄e clama- ps.xxvij.
bo deus me⁹ ne ſileas a me
neq̄n taceas a me:et aſſimilabor
deſcēdētib⁹ ī lacū. Exaudi dn̄e vo
cē dep̄catiōis mee dū oro ad te:
dū extollo man⁹ meas ad tēplū
ſanctū tuū. Ne ſimꝉ tradas me
cū peccatorib⁹:et cū opantib⁹ ini
quitatē ne ꝑdas me. Qui loquū
tur pacē cū ꝓximo ſuo:mala aūt
in cordib⁹ eoꝝ. Da illis ſm opa

eorum: ⁊ ſm nequiciam adinuē
tionum ipſorum. Scdm opera
manuum eorū tribue illis: red
de retributionem eorum ipſis:
Quoniam non intellexerunt o-
pera dñi. et in opera manuum
eius: deſtrues illos ⁊ nō edifica-
bis eos. Benedict⁹ dñs: quoniā
exaudiuit vocē deprecatiōis mee.
Dñs adiutor me⁹ ⁊ ꝓtector me
us: et in ipō ſperauit cor meū et
adiutus ſum. Et refloruit caro
mea: ⁊ ex volūtate mea cōfitebor
ei. Dñs fortitudo plebis ſue. et
ꝓtector ſaluationū chriſti ſui eſt
Saluū fac populū tuū domine.
⁊ benedic hereditati tue: et rege
eos ⁊ extolle illos vſqꝫ in eternū
Añ. Dominus defenſor vite mee

Añt. Adorate. Psalm^9. xxviij

Afferte dño filij dei: afferte domino filios arietũ. Afferte dño gloriã ꝛ honorẽ. afferte domino glãz noĩ ei^9: adorate dominũ in atrio ſcõ eius. Vox dñi ſuper aq̃s. deus maieſtatꝭ intonuit: dominus ſupꝰ aq̃s multas. Vox domini in virtute: vox domini in magnificentia. Vox domini confringentis cedros: et confringet dominus cedros libani. Et cõminuet eos tanq̃ꝫ vitulum libani: et dilectus quemadmodum filius vnicornium. Vox domini intercidentis flammaz. ignis vox domini concutientis deſertum: et commouebit dñs deſertum cades: Vox dñi prepꝰantis

ceruos ⁊ reuelabit ꝯdēſa: ⁊ in tē-
plo ei⁹ oēs dicēt glāz. Dñs dilu
uiū inhītare facit: ⁊ ſedebit dñs
rex in eternuz. Dñs v̄tutē ppl'o
ſuo dabit: dñs bñdicet ppl'o ſuo
Exaltabo te Ps. xxix. in pace:
dñe qm̄ ſuſcepiſti me. nec de-
lectaſti inimicos meos ſup me.
Dñe de⁹ me⁹ clamaui ad te: ⁊ ſa
naſti me. Dñe eduxiſti ab infer
no aīam meā: ſaluaſti me a deſcē
dentib⁹ in lacū. Pſallite dño ſci
eius: ⁊ ꝯfitemini mēorie ſctītatis
eius. Qm̄ ira ī indignatiōe ei⁹:
⁊ vita in volūtate ei⁹. Ad veſper
demorabit flet⁹: ⁊ ad matutinuz
leticia. Ego aūt dixi ī abūdātia
mea: nō mouebor in eternū. Do
mine in volūtate tua: pſtitiſti de-

cori meo virtutē. Auertiſti faciē tuā a me:⁊ factus ſum ꝯturbat⁹
Ad te dn̄e clamabo:et ad deum meū depcabor. Que vtilitas in ſanguīe meo: dū deſcēdo ī corruptionē. Nunqd ꝯfitebiť tibi pulvis:aut annūciabit vitatē tuaȝ.
Audiuit dn̄s ⁊ miſert⁹ eſt mei: dn̄s factus ē adiutor me⁹ Conuertiſti planctū meū in gaudiuȝ mihi:cōcidiſti ſaccū meū ⁊ circūdediſti me leticia. Vt cantet tibi gl'a mea et nō cōpungar:dn̄e deus meus in eternū ꝯfitebor tibi.
Añ. Adorate dn̄m in aula ſancta eius. Añ. In tua. ps. xxx.
In te dn̄e ſperaui nō ꝯfundar in eternū:in iuſticia tua libera me. Inclina ad me aurē tuā:

accelera vt eruas me. Eſto mi
hi in deū protectorē. ⁊ in domuʒ
refugij vt saluū me facias. Qm̄
fortitudo mea et refugiū meuʒ
es tu:et ꝓpter nomē tuum dedu
ces me ⁊ enutries me. Educes
me de laqueo queʒ abſcōderunt
mihi:qm̄ tu es protector meus.
In manus tuas cōmendo ſpi
ritū meū:redemiſti me dn̄e de⁹
veritatis. Odiſti obſeruātes va
nitates:ſuperuacue. Ego aūt in
domino ſperaui:exultabo et leta
bor in miſericordia tua. Qm̄ re
ſpexiſti hūilitatē meā:ſaluaſti de
neceſſitatib⁹ aīam meā. Nec cō
cluſiſti me in manibus inimici:
ſtatuiſti in loco ſpacioſo pedes
meos. Miſerere mei dn̄e quoni

am tribulor: cõturbat⁹ eſt in ira
ocl'ſ me⁹ aĩa mea ⁊ venter meuſ
Qm̃ defecit in dolore vita mea: ⁊
anni mei ĩ gemitib⁹. Infirmata
eſt in pauꝑtate v̄tus mea: ⁊ oſſa
mea ↄturbata ſũt. Super om̃es
inimicos meos fact⁹ ſum oppro
briũ vicinis meis valde: ⁊ timor
notis meis. Qui videbãt me fo
ras fugerũt a me: obliuioni da-
tus ſum tanq̄ mortuus a corde
Factus ſum tanq̄ vas perditũ:
qm̃ audiui vituꝑationem mul-
torũ cõmorantiũ in circũitu. In
eo dũ conuenirent ſimul aduer
ſum me: accipere animam me-
am conſiliati ſunt. Ego autẽ in
te ſperaui domine: dixi de⁹ meuſ
es tu in maĩb⁹ tuis ſortes mee.

Eripe me de manu inimicorū
meoꝝ:et a pſequētibꝫ me. Illu
ſtra faciē tuā ſup ſuū tuū.ſaluū
me fac in miſericordia tua dñe:
non confundar qm̄ inuocaui te.
Erubeſcāt impij et deducant in
infernū:muta fiant labia doloſa
Que loquūtur aduerſus iuſtū
iniquitatē:in ſupbia ⁊ ī abuſiōe
Quā magna mltitudo dulcedi
nis tue dñe:quā abſcōdiſti timē
tibꝫ te. Perfeciſti eis ꝑ ſperāt in
te:in cōſpectu filioꝝ hoīum. Ab
ſcondes eos in abſcōdito faciei
tue:a cōturbatiōe hoīm. Prote-
ges eos in tabernaculo tuo:a cō
tradictiōe linguaꝝ. Bñdictꝰ do-
minus:quoniā mirificauit miſe
ricordiā ſuā mihi ī ciuitate mu-

nita. Ego aūt dixi in excessu mē
tis mee: piectus sum a facie ocu
loꝝ tuoꝝ. Ideo exaudisti vocē ora
tionis mee: dū clamarem ad te.
Diligite dn̄m oēs sancti eius:
quoniā veritatē requiret dn̄s. et
retribuet abūdanter faciētibꝰ su
perbiā. Viriliter agite ꝛ ꝯfortet
cor vr̄m: oēs qui speratis in dn̄o

Beati quorum re ps. xxxi.
misse sūt iniquitates: ꝛ quo
rū tecta sunt peccata. Beatꝰ vir
cui nō imputauit dn̄s peccatū:
nec est in spiritu eiꝰ dolus. Quo
niā tacui inueterauerūt ossa mea
dum clamarem tota die. Quo
niam die ac nocte grauata est su
per me manꝰ tua: cōuersus sum
in erūna mea dū cōfigit spina.

Delictū meū cognituz tibi feci:
et iniuſticiā meā non abſcondi.
Dixi cōfitebor aduerſum me in
iuſticiā meā dn̄o:et tu remiſiſti
impietatē peccati mei. Pro hac
orabit ad te oīs ſcūs:in tp̄e opor
tuno. Verūtamē in diluuio aq̄
rū multaꝝ:ad eū nō approxima
bunt. Tu es refugiū meuz a tri
bulatione q̄ circūdedit me:exul
tatio mea erue me a circūdanti
bus me. Intellectū tibi dabo ꝛ
inſtruā te:in via hac q̄ gradieris
firmabo ſup̄ te oc̄los meos. No
lite fieri ſicut equus ꝛ mulus:q̄
bus nō eſt intellect⁹. In chamo
et freno maxillas eoꝝ conſtrin
ge:qui non approximant ad te.
Multa flagella peccatoris ſperā

tem autez in domino miſericor-
dia circũdabit. Letamini in do-
mino et exultate iuſti: et gloria-
mini om̃es recti corde. Añ. In
tua iuſticia libera me domine. ℣.
Media nocte ſurgebam ad confi-
tendum tibi. Super iudicia iuſti-
ficationis tue. Ad c℞. añ. Alleluia
Cantica. Domine miſerere no-
ſtri. ℣. Exaltare domine in virtu-
te tua. Cantabimus ⁊ pſallemus
virtutes tuas. In laudibus. ps.
Deus miſereatur noſtri. ℞ Al-
leluia. ps. Miſerere. ps. Confite-
mini. ps. Deus deus meus. cã.
Benedicite omnia. ps. Laudate
dominum de celis. Capitulum.
Benedictio ⁊ claritas ⁊ ſapia
et gratiaꝝ actio, honor vt⁹ et

fortitudo deo noſtro in ſecula ſe
culoꝝ amen. ℟. Hec eſt dies quā
fecit dn̄s. ℣. Exultem⁹ et letemur
in ea. Quā ſe. Hymn⁹. Splēdor
paterne. ℣. Dn̄s regnauit decorē
induit. Induit dn̄s fortitudinem
⁊ p̄cinxit ſe virtute. Feria. ij. In
uitatū. Venite exultem⁹ dn̄o. pſ.
Ipſum. In .i. nock. añt. Rectos
Exulta pſ. xxxij. decet.
te iuſti in dn̄o: rectos
decet laudatio. Con-
fitemini dn̄o in citha
ra: in pſalterio decē chordaꝝ pſal
lite illi. Cantate ei canticū no-
uū: bene pſallite ei in vociferatio
ne. Quia rectū eſt verbū domi-
ni: et omnia opera eius in fide.
Diligit miſericordiā ⁊ iudiciū:

miſericordia dñi plena eſt terra
Verbo dñi celi firmati ſunt: et
ſpiritu oris eius oĩs virtus eo
rũ. Congregans ſicut in vtre a-
quas maris: ponens in theſauris
abyſſos. Timeat dñm oĩs ter
ra: ab eo autẽ cõmoueant̃ oĩes
inhabitantes orbeꝫ. Quoniã ipſe
dixit et facta ſunt: ipſe mãdauit
⁊ creata ſunt. Dñs diſſipat cõſi
lia gentiũ. reprobat aũt cogitati
ones populoꝝ: et reprobat ꝯſilia
principũ. Conſiliũ auteꝫ dñi in
eternũ manet: cogitationes cor-
dis eius in generatione ⁊ gene-
ratione. Beata gens cuiꝰ eſt do-
minus deꝰ eius: pplꝰs queꝫ ele-
git in hereditatẽ ſibi. De celo re
ſpexit dñs: vidit omnes filios

hominū. De prepato habitacu-
lo ſuo: reſpexit ſup oēs qui habi
tant terrā. Qui finxit ſingillatī
corda eorum: qui intelligit oīa opa
eorum. Non ſaluatur rex p multaꝫ
virtutē: et gygas nō ſaluabit in
multitudine virtutis ſue. Fallax
equus ad ſalutē. in abundantia
autē virtutis ſue nō ſaluabitur
Ecce oculi dñi ſup metuentes
eū: ⁊ in eis qui ſperāt ſup miſe
ricordia eius. Ut eruat a morte
aīas eorum: ⁊ alat eos in fame
Aīa nr̄a ſuſtinet dñm: qm̄ ad
iutor ⁊ protector nr̄ eſt. Quia in
eo letabit cor noſtrū: et in nomi
ne ſancto eius ſperauim⁹. Fiat
mīa tua dñe ſup nos: queādmo
dū ſperauimus in te. ps. xxxiij.

Benedicam dominū in omni
tempꝛe:ſemꝑ laus ei⁹ in oꝛe
meo In dño laudabitur anima
mea: audiant māſueti ⁊ letent̄.
Magnificate dñm mecū:⁊ ex-
altemus nomē eius in idipm.
Exquiſiui dominū ⁊ exaudiuit
me:⁊ ex omnib⁹ tribulatiōibus
meis eripuit me. Accedite ad
eū ⁊ illuminamī: ⁊ facies veſtre
non cōfundent̄. Iſte pauꝑ cla-
mauit ⁊ dñs exaudiuit eū:et de
omibus tribulatiōib⁹ ei⁹ ſalua-
uit eum. Immittit angel⁹ dñi
in circūitu timentiū eum:⁊ eri-
piet eos. Guſtate ⁊ videte qm̄
ſuauis eſt dñs:beat⁹ vir qui ſpe-
rat in eo. Timete dñm omnes
ſancti eius:qm̄ non ē inopia ti-

mētibus eū. Diuites eguerūt et
eſurierūt: inquirētes aūt dn̄m nō
minuentꝰ omni bono. Venite fi
lij audite me: timorē dn̄i docebo
vos. Quis eſt hō qui vult vitā:
diligit dies videre bonos. Pro-
hibe liguā tuā a malo: ꝛ labia tua
ne loquātur dolū. Diuerte a ma
lo ꝛ fac bonū: inquire pacē ꝛ pſe-
quere eā. Oculi dn̄i ſup iuſtos:
et aures eius in p̄ces eoꝝ. Vul-
tus aūt dn̄i ſup facientes mala
vt perdat de terra memoriā eoꝝ:
Clamauerūt iuſti ꝛ dn̄s exau-
diuit eos: et ex omībꝫ tribulatio
bus eorū liberauit eos. Iuxta ē
dn̄s his qui tribulato ſunt cor-
de: et hūiles ſpū ſaluabit. Mul
te tribulationes iuſtoꝝ: ꝛ de om

nibus his liberauit eoſ domin⁹.
Cuſtodit dñs omnia oſſa eorũ:
vnũ ex his nõ ꝯteret. Mors pec
catorũ peſſima:⁊ qui oderũt iuſtũ
delinq̃nt. Redimet dñs aĩmas
ſeruoꝝ ſuorũ:et nõ delinq̃nt oẽs
qui ſperãt in eo. Añ. Rectos de
cet colluadatio Añ. Expugna. Ps.
Iudica dñe nocentes. xxxiiij.
me:expugna ĩpugnãtes me:
Apprehende arma et ſcutum:⁊ et
exurge in adiutorium mihi. Ef
funde frameam et conclude ad-
uerſus eos qui pſequuntur me:
dic anime mee ſalus tua ego
ſum. Confnndantur et reuere
antur:querentes animã meam.
Auertantur retroſum et con-
fundantur : cogitantes michi

mala. Fiant tanq̃ȝ puluis ante
faciē venti: ⁊ angelus dñi coar-
tās eos. Fiat via illoꝝ tenebre
⁊ lubricū: ⁊ āgel⁹ dñi ꝑſeq̄ns eoſ
Qm̄ gratis abſconderūt mihi
interitū laquei ſui: ſuꝑuacue ex
ꝓbrauerūt aīam meā. Veniat il-
li laqueus quē ignorat ⁊ captio
quā abſcondit apprehendat eū:
et in laqueū cadat in ipo. Ani
ma aūt mea exultabit in dño: ⁊
delectabitur ſuper ſalutari ſuo:
Omīa oſſa mea dicēt: dñe quiſ
ſimilis tui. Eripiens inopē de
manu fortioꝝ ei⁹: egenū ⁊ paupe
rem a diripientib⁹ eū. Surgē-
tes teſtes iniqui: que ignorabā
interrogabāt me. Retribuebāt
mihi mala, ꝓ bonis: ſterilitatē

anime mee. Ego aūt cum mihi
moleſti eſſent: induebar cilicio.
Humiliabā in ieiunio aīam me
am: ⁊ orō mea in ſinu meo ꝯuer
tet̄. Quaſi ꝓximū q̄ſi frēm no-
ſtrū ſic cōplacebam: quaſi lugēs
⁊ ꝯtriſtatus ſic hūiliabar. Et ad
uerſum me letati ſunt ⁊ cōuene
runt: cōgregata ſunt ſuꝑ me fla-
gella ⁊ ignoraui. Diſſipati ſunt
nec cōpuncti. tēptauerūt me ſub-
ſannauerūt me ſubſānatiōe: fren
duerūt ſuꝑ me dētibꝫ ſuis. Dn̄e
qn̄ reſpicies: reſtitue aīaꝫ meā a
malignitate eorū a leonibꝫ vni-
cam meā. Confitebor tibi in ec-
cleſia magna: in ꝓplo graui lauda
bo te. Non ſuꝑgaudeant mihi q̄
aduerſant̄ mihi iniq̄: qui oderūt

me gratis et annuūt oc̄lis. Qm̄
mihi quidē pacifice loq̄bant̄: et
in iracūdia terre loq̄ntes dolos
cogitabāt. Et dilatauerūt ſuper
me os ſuū: dixerūt euge euge vi
derunt oculi noſtri. Vidiſti dn̄e
ne ſileas: dn̄e ne diſcedas a me.
Exurge ⁊ intende iudicio meo:
deus meꝰ ⁊ dn̄s meus in cauſaꝫ
meam. Iudica me ſm̄ iuſticiam
tuaꝫ dn̄e deus meꝰ: ⁊ nō ſuꝑgau
deant mihi. Non dicant in cor-
dibus ſuis euge euge aīme nr̄e:
nec dicāt deuorauimꝰ eū. Erube
ſcant ⁊ reuereant̄ ſimul: qui gra
tulant̄ malis meis. Induantur
confuſiōe ⁊ reuerētia: qui mali-
gna loquunt̄ ſuꝑ me. Exultent
et letentur qui volūt iuſticiā me

am: et dicant ſemp̄ magnificet᷑ dominus qui volūt pacem ſerui eius. Et lingua mea meditabitur iuſticiam tuaz: tota die laudem tuam. Antiphona. Ex pugna impugnantes me.

Feria ſcda ad laudes. Ps. xxxv

Dixit iniuſt' vt delinquat in ſemetipſo: non eſt timor dei ante oculos eius. Quoniam doloſe egit in conſpectu ei': vt inueniatur iniquitas eius ad odiuz. Uerba oris eius iniquitas et dolus; noluit intelligere vt bene ageret. Iniquitatem meditatus eſt in cubili ſuo aſtitit oī vie nō bone: maliciā aūt n̄ odiuit. Dñe in celo miſericordia tua ⁊ veritas tua vſqȝ ad nubes. Iuſticia tua

ſicut montes dei: iudicia tua ab
yſſus multa. Homines ⁊ iumēta
ſaluabis dn̄e: queadmodū mlti
plicaſti miſcdiaz tuā deus. Filij
autē hoim: in tegmine alaꝝ tua-
rum ſperabūt. Inebriabūtur ab
vbertate dom⁹ tue: ⁊ torrente vo-
luptatis tue potabis eos. Qm̄
apud te eſt fons vite: et ī lumie
tuo videbim⁹ lumen. Pretende
miſericordiā tuā ſciētibus te: et
iuſticiā tuam his qui recto ſunt
corde. Non veniat mihi pes ſup
bie: ⁊ manus pctōris nō moueat
me. Ibi ceciderūt. qui opant ini
quitatē: expulſi ſunt nec potue-
runt ſtare. An̄. Reuela: ps. xxxvi.
Noli emulari in malignāti-
bus: neq; zelaueris faciētes

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

iniquitatē. Quoniā tanq̄ȝ fenuȝ
velociter areſcēt: et queādmodū̄
olera herbaꝝ cito decident. Spe-
ra i dn̄o. et fac bonitatē: ⁊ inhabi
ta terrā et paſceris ī diuitijs eiꝰ.
Delectare in dn̄o: et dabit tibi
petitiōes cordis tui: Reuela do
mino viā tuā et ſpera in eo: ⁊ ip
ſe faciet. Et educet q̄ſi lumē iu
ſticiam tuaȝ. ⁊ iudiciū tuū tanq̄ȝ
meridiē: ſubditus eſto dn̄o ⁊ ora
eum. Noli emulari in eo qui ꝓ-
ſperatᷓ in via ſua: in homīe faciē-
te iniuſticias: Deſine ab ira et
derelinque furorē: noli emulari
vt maligneris. Quoniā qui ma
lignantᷓ exterminabūtur: ſuſtinē
tes aūt dominū ipſi hereditabūt
terram. Et adhuc puſilluȝ ⁊ nō

erit peccator: et queres locum
eius et non inuenies. Manſue
ti autem hereditabunt terram:
et delectabũtur ĩ mľtitudine pa
cis Obſeruabit peccator iuſtuʒ:
⁊ ſtridebit ſuper eum dentibus
ſuis Dominus auteʒ irridebit
eum: quoniam proſpicit q̄ veni/
et dies eius Gladium euagina
uerunt peccatores: intenderunt
arcum ſuum. Ut decipiant pau
perem ⁊ inopem: vt trucident re
ctos corde. Gladius eorum in/
tret in corda ipſorũ: et arcus eo/
rum confringat: Melius eſt
modicũ iuſto: ſuper diuitias pec
catorũ mľtas: Qm̃ brachia pec/
catoruʒ conterent: confirmat au
tem iuſtos dominus: Nouit do

minus dies immaculatorū: ⁊ he
reditas eorum in eternum erit:
Non confundent̄ in tempe ma-
lo. et in diebus famis ſaturabū-
tur: quia peccatores peribunt.
Inimici vo dñi mox honorifi-
cati fuerint ⁊ exaltati: deficiētes
quēadmoduz fumus deficient.
Mutuabitur peccator ⁊ non ſol
uet: iuſtus autez miſeretur ⁊ tri-
buit. Quia benedicentes ei here
ditabunt terrā: maledicētes aūt
ei diſperibūt. Apud dñm greſ-
ſus hoīs dirigent̄: et viā ei⁹ volet
Cū ceciderit nō collidet̄: q2 dñs
ſupponit manū ſuaz. Iunior fui
eteni ſenui: ⁊ nō vidi iuſtū dereli
ctū. nec ſemē ei⁹ qrēs panē: To-
ta die miſeret̄ ⁊ comodat: ⁊ ſemē illi⁹

in benedictione erit. Diuiſio.
Declina a malo et fac bonum:
et inhabita in ſcl'm ſeculi. Quia
dñs amat iudiciũ. et nõ derelin
quet ſcõs ſuos: in eternũ ꝯſerua
bunt. Iniuſti punientur: ⁊ ſemen
impioꝝ ꝑibit. Iuſti aũt heredita
bũt terrã: ⁊ inhabitabũt in ſcl'm
ſeculi ſuꝑ eã. Os iuſti meditabi
tur ſapiam: et ligua eius loquet
iudiciũ. Lex dei ei' in corde ipi
us: ⁊ nõ ſupplãtabũt greſſus ei'.
Conſiderat pctõr iuſtuz: et q̃rit
mortificare eũ. Dñs autẽ nõ de
relinq̃t eũ in manib' ei': nec dã
nabit eũ cuz iudicabit illi. Ex
pecta dñm ⁊ cuſtodi viã eius. et
exaltabit te vt hereditate capias
terram: cũ perierint peccatores

videbis. Vidi impiũ ſuperexalta
tum: ⁊ eleuatũ ſic͂ cedros libã i.
Et trãſiui ⁊ ecce nõ erat: q̃ſiui
eũ ⁊ nõ eſt inuẽtus locus eius.
Cuſtodi innocẽtiã ⁊ vide equi
tatẽ: qm̃ ſunt reliquie homĩ pa-
cifico. Iniuſti aũt diſperibunt:
ſimꝰ reliquie impioꝝ interibũt
Salus aũt iuſtoꝝ a dño: ⁊ ꝓtec
toꝛ eoꝝ in tꝑe tribulatiõis. Et
adiuuabit eos dñs et liberabit
eos. ⁊ eruet eos a pctõꝛibꝰ: ⁊ ſal
uabit eos qꝛ ſperauerũt in eo.
Añ. Reuela dño viaꝫ tuam. Añ
Ne in ira. Pſalmꝰ. xxxvij.
Domine ne ĩ furoꝛe tuo argu
as me: neqꝫ in ira tua corri
pias me. Qm̃ ſagitte tue infixe
ſunt mihi: ⁊ confirmaſti ſuꝑ me

manum tuam. Non eſt ſanitas
in carne mea a facie ire tue: nō
eſt pax oſſibus meis a facie pec-
catorum meorū. Quoniā iniqui-
tates mee ſupgreſſe ſunt caput
meū: ꝛ ſicͭ onꝰ graue grauate ſunt
ſup me. Putruerūt ꝛ corrupte ſūt
cicatrices mee: a facie inſipiētie
mee. Miſer factꝰ ſuꝫ ꝛ curuatus
ſum vſqꝫ in finem: tota die ꝯtri-
ſtatus ingrediebar. Quoniam
lumbi mei impleti ſunt illuſio-
nibus: et nō eſt ſanitas in carne
mea. Afflictus ſum ꝛ humilia-
tus ſum nimis: rugiebam a ge-
mitu cordis mei. Domine ante
te omne deſiderium meum: ꝛ ge-
mitus meus a te nō eſt abſcon-
ditus. Cor meū ꝯturbatū eſt de

reliquit me virtus mea: ⁊ lumen
oculorū meorum et ipm̄ non eſt
mecū. Amici mei ⁊ ꝓximi mei :
aduerſum me appropinquauer̄t
et ſteter̄t. Et qui iuxta me erāt
de longe ſteterūt: et vim faciebāt
qui q̄rebāt aīam meā. Et q̄ in
q̄rebāt mala mihi: locuti ſūt va
nitates: ⁊ dolos tota die medita
bant. Ego aūt tanq̄ ſurdꝰ non
audiebā: et ſic mutꝰ nō aperiēs os
ſuū. Et factus ſuꝫ ſic hō nō au
diens: et nō hn̄s ī ore ſuo redar
gutiones. Quoniaꝫ in te dn̄e
ſperaui: tu exaudies domīe de
us meus. Quia dixi nequando
ſuꝑgaudeant mihi inimici mei:
et dum commouentur pedes
mei ſuꝑ me magna locuti ſunt.

Quõ ego in flagella ꝑatus ſuz:
et dolor me⁹ in ꝯſpectu meo ſp.
Quõ iniquitatẽ meã ãnũciabo:
et cogitabo ꝓ peccato meo. Ini
mici aũt mei viuunt ⁊ ꝯfirmati
ſunt ſup me:et multiplicati ſũt
qui oderũt me inique. Qui retri
buunt mala ꝓ bonis detrahebãt
mihi:qm̃ ſeqbar boñtatẽ. Ne de
relinqs me dñe deus me⁹:ne di
ſceſſeris a me. Intẽde ĩ adiuto
riũ meũ:dñe de⁹ ſalut mee. Añ.
Ne in ira tua arguas me dñe. ℣.
Delectare in dño. Et dabit tibi pe
titiões cordis tui. Per eſtatẽ lcõ
Conſurge in nocte in pricipio
vigiliaꝝ tuaꝝ ⁊ effunde ſicˀ aq̃m
cor tuũ añ ꝯſpectuz dñi dei tui.
Leua ad eum manuſ tuas ⁊ mi

ſerebitur tibi. Lu. R. Bñdicã do
minũ: in oĩ tpe. v. Semp laus eiꝰ
in ore meo. In oi. In .ij. noct. añ.
Alleluia. In .xl. añ. Ut non delin

Dixi cuſto Pſ. xxxviij
diam vias meas: vt
nõ delinquaz in ligua
mea. Poſui ori meo
cuſtodiã cũ ꝯſiſteret pctõr aduer
ſũ me. Obmutui ꝛ hũiliatꝰ ſum
et ſilui a bonis: ꝛ dolor meꝰ reno
uatus eſt. Concaluit cor me
um intra me: et in meditatione
mea exardeſcet ignis. Locutus
ſum in lingua mea: notũ fac mi
hi dñe finẽ meũ. Et nũez dierũ
meorum qui eſt: vt ſciam quid
deſit mihi. Ecce menſurabiles
poſuiſti dies meos: et ſubſtan
f

tia mea tanq̃ꝫ nihilum ante te.
Verũtamen vniuerſa vanitas:
omĩs hõ viuẽs. Verũtñ in ima-
gine ptñſit hõ: ſed ⁊ fruſtra con
turbatur. Theſaurizat ⁊ ignorat
cui ꝯgregabit ea. ⁊ nũc q̃ eſt expe
ctatio mea nõne dñs: ⁊ ſubſtan-
tia mea apud te eſt. Ab oĩbꝫ ini
quitatibus meis erue me: oppro
brium inſipiẽti dediſti me. Ob
mutui ⁊ non aperui os meũ: qm̃
tu feciſti amoue a me plagas tu
as. A fortitudine manꝰ tue ego
defeci in increpatõibus: ꝓpter
iniquitatẽ corripuiſti hominem.
Et tabeſcere feciſti ſicut araneã
animã eius: verũtñ vane contur
bat̃ oĩs hõ. Exaudi orõem meã
dñe ⁊ depcationẽ meam: auribꝫ

percipe lachrymas meas. Ne ſile
as qm̄ aduena ego ſum apud te
⁊ pegrin⁹: ſicut oēs patres mei.
Remitte mihi vt refrigerer pri
us q̄ʒ abeam: ⁊ amplius nō ero.
Expectans expectaui ps. xxxix.
dn̄m: ⁊ intēdit mihi. Et exau
diuit p̄ces meas: ⁊ eduxit me de
lacu miſerie et de luto fecis. Et
ſtatuit ſupra petrā pedes meos:
et direxit greſſus meos. Et im
miſit in os meum canticum no
uum carmē deo nr̄o. Videbunt
multi ⁊ timebūt: ⁊ ſpabūt ī dn̄o:
Beat⁹ vir cui⁹ ē nomē dn̄i ſpes
eius: ⁊ nō reſpexit in vanitates et
inſanias falſas. Multa feciſti tu
domine deus me⁹ mirabilia tua:
⁊ cogitatiōibus tuis nō eſt quis

ſimilis ſit tibi. Annunciaui ⁊ lo
cutus ſum: multiplicati ſũt ſuꝑ
numerũ. Sacrificiũ ⁊ oblatõem
noluiſti: aures aũt ꝑfeciſti mihi
Holocauſtũ ⁊ ꝓ peccato nõ po
ſtulaſti: tunc dixi ecce venio. In
capite libri ſcriptũ ē de me. vt fa
cerem voluntatē tuā deus meus
volui: ⁊ legē tuā in medio cordis
mei. Annũciaui iuſticiā tuā in
eccl'ia magna: ecce labia mea nõ
ꝓhibebo dñe tu ſciſti. Iuſticiā tu
am nõ abſcondi in corde meo: ve
ritatē tuam ⁊ ſalutare tuuz dixi.
Non abſcondi miſcdiam tuam
et veritatē tuā: a concilio multo.
Tu aũt dñe ne longe facias mi
ſeratiões tuaſ a me: miſcdia tua
et veritas tua ſꝑ ſuſceperũt me:

Qm̃ circũdederȓt me mala q̃rũ
nõ ẽ nũer⁹: ꝯp̱hẽderȓt me iniq̄
tates mee ⁊ nõ potui vt viderez:
Multiplicate ſunt ſup̱ capillos
capitis mei: et coꝛ meũ dereliq̇t
me. Cõplaceat tibi dñe vt eru
as me: dñe ad adiuuãdũ me r̄ſpi
ce. Cõfundanȓ ⁊ reuereãȓ ſiẛ: q̇
q̃rũt aĩaz meã vt auferãt eã. Cõ
uertanȓ retroꝛſuz et reuereantur
qui volũt mihi mala. Ferãt cõ
feſtim cõfuſionẽ ſuã: q̇ dicũt mi
hi euge euge. Exultẽt et letẽtur
ſup̱ te oẽs q̃rentes te: ⁊ dicãt ſp̱
magnificeȓ dñs q̇ diligũt ſaluta
re tuũ. Ego aũt mẽdic⁹ ſũ ⁊ pau
per: dñs ſollicit⁹ ẽ mei. Adiutoꝛ
me⁹ ⁊ ꝓtectoꝛ me⁹ tu es: de⁹ meuſ
ne tardaueris: An. Ut non

delinquā in lingua mea. Añ. Sa/

Beatus qui ps. xl. na dñe.
intelligit ſuꝑ egenū ꝛ paupe
rē:in die mala liberabit eū dñs.
Dñs ꝯſuet eū ꝛ viuificet euz :ꝛ
beatū faciat eū ī terra:ꝛ ñ tradat
eū in aīam inimicoꝝ eius Dñs
opem ferat illi ſuꝑ lectū doloris
eius:vniuerſū ſtratū eiꝰ verſaſti
in īfirmitate eiuſ. Ego dixi dñe
miſerere mei: ſana aīam meā qꝛ
peccaui tibi. Inimici mei dixerūt
mala mihi:qñ morieť ꝛ ꝑibit no
mē eiꝰ: Et ſi igrediebať:vt vide
ret vana loq̄bať coꝛ eius ꝯgrega
uit iniquitatez ſibi. Egredieba
tur foras:et loquebatur in idip/
ſum. Aduerſum me ſuſurrabāt
omnes inimici mei aduerſū me

cogitabant mala mihi. Uerbũ
iniquum conſtituerunt aduer-
ſum me: nũquid qui dormit nõ
adiiciet vt reſurgat. Et enim hõ
pacis mee in q̊ ſpaui: q̇ edebat
panes meos magnificauit ſup
me ſupplantatiõeʒ Tu aũt dñe
miſere mei ⁊ reſuſcita me: et re
tribuã eis. In hoc cognoui qm̃ vo-
luiſti me: qm̃ nõ gaudebit īimi
cus me⁹ ſup me. Me autẽ ꝓpter
innocẽtiaʒ ſuſcepiſti: ⁊ ꝯfirmaſti
me in ꝯſpectu tuo ī eternũ. Bñ
dictus dñs de⁹ iſrl' a ſeculo et in
ſeculum fiat fiat. Ps. xli.
Quemadmodũ deſiderat cer
uus ad fontes aq̃ruʒ: ita deſi
derat aĩa mea ad te de⁹. Sitiuit
anĩa mea ad deũ fontẽ viuũ: qñ

veniam et apparebo an̄ faciē dei.
Fuerūt mihi lachryme mee pa
nes die ac nocte: duz dicit̄ mihi
quotidie vbi ē deus tu⁹. Hec re
cordatus ſū ⁊ effudi in me aīam
meam: qm̄ tranſibo in locū taber
naculi admirabil' vſq3 ad domū
dei. In voce exultatiōis ⁊ ꝯfeſſio
nis: ſon⁹ epulātis. Quare triſtis
es aīa mea: ⁊ q̄re cōturbas me.
Spera in deo qm̄ adhuc cōfite
bor illi: ſalutare vult⁹ mei ⁊ deuſ
meus. Ad meipſ3 aīa mea ꝯtur
bata ē: ꝓpterea memor ero tui d̄
terra iordāis ⁊ hermoniim a mō
te modico. Abyſſus abyſſuz in
uocat: in voce catharactaꝝ tuaꝝ.
Omīa excelſa tua ⁊ fluctus tui:
ſuꝑ me tranſierūt. In die man

dauit dñs miſcdiam ſuã: et no-
cte canticũ eius. Apud me orõ
deo vite mee: dicã deo ſuſceptor
meus es. Quare oblit⁹ es mei:
et quare ↄtriſtat⁹ incedo. dũ af-
fligit me inimic⁹. Dum ↄfringũ
tur oſſa mea exprobrauerũt mihi
qui tribulant me inimici mei:
Dum dicunt mihi per ſingulos
dies vbi eſt deus tuus: quare tri
ſtis es anima mea ꝛ quare con-
turbas me. Spera in deo qm̃
adhuc cõfitebor illi: ſalutare vul
tus mei ꝛ deus meus. Antipho.
Sana domine animam meam qꝛ
peccaui tibi. Feria tertia ad lau
des ps. xlij.
Iudica me deus
et diſcerne cauſaꝫ meã de gen
te nõ ſancta: ab homĩe ꝛ iniquo

doloſo erue me. Quia tu es de⁹
fortitudo mea: q̄re me repuliſti
⁊ quare triſtis incedo dū affligit
me inimic⁹ Emitte lucē tuam ⁊
veritatē tuā: ipſa me deduxerūt ⁊
adduxerūt in montē ſctm̄ tuū ⁊
in tabernacula tua. Et introibo ad
altare dei: ad deum qui letificat
iuuētutē meā. Confitebor tibi i
cithara deus de⁹ me⁹: q̄re triſtis
es aīa mea ⁊ quare cōturbas me.
Spera in deo qm̄ adhuc cōfitebor
illi: ſalutare vult⁹ mei ⁊ de⁹ me⁹.

Añ. Eructauit. ps. xliij.

DEus auribꝫ nr̄is audiuim⁹
patres nr̄i annūciauerūt no
bis. Opus qd̄ opat⁹ es in diebꝫ
eorū: ⁊ in diebꝫ antiq̄s. Manus
tua gētes diſꝑdidit et plantaſti

eos: afflixiſti populos ⁊ expuliſti
eos. Necẽi in gladio ſuo poſſe
derunt terrã: ⁊ brachiũ eorũ nõ
ſaluauit eos. Sed dextera tua ⁊
brachiũ tuũ ⁊ illũinatio vultus
tui: q̄m complacuiſti in eis. Tu
es ipſe rex meꝰ ⁊ deus meꝰ: q̄ mã
das ſalutes iacob. In te inimi-
cos nr̄os ventilabimꝰ cornu: et
in noĩe tuo ſpernemꝰ inſurgẽtes
in nobis. Nõ enĩ ĩ arcu meo ſpe-
rabo: ⁊ gladius meꝰ nõ ſaluabit
me. Saluaſti enĩ nos de affligẽ-
tibus nos: ⁊ odientes nos confu-
diſti. In deo laudabimur tota
die: et in nomĩe tuo ꝯfitebimur
tibi in ſeculũ. Nunc aũt repuli-
ſti ⁊ confudiſti nos: ⁊ non egre-
dieris deus in virtutibꝰ noſtris

Auertiſti nos retrorſuꝫ poſt ini
micos noſtros:⁊ qui oderũt nos
diripiebãt ſibi. Dediſti nos tan
q̄ꝫ oues eſcarũ:et in gentibus di
ſperſiſti nos. Uendidiſti popu
lum tuum ſine precio:et nõ fuit
multitudo in cõmutatiõibꝫ eoꝝ.
Poſuiſti nos opprobriuꝫ vicinis
noſtris: ſubſannationẽ et deriſũ
his qui ſunt in circũitu noſtro.
Poſuiſti nos in ſimilitudinẽ gẽ
tibus:cõmotionẽ capitis in popu
lis. Tota die verecũdia mea cõ
tra me eſt:⁊ ↄfuſio faciei mee co
operuit me. A voce exprobrantis
et oblo q̄ntis:a facie inimici et ꝑ
ſeq̄ntis. Hec oĩa venerẽt ſuꝑ nos
nec obliti ſumꝰ te:⁊ iniq̄ nõ egi
mus in teſtamẽto tuo. Et non

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

receſſit retro cor noſtrum: et de
clinaſti ſemitas nr̃as a via tua.
Quoniam humiliaſti nos in lo
co afflictionis: ⁊ cooperuit nos ým
bra mortis. Si obliti ſumus no
men dei noſtri: ⁊ ſi expandimus
manus nrãs ad deũ alienũ. Nõ
ne deus requiret iſta: ipſe enĩ no
uit abſcõdita cordis. Qm̃ ꝓpter
te mortificamur tota die: eſtima
ti ſum⁹ ſicͭ oues occiſionis. Ex-
urge q̃re obdormis dñe: exurge
et ne repellas in finẽ. Quare fa-
ciem tuã auertis: obliuiſceris ino-
pie nr̃e ⁊ tribulatiõis nr̃e. Qm̃
hũiliata ẽ in puluere anima nr̃a
conglutinat⁹ ẽ in terra vẽter nr̃.
Exurge dñe adiuua nos: ⁊ redi
me nos ꝓpter nomẽ tuũ. ps. xliij

ERuctauit coꝛ meū verbuꝫ bo
nū: dico ego opera mea regi:
Lingua mea calamus ſcribe: ve
locit ſcribētis. Specioſus forma
pre filijs hoim. diffuſa eſt gr̄a in
labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te de
us in eternū. Accingere gladio
tuo ſup femur tuū: potētiſſime.
Specie tua ⁊ pulcritudie tua: in
tende, pſpe, pcede ⁊ regna. Pro
pter veritatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iu
ſticiā: ⁊ deducet te mirabilr̄ dexte
ra tua. Sagitte tue acute: popu
li ſub te cadēt ī corde inimicorū
regis. Sedes tua deus in ſeculū
ſeculi: virga directōis vga regni
tui. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti ini
quitatē: ꝓpterea vnxit te deus de
us tu' oleo leticie p̄ ꝯſortib' tuis.

Myrrha et gutta ⁊ caſſia a veſti
mentis tuis a domib⁹ eburneiſ:
ex quib⁹ delectauerũt te filie re/
gũ in honore tuo. Aſtitit regina
a dextris tuis ĩ veſtitu deaurato:
circũdata varietate. Audi filia
et vide ⁊ inclina aurẽ tuã: et obli
uiſcere pplm̃ tuũ ⁊ domũ patris
tui. Et cõcupiſcet rex decorẽ tu
um: qm̃ ipſe eſt dñs de⁹ tu⁹ ⁊ ado
rabunt eũ. Et filie tyri in mũe/
ribus: vultũ tuũ deꝑcabunt oẽs
diuites plebis. Omĩs glĩa eius
filie regis ab int⁹ in fimbrijs au
reis: circũamicta varietatibus.
Adducent regi ꝟgines poſt eã:
proxime eius afferent tibi. Affe/
rent in leticia ⁊ exultatiõe: addu
cent in templum regis. Pro pa

tribus tuiſ nati ſunt tibi filij: cō
ſtitues eos principes ſup omnē
terram. Memor ero nomis tui:
in omi gn̄atiōe ꝛ gn̄ationē. Pro
pterea pp̄li confitebūtur tibi in
eternū: ꝛ in ſeculū ſeculi. An.
Eructauit cor meū verbū bonum.
Extra xl. aij Alleluia alleluia all'a
Uigilate ſtate in fide. Cap'in
viriliter agite ꝛ cōfortamini: oīa
veſtra in charitate fiant. ℣. Ego
dixi dn̄e miſerere mei. Sana ani.
Salua nos omp̄s deus: Co'l.
et lucem nobis concede ppetuā.
Per dn̄m. In lau ps. Miſerere
ps Uerba mea. Dixit iniuſt'.
ps Confitebor tibi dn̄e qm̄ iraſ.
ps. Laudate do. d celis. An. Mi
ſerere mei deus. Capitulum.

Nox pceſſit dies aũt appropinq̃
uit abiciam⁹ ḡ opa tenebrarũ et
īduamur arma lucis: ſic vt ī die
honeſte ambulem⁹. R. Dñe in ce
lo: miſericordia tua. V. Et veritas
tua vſq3 ad nubes. Miſeri. Hym
nus. Splēdor paterne. V. In ma
tutinis dñe meditabor ī te. Quia
fuiſti adiutor meus. Ad bñdict⁹.
antipho. Erexit dñs nobis cornu
ſalutis in domo dauid pueri ſui.
Feria tertia inuitatoriũ. Jubile
mus deo Salutari noſtro. Ps.
Venite. In .i. noct. añ. Adiutor.
Deus noſter ps. xlv.
refugium et virtus:
adiutor in tribulatio
nibus que inuenerũt
nos nimis. Propterea nō time

bimus dū turbabit terra: ⁊ trāſ
ferent montes in cor maris. So
nauerūt ⁊ turbate ſunt aq̄ eorū:
ↄturbati ſunt mōtes ī fortitudīe
eius. Flumīs impet⁹ letificat ci
uitatē dei: ſctificauit tabernacl'm
ſuū altiſſim⁹. Deus ī medio ei⁹
non cōmouebit: adiuuabit eā de
us mane diluculo. Conturbate
ſunt gentes et inclinata ſunt re-
gna: dedit vocē ſuā mota ē terra.
Dominus virtutū nobiſcū m:
ſuſceptor noſter deus iacob Ve
nite ⁊ videte opera domini: que
dñs. q̄ poſuit ꝓdigia ſup terrā: au
ferens bella vſq̄ ad finē terre:
Arcū ↄteret ⁊ ↄfringet arma: et
ſcuta cōburet igni. Vacate ⁊ vi
dete qm̄ ego ſum de⁹: exaltabor

in gētib⁹ ꝛ exaltabor ī terra. Do
min⁹ ꝟtutū nobiſcū: ſuſceptor nr̄
O Mnes de⁹ iacob. ps. xlvi.
gentes plaudite māib⁹ Iu
bilate deo ī voce exultatōiſ. Qm̄
dn̄s excelſus: terribil' rex magn⁹
ſup oēm terram Subiecit pp̄los
nobis: ꝛ gētes ſub pedib⁹ noſtris
Elegit nobis hereditatē ſuā: ſpe
ciem iacob quē dilexit Aſcendit
deus in iubilo: dn̄s in voce tube.
Pſallite deo nr̄o pſallite: pſalli
te regi nr̄o pſallite. Quoniā rex
omnis terre deus: pſallite ſapi-
enter. Regnauit deus ſuper gen
tes: deus ſedet ſup ſedeꝫ ſanctā
ſuam. Principes populorum cō
gregati ſunt cū deo abraam: quo
niā dij fortes terre vehemēter ele

uati ſunt. Añ. Adiutor in tribu-
lationibus. Añ Auribus. ps. xlvij

MAgnus dominus ⁊ lauda-
bilis nimis: in ciuitate dei
noſtri in mõte ſancto eius. Fun
datur exultatõe vniuerſe terre:
mons ſion latera aquilonis ciui
tas regis magni: Deus in domi
bus eius cognoſcet: cũ ſuſcipiet
eam. Qm ecce reges congregati
ſunt: ↄuenerũt in vnum. Ipſi vi
dentes ſic admirati ſunt contur
bati ſunt cõmoti ſunt: tremor ap
phendit eos. Ibi dolores vt par
turientis: in ſpũ vehementi con-
teres naues tharſis Sicut audi
uimus ſic vidim⁹ in ciuitate dñi
virtutũ. in ciuitate dei nr̃i: deus
fundauit eã in eternũ. cepi

mus deus miſcdiam tuā: in me
dio templi tui. Scdm nomē tuū
deus ſic ⁊ laus tua ī fines terre :
iuſticia plēa eſt dextera tua. Le
tetur mōs ſyon ⁊ exultēt filie iu
de: ꝓpter iudicia tua dn̄e. Circū
date ſion ⁊ ꝯplectimini eā: narra
te in turrib⁹ ei⁹. Ponite corda
vr̄a in ꝟtute ei⁹: ⁊ diſtribuite do
mos ei⁹ vt enarretꝭ ī ꝓgenie alte
ra: Qm̄ hic ē deus de⁹ nr̄ ī eter
nū ⁊ in ſcl'm ſcl'i: ipē reget nos
Audite hec ī ſecl'a. ps. xlviii.
om̄s gentes: aurib⁹ ꝑcipite
om̄s qui habitatis orbē. Quicꝫ
terrigene ⁊ filij hoim: ſimul ī vnū
diues ⁊ paup. Os meū loqtur
ſapiētiā: et meditatio cordis mei
prudentiā. Inclinabo in parabolā

aurem meam: aperiam in pſalte
rio ꝓpoſitionē meaꝫ. Cur timebo
in die mala: iniquitas calcanei
mei circumdabit me. Qui confi
dunt in virtute ſua: et in multi
tudine diuitiarū ſuaruꝫ glorian
tur. Frater nō redimit redimet
homo: non dabit deo placatio
nem ſuā. Et p̄cium redemptio
nis aīme ſue: et laborabit in eter
num ꝛ viuet adhuc in finē. Nō
videbit interitū cum viderit ſa
pientes morientes: ſil' inſipiēs ꝛ
ſtultus ꝑibunt. Et relinqnt alie
nis diuitias ſuas: et ſepulcra eo
rum dom⁹ illoꝝ in eternū. Taber
nacula eoꝝ ī ꝓgenie ꝛ ꝓgēieſ: voca
uerūt noīa ſua in terris ſuis. Hō
cū in honore eēt nō intellexit: cō

paratus ē iumētis inſipiētibꝫ ⁊ ſi
milis fact⁹ ē illis. Hec via illoꝝ
ſcandalū ip̄is: ⁊ poſta in ore ſuo
ꝯplacebūt. Sic̄ oues in inferno
poſiti ſūt: mors depaſcet eos. Et
dn̄abunt eoꝝ iuſti in matutino:
⁊ auxiliū eoꝝ veteraſcet ī inferno
a glīa eoꝝ. Veruntn̄ de⁹ redimet
aīam meā de māu inferi: cū acce
perit me. Ne timueris cū diues
fact⁹ fuerit hō: ⁊ cū multiplicata
fuerit glīa dom⁹ eius. Qm̄ cū in
terierit nō ſumet omīa: neqꝫ de
ſcendet cū eo gloria ei⁹. Quia aīa
eius ī vita ipſius bn̄dicet: ꝯfite
bit tibi cū benefeceris ei. Introi
bit vſqꝫ ī ꝓgenies patꝝ ſuoꝝ: ⁊ vſ
qꝫ ī eternū nō videbit lumē. Hō
cū ī honore eēt nō itellexit: ꝯpat⁹ ē

iumentis inſipiētibus ⁊ ſimilis
factus ē illis. Antiphona Aurib'
ꝑcipite qui hitatis orbez. Añ. De

Deus deo- us deorũ. ps. xlix
rum dñs locut' ē: ⁊ vocauit
terrã A ſolis ortu vſqꝫ ad occa-
ſum: ex ſion ſpēs decoris ei'. De
us manifeſte veniet: deus nr̄ et
nō ſilebit. Ignis in ꝯſpectu eiuſ
exardeſcet: ⁊ in circũitu ei' tem-
peſtas valida. Aduocabit celuꝫ
deſurſum: et terrã diſcernere po
pulũ ſuũ. Congregate illi ſctōs
eius: qui ordināt teſtamentũ ei'
ſuꝑ ſacrificia: Et annũciabunt
celi iuſticiã ei': qm̄ deus iudex ē
Audi ꝑp̄ls meus ⁊ loq̄r iſrael: ⁊
teſtificabor tibi deus de' tu' ego
ſum. Non in ſacrificijs tuis ar-

guam te: holocauſta autẽ tua in
conſpectu meo ſunt ſemꝑ. Non
accipiam de domo tua vitulos:
neqꝫ ď gregibꝫ tuis hircos. Quo
niam mee ſunt omẽs fere ſilua-
rum: iumenta in montibus ꝛ bo
nes. Cognoui omnia volatilia
celi ꝛ pulcritudo agri mecum ẽ.
Si eſuriero non dicam tibi: me
us eſt enim orbis terre et pleni-
tudo eius. Nunquid manduca-
bo carnes taurorum: aut ſangui
nem hircorum potabo. Immo-
la deo ſacrificium laudis: et red
de altiſſimo vota tua. Et inuoca
me in die tribulatiõis: eruam te
et honorificabis me. Peccatori
autem dixit deus. quare tu enar-
ras iuſticias meas: et aſſumis

teſtamentū meū per os tuū. Tu
vero odiſti diſciplinã: ⁊ proieci-
ſti ſermones meos retrorſū. Si
videbas furem currebas cū eo:
⁊ cū adulteris portionē tuã pone
bas. Os tuū abūdauit malicia:
et līgua tua cōcinebat dolos. Se
dens aduerſus frēm tuū loqba-
ris. ⁊ aduerſus filiū mr̄is tue po
nebas ſcãdalū: hec feciſti ⁊ tacui.
Exiſtimaſti iniq̃ quod ero tui ſi
milis: arguam te ⁊ ſtatuã contra
faciem tuã. Intelligite hec q̊ ob
liuiſcimini deum: neq̃ rapiat ⁊
nō ſit qui eripiat. Sacrificiū lau
dis honorificabit me: et illic iter
quo oſtendã illi ſalutare dei.
Quotidie ad laudes niſi in fe-
ſtis ſanctorum. Pſalmus. l.

Miſerere mei deus: ſcḋꝫ ma
gnā miſericordiā tuam. Et
ſcḋm multitudinē miſerationuꝫ
tuarū: dele iniquitatē meā. Am
plius laua me ab iniqtate mea:
et a peccato meo mūda me. Qm̄
iniquitatē meaꝫ ego cognoſco: et
peccatū meū contra me ē ſemꝑ.
Tibi ſoli peccaui ꝛ malū corā te
feci: vt iuſtificeris in ſermōibus
tuis ꝛ vincas cum iudicaris. Ec
ce eniꝫ ī iniquitatibꝫ cōceptꝰ ſuꝫ:
ꝛ in pctīs ꝯcepit me mr̄ mea. Ec
ce enī veritatē dilexiſti. incerta ꝛ
occulta ſapīe tue manifeſtaſti mi
hi. Aſpges me hyſopo et mūda
bor lauabis me ꝛ ſupniuē dalba
bor. Auditui meo dabis gaudi
um ꝛ leticiam: ꝛ exultabunt oſſa

humiliata. Auerte faciem tuaꝫ
a peccatis meis: et omēs iniqui
tates meas dele. Cor mundum
crea in me deus: ſpiritū rectum
innoua in viſceribus meis. Ne
proijcias me a facie tua: et ſpm̄
ſanctū tuum ne auferas a me.
Redde mihi leticiam ſalutaris
tui: et ſpiritu principali cōfirma
me. Docebo iniquos vias tuas:
et impij ad te conuertent. Libe-
ra me de ſanguib⁹ deus de⁹ ſalu
tis mee: ⁊ exultabit lingua mea
iuſticiā tuā. Dn̄e labia mea ape
ries: ⁊ os meū annūciabit laudē
tuam. Qm̄ ſi voluiſſes ſacrifici-
um dediſſem: vtiqꝫ holocauſtis
nō delectaberis. Sacrificiū deo
ſpūs ꝯtribulatus: cor contritū et

hũiliatũ de⁹ nõ deſpicies. Beni-
gne fac in bona voluntate tua ſy
on: et edificent muri hieruſalē.
Tunc acceptabis ſacrificiuz iu-
ſticie oblatiões ⁊ holocauſta: tũc
imponēt ſup altare tuũ vitulos
Quid gloriaris in ma- ps. li.
licia: qui potēs es in iniqui
tate: Tota die iniuſticiā cogita
uit lingua tua: ſicͭ nouacula acu
ta feciſti dolum. Dilexiſti mali-
ciam ſuper benignitatē: iniquita
tem magis q̄ȝ loqui equitatem.
Dilexiſti omnia verba p̄cipita-
tiõis: ligua doloſa Propterea de
us deſtruet te in finez. euellet te
et emigrabit te de tabernaculo
tuo: ⁊ radicem tuā de terra viuē
tium. Videbunt iuſti ⁊ timebũt

ꝛ ſup eū ridebūt ꝛ dicēt: ecce hō q̄
n̄ poſuit deū adiutorē ſuū. Sed
ſpauit ī mltitudīe diuitiaꝝ ſuaꝝ
ꝛ p̄ualuit ī vāitate ſua. Ego aūt
ſic̄ oliua fructifera in domo dei:
ſpaui ī miſericordia dei in eter
nū ꝛ ī ſclm ſecli. Cōfitebor tibi
in ſeculū qꝛ feciſti: ꝛ expectabo
nomē tuū qm̄ bonū ī ɔſpcu ſan
ctorū tuoꝝ. Añ. De deorū dn̄s
locutus eſt. ℣. Immola deo ſacirfi
ciū laudis. Et redde altiſſimo vo
Dn̄s ſapientia fun- lcō ta tua.
dauit terrā: ſtabiliuit celos pru-
dentia. Sapientia illius erupe-
runt abyſſi: et nubes rore concre
ſcunt. Tu autē. Rm. Deus deoꝝ
Dn̄s locutus eſt. ver. Et uocauit
terrā. Do. In. ij noc. Alleluia In

xl. añ. Auertet. ps. lij.

Dixit inſipiens in cor
de ſuo: non eſt deus:
Corrupti ſunt ⁊ abo
minabiles facti ſunt in iniqui-
tatib9: nõ eſt qui faciat bonum.
Deus de celo ꝓſpexit ſup filios
hominũ: vt videat ſi ē intelligẽs
aut reqrens deũ. Oĩs declinaue
runt ſil' inutiles facti ſũt: nõ eſt
qui faciat bonum nõ eſt vſq3 ad
vnũ Nonne ſcient oẽs qui opãt
iniqtatẽ: qui deuorãt plebẽ meã
vt cibũ panis. Deum nõ inuoca
uerũt. illic trepidauerũt timore vbi
nõ fuit timor. Qm̃ de9 diſſipauit
oſſa eoꝝ q hoĩb9 placẽt: ꝯfuſi ſũt
qm̃ de9 ſpreuit eos. Quis dabit
ex ſiõ ſalutare iſrl': cũ ꝯuerterit ds

captiuitatē plebis ſue exultabit
iacob ⁊ letabitur iſrael. Ps. liij.

Deus in nomine tuo ſaluum
me fac: et in virtute tua iu-
dica me. Deus exaudi orōnem
meā: auribꝫ ꝑcipe ꝟba oris mei.
Qm̄ alieni inſurrexerūt aduer-
ſum me. ⁊ fortes q̄ſierunt aīam
meā: non ꝓpoſuerūt deū añ ꝯſpe
ctum ſuū. Ecce enī deꝰ adiuuat
me: ⁊ dn̄s ſuſceptor eſt aīe mee.
Auerte mala inimicis meis: in
veritate tua diſꝑde illos. Volū-
tarie ſacrificabo tibi: ⁊ confitebor
nomini tuo qm̄ bonū ē. Qm̄ ex
om̄i tribulatiōe eripuiſti me: et
ſup inimicos meos deſpexit ocu
lus meꝰ. Ant. Auertet dn̄s capti-
uitatē plebis ſue. Ant. Intēde i me

Exaudi deus orõem p̃s liiij.
meam ⁊ ne deſpexeris depca
tionē meam: intende mihi et ex
audi me. Contriſtatus ſum in
exercitatione mea: et ꝯturbatus
ſū a voce inimici et a tribulatõe
peccatoris: Quoniã declinauerũt
in me iniquitates: ⁊ in ira mole
ſti erant mihi. Cor meũ contur
batum eſt in me: ⁊ formido mor
tis cecidit ſup me. Timor ⁊ tre
mor venerunt ſuper me: ⁊ conte
xerunt me tenebre. Et dixi. quiſ
dabit mihi pēnas ſicut colũbe: et
volabo et requieſcã. Ecce elõgaui
fugiēs: ⁊ mãſi in ſolitudīe. Expe
ctabã eũ q̃ ſaluũ me fec̃ a puſilla
nimitate ſpũs: ⁊ tẽpeſtate. Preci
pita dñe diuide lĩguas eoꝝ: qm̃

vidi iniquitatē ⁊ ꝯdictionē in ci
uitate. Die ac nocte circūdabit
eam ſup muros ei⁹ iniqtas: ⁊ la
bor ī medio ei⁹ ⁊ iniuſticia. Et n̄
defecit d plateis ei⁹: vſura ⁊ dol⁹
Qm̄ ſi inimic⁹ meus maledixiſſ3
mihi: ſuſtinuiſſe3 vtiq3. Et ſi is
qui oderat me ſuper me magna
locut⁹ fuiſſet: abſcōdiſſe3 me for
ſitan ab eo. Tu vero hō vnani
mis: dux meus ⁊ not⁹ me⁹. Qui
ſimul mecū dulces capiebas ci
bos: in domo dei ambulauim⁹ cū
ꝯſenſu. Ueniat mors ſup illos:
et deſcendāt in infernū viuētes
Qm̄ nequicie in hītaculis eoꝝ:
in medio eorum. Ego aūt ad de
um clamaui: ⁊ dn̄s ſaluauit me.
Veſpe ⁊ mane ⁊ meridie narra

bo et annūciabo:ꝛ exaudiet voceꝫ
meā. Redimet ī pace aīam meā
ab his q̄ appropinq̄nt mihi: q̄m
inter mltos erant mecū. Exau
diet deus et hūiliabit illos: qui
est aū secula. Non enī est illis cō
mutatio. et nō timuerūt deū: extē
dit manū suā ī retribuēdo. Con
taminauerūt testamētuꝫ eiꝰ. diuisi
sunt ab ira vultꝰ eius:ꝛ appropin
quauit cor illiꝰ. Molliti sūt s̄mo
nes eiꝰ sup̄ oleū:ꝛ ipsi sunt iacu
la. Iacta sup̄ dn̄m curā tuaꝫ et
ipse te enutriet: nō dabit in eter
nū fluctuationē iusto. Tu v̄o de
us deduces eos ī puteū interitꝰ
Viri sanguinū ꝛ dolosi nō dimi
diabūt dies suos: ego aūt sp̄abo
in te domine. Psalmus. lv.

Miſerere mei deus qm̄ ꝯcul
cauit me hō.tota die impu
gnans tribulauit me. Conculca
uerunt me inimici mei tota die:
qm̄ multi bellātes aduerſuʒ me
Ab altitudine diei timebo: ego
vero in te ſperabo. In deo lauda
dabo ſermões meos:in deo ſpe/
raui nō timebo quid faciat mihi
caro. Tota die verba mea execra
bantur: aduerſum me oēs cogi/
tatiões eoꝝ in malū. Inhītabunt
et abſcondēt: ipſi calcaneū meuʒ
obſeruabūt. Sicut ſuſtinuerūt
aiam meā ꝑ nihilo ſaluos facieſ
illos.in ira populos confringes:
Deus vitā meā annūciaui tibi:
poſuiſti lachrimas meas in ꝯſpe
ctu tuo. Sicut ⁊ in ꝓmiſſiōe tua

tūc ↄuertent̄ inimici mei retror
ſum. In q̄cunq̧ die inuocauero
te: ecce cognoui q̄m deus meus
es. In deo laudabo verbū: ī dn̄o
laudabo ſermonē: in deo ſperaui
nō timebo quid faciat mihi hō.
In me ſunt de⁹ vota tua: q̄ reddā
laudationes tibi. Q̄m eripuiſti
animā meā de morte. ⁊ pedeſ me
os de lapſu vt placeā coram deo
in lumine viuentiū. Añ. Inten-
de in me ⁊ exaudi me dn̄e. Feria
Miſerere .iiij. ad lau. ps. lvi.
mei deus miſerere mei: q̄m
in te cōfidit anima mea. Et in
vmbra alarum tuarum ſperabo:
donec tranſeat iniquitas. Cla-
mabo ad deum altiſſimum: de-
um qui benefecit mihi. Miſit

de celo ⁊ liberauit me: dedit ĩ op
probriū conculcantes me. Miſit
deus miſericordiā ſuam ⁊ verita
tem ſuam: et eripuit animā me
am de medio catuloꝝ leonum:
dormiui conturbatus. Filij ho-
minum dentes eoruȝ arma et ſa
gitte: ⁊ lingua eorū gladiꝰ acutꝰ.
Exaltare ſuꝑ celos deꝰ: ⁊ ĩ oēm
terram gloria tua. Laqueū pa-
rauer̃t pedibus meis: ⁊ incurua-
uerunt aīam meaȝ. Foderūt añ
faciem meā foueam: ⁊ inciderūt
in eam. Paratum cor meū deꝰ
paratū cor meū: cantabo et pſal-
mum dicam. Exurge gl̃ia mea
exurge pſalteriū ⁊ cithara: exur-
gam diluculo. Cōfitebor tibi in
ppl̃is dñe: ⁊ pſalmū dicaȝ tibi in

gentibus. Qm̄ magnificata ē vſ
q3 ad celos miſericordia tua: ⁊ vſ
q3 ad nubes v̄itas tua. Exalta-
re ſup̄ celos deus: et ſup̄ omnez
terrā gl̄ia tua. aīi. Iuſte iudicate.
ps. lvij.
SI vere vtiq3 iuſti-
ciam loquimī: recte iudicate
filij hominū. Etenī in corde ini
quitates operamini in terra: iniu-
ſticias manꝰ veſtre cōcinnāt. Alie
nati ſunt pctōres a vulua. erra-
uerunt ab vtero: locuti ſūt falſa.
Furor illis ſm̄ ſiĺitudinē ſerpē
tis: ſicut aſpidis ſurde ⁊ obturā-
tis aures ſuas. Que non exau-
diet vocem incātantiū: ⁊ venefici
incātantis ſapiēter. Deus conte
ret dentes eoꝝ in ore ipſoꝝ: mo
las leonum cōfringet dominus.

Ad nihilum deuenient tanq̃
aqua decurrens: intendit arcum
ſuũ donec infirment̃. Sic cera q̃
fluit auferent̃: ſupcecidit ignis
et nõ viderũt ſolem. Priuſq̃ in
telligerent ſpine vr̃e ramnũ: ſic
viuentes ſic in ira abſorbet eos:
Letabit̃ iuſtus cũ viderit vindi
ctã: manꝰ ſuas lauabit ĩ ſanguĩe
pctõris. Et dicet hõ ſi vtiq̃ eſt
fructꝰ iuſto: vtiq̃ ẽ deꝰ iudicans
eos in terra. ps. lviij.
ERipe me de inimicis meis deꝰ me:
et ab inſurgẽtibꝫ ĩ me libera meꝰ
Eripe me dõ opantibꝫ iniq̃tatẽ:
et de viris ſanguinuʒ ſalua me:
Quia ecce ceperũt animã meã:
irruerũt in me fortes. Neq̃ ini
quitas mea neq̃ pctm̃ meũ do⸗

mine: ſine iniquitate cucurri et
direxi. Exurge in occurſuʒ meū
et vide: ⁊ tu dn̄e deus virtutum
deus iſrael. Intende ad viſitan
das oēs gētes: nō miſerearis oī
bus qui opant̄ iniquitatē. Con
uertent̄ ad veſpam. ⁊ famem pa
tientur vt canes: et circūibūt ci
uitatē. Ecce loq̄ntur in ore ſuo:
et gladius ī labiis eoꝝ: q̄m quis
audiuit. Et tu dn̄e deridebis
eos: ad nihilum deduces omneſ
gentes. Fortitudinē meaʒ ad te
cuſtodiā: q꞉ deus ſuſceptor meꝰ
deus meꝰ miſcdia eius ꝑueniet
me. Deus oſ̄dit mihi ſup inimi
cos meos ne occides eos: neq̄n
obliuiſcāt̄ ppl̄i mei. Diſpge illoſ
in ꝟtute tua: ⁊ dpone eoſ ꝓtector

meus domīe. Delictum oris eo-
rum ſermonē labiorꝫ ipſorū. ⁊ cō
prehendātur in ſuperbia ſua. Et
de execratione ⁊ mendacio ānun
ciabūtur in conſūmatione: in ira
conſūmatōis ⁊ nō erunt. Et ſci-
ent quia deus dn̄abitur iacob: ⁊
finiū terre. Cōuertent̄ ad veſpe
ram. ⁊ famē patientur vt canes:
et circūibunt ciuitatē. Ipſi diſp
gentur ad mādncandū: ſi vō nō
fuerint ſaturati ⁊ murmurabūt.
Ego aūt cantabo fortitudinē tu-
am: et exultabo mane miſcdiam
tuam. Quia factus es ſuſceptor
meus ⁊ refugiū meū: in die tri-
bulatiōis mee. Adiutor meꝰ ti-
bi pſallā: qꝛ deus ſuſceptor meꝰ
es: deus meꝰ miſericordia mea ꝛ

Añ. Juſte iudicate filij hominū.
Extra .xl. añ. Alleluia alleluia alle luia. ℣. Deus vitam meā annunciaui tibi. Poſuiſti lachrymas meas in conſpectu tuo. In lau. añ.
Dele domine iniquitatem meam. pſ. Miſerere. pſ. Judica me deus ⁊ diſ. pſ. Miſerere mei deus miſe: cañ. Ego dixi in dimidio pſ. Laudate dñm de ce. ℟. Miſerere mei deus: miſerere mei. ℣. Quoniā in te confidit aīa mea. Miſerere. ℣. In matutinis do:
Ad bñ. añ. Salutem ex inimicis nrīs ⁊ de māu omiū qui nos oderunt libera nos dñe. Cetera vt ſupra. Feria. iiij. Inuit. In manu tua domine. Omēs fines terre. pſ. Venite. In ſcdo noctur. añ.

Da nobis dñe. Pſalmus. lix.

Deus repuliſti nos ⁊ de
ſtruxiſti nos: irat⁹ es ⁊
miſert⁹ es nobis. Cō
monuiſti terraȝ ⁊ tur
baſti eam : ſana contritiones
eius quia cōmota eſt. Oſtendi
ſti populo tuo dura: potaſti nos
vino cōpunctionis. Dediſti me
tuentibus te ſignificatiōem : vt
fugiant a facie arcus. Ut liberē
tur dilecti tui : ſaluū fac dextera
tua ⁊ exaudi me. Deus locutus
eſt in ſancto ſuo: letabor ⁊ parti
bor ſiccimam. ⁊ cōuallem taberna
culoꝝ metibor. Meus eſt galaad
et me⁹ ē manaſſes: ⁊ effraim for
titudo capitis mei. Iuda rex me
us: moab olla ſpei mee. In idu

meam extendam calciamentuz
meum:mihi alienigene ſubditi
ſunt. Quis deducet me in ciui-
tatem munitā:quis deducet me
vſqz in idumeā. Nonne tu deuſ
qui repuliſti nos:⁊ non egredie
ris deus in virtutibus noſtris:
Da nobis auxiliū de tribulatio
ne:et vana ſalus hominis. In
deo faciemus virtutez et ipſe ad
nichilum deducet tribulantes
nos. Pſalmus.lx.

Exaudi deus deprecationem
meam:intende orationi mee
A finibus terre ad te clamaui:
dum anxiaretur cor meum in pe
tra exaltaſti me. Deduxiſti me:
quia factus es ſpes mea:turris
fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo
in ſecula: protegar in velamento
alarū tuarum. Qm̄ tu deus me⁹
exaudiſti oratiōeȝ meam: dediſti
hereditatē timentib⁹ nomē tuuȝ
Dies ſup̄ dies regis adijcies:
annos eius vſqȝ in diem genera
tionis ⁊ generatiōis. Permanet
in eternū in ꝯſpectu dī: miſc̄diaȝ
et veritateȝ eius quis requiret.
Hic pſalmū dicā noī tuo in ſecu
lum ſeculi: vt reddā vota mea de
die in diem. Añ. Da nobis dñe
auxiliū de tribulatiōe Añ. Benedi
Nonne deo ſubi cite. pſal. lxi
iecta erit aīa mea: ab ipſo
eniȝ ſalutare meū. Nam et ipſe
deus me⁹ et ſalutaris meus: ſu
ſceptor meus non mouebor am

plius: Quouſq; irruitis in ho-
minez. interficitis vniuerſi vos:
tanq̃ parieti inclinato et macerie
depulſe. Verũtamen p̃cium me-
um cogitauerũt repellere. cucurri
in ſiti: ore ſuo benedicebãt ⁊ cor-
de ſuo maledicebãt. Verũtamẽ
deo ſubiecta eſto aĩa mea: qm̃
ab ipſo patientia mea. Quia ipſe
deꝰ meꝰ ⁊ ſaluator meus: adiutor
meus nõ emigrabo. In deo ſa-
lutare meũ ⁊ gloria mea: deꝰ au-
xilij mei et ſpes mea in deo eſt.
Sperate in eo omĩs congregatõ
populi. effundite corã illo corda
veſtra: deus adiutor noſter ĩ eter-
num. Veruntamen vani filij ho-
minũ. mendaces filij hominum
in ſtateris: vt decipiant ipſi de

vanitate in idipm: Nolite ſpe-
rare in iniquitate. et rapinas no
lite concupiſcere: diuitie ſi afflu
ant nolite cor apponere. Semel
locutus ē deus duo hec audiui:
quia poteſtas dei eſt et tibi dn̄e
miſcdia: q̄r tu reddes vnicuiq̄
iuxta opera ſua: Die dn̄ica ad
DEus deus meus: lau. pſ̄. lxij
ad te de luce vigilo. Sitiuit
in te aīa mea: q̄ȝ mulpliciter ti
bi caro mea. In terra dſerta in-
uia ⁊ inaquoſa. ſic in ſancto ap-
parui tibi: vt viderē virtutē tuā
et gloriam tuaȝ. Qm̄ melior eſt
miſicordia tua ſup vitas: labia
mea laudabunt te. Sic bn̄dicaȝ
te in vita mea: ⁊ in nomīe tuo le
uabo manus meas Sicut adipe

⁊ pinguedine repleat᷑ aĩa mea:
et labijs exultatõis laudabit os
meũ. Si memor fui tui ſup̄ ſtra
tum meũ. in matutinis medita
bor in te: qꝛ fuiſti adiutor meus.
Et in velamento alaꝝ tuarũ ex=
ultabo. adheſit aĩa mea poſt te:
me ſuſcepit dextera tua. Ipſi ve
ro inuanũ queſierũt aĩam meã.
introibũt in inferiora terre: tra=
dentur in man⁹ gladij ꝑtes vul=
pium erũt. Rex vero letabit᷑ in
deo. laudabunt᷑ oẽs qui iurant ĩ
eo: qꝛ obſtructũ eſt os loquẽtiũ
iniqua. Feria iiij. ad laudes. ps.
Exaudi deus orationẽ lxiij.
meam cum deprecor: a timore
inimici eripe animã meã. Pro=
texiſti me a conuentu malignan

tium: a multitudine op̄antium
iniquitatē. Quia exacuerunt vt
gladiū linguas ſuas. intenderūt
arcū rem amarā: vt ſagittent in
occultꝭ immaculatū. Subito ſa-
gittabūt eū ⁊ nō timebūt: firma-
uerūt ſibi ſermonē nequā. Nar-
rauerūt vt abſcōderēt laqueos:
dixerūt quis videbit eos. Scru-
tati ſunt iniq̄tates: defecerunt
ſcrutātes ſcrutinio. Accedet ho-
mo et cor altū: ⁊ exaltabit deus.
Sagitte paruuloꝝ facte ſūt pla-
ge eoꝝ: ⁊ infirmate ſunt ꝯtra eoſ
lingue eoꝝ. Cōturbati ſunt. oēs
qui videbant eos: ⁊ timuit oīſ
homo. Et annunciauerūt opera
dei: et facta eius intellexerunt.
Letabitur iuſtus in domino, et

ſperabit in eo: ⁊ laudabunt omnes recti corde. Feria quarta ad laudes Pſalmus.lxiiij.

TE decet hymn⁹ de⁹ in ſion: ⁊ tibi reddet votū in hieruſalem. Exaudi orōez meā: ad te oīs caro veniet. Uerba iniquoꝝ ꝑualuerūt ſuꝑ nos: ⁊ impietatibus nr̄is tu ꝓpitiaberis. Beatus quem elegiſti ⁊ aſſumpſiſti: habitabit in atrijs tuis. Replebimur in bonis domus tue: ſanctū eſt templum tuum mirabile in equitate. Exaudi nos deus ſalutaris noſter: ſpes omnium finium terre et in mari longe.

Preparans montes in virtute tua accinct⁹ potētia: q̄ ɔturbas ꝓfundū maris ſonū fluctuū eius

Turbabunt gentes ⁊ timebūt q̄
habitāt termīos a ſignis tuis: ex
itus matutini ⁊ veſpe delectabiſ
Viſitaſti terraȝ et ī ebriaſti eaȝ:
multiplicaſti locupletare eam.
Flumē dei repletū eſt aq̄s: pa
raſti cibū illoꝝ quoniā ita eſt pre
paratio ei⁹. Riuos ei⁹ inebria.
multiplica genimīa ei⁹: in ſtilli
cidijs eius letabiſ germinans.
Bnidices corone anni benignita
tis tue: ⁊ campi tui replebuntur
vbertate. Pingueſcēt ſpecioſa de
ſerti: ⁊ exultatiōe colles accingē
tur. Induti ſuut arietes ouiū. ⁊
valles abundabūt frumēto: cla
mabūt eteni hymnum dicent.
Iubilate deo oīs ter ps. lxv.
ra. pſalmū dicite nomini ei⁹:

date gloriā laudi ei⁹. Dicite deo
q̄ȝ terribilia ſunt opa tua domi-
ne: in multitudine virtutis tue
mentient tibi inimici tui. Om
nis terra adoret te ⁊ pſallat tibi:
pſalmū dicat nomini tuo. Veni-
te et videte opa dei: terribilis i
cōſilijs ſuper filios hoim. Qui
ꝯuertit mare in aridā. in flumie
pertranſibūt pede: ibi letabimur
in ipo. Qui dn̄at in virtute ſua
in eternū. oculi ei⁹ ſup gētes re-
ſpiciunt: qui exaſperant nō exal
tentur in ſemetipſis. Bn̄dicite
gētes deū nr̄m: et auditaȝ facite
vocē laudis eius. Qui poſuit a-
nimā meā ad vitā: et non dedit
in cōmotionē pedes meos. Qm̄
probaſti nos deus: igne nos exa-

minaſti ſicut examinať argentũ
Induxiſti nos in laqueũ. poſui-
ſti tribulatiões in dorſo nr̃o. im-
poſuiſti hoies ſup capita noſtra
Tranſiuim⁹ p ignẽ ꝛ aquã: et e-
duxiſti nos in refrigeriũ. Intro
ibo in domũ tuã in holocauſtis:
reddam tibi vota mea q̃ diſtin-
xerũt labia mea. Et locutuȝ eſt
os meũ: in tribulatõe mea. Ho-
locauſta medullata offeraȝ tibi
cũ incenſo arietũ: offeraȝ tibi bo-
ues cũ hyrcis. Venite audite et
narrabo oẽs qui timet deũ: quã
ta fecit aĩe mee. Ad ipſuȝ ore
meo clamaui: ꝛ exultaui ſub lin
gua mea. Iniquitatẽ ſi aſpexi ĩ
corde meo: nõ exaudiet domin⁹.
Propterea exaudiuit deus: ꝛ at

tendit voci dep̄catiōis mee. Be-
nedict⁹ deus: qui nō amouit o-
ratiōnē meā ⁊ miſericoꝛdiaꝫ ſuā
a me. Añ. Benedicite gētes deum
noſtrum. Ad laudes quotidie in
Deus P̄s. lxvi.
miſereat̄ nr̄i ⁊ benedicat no-
bis: illūiet vultū ſuū ſup̄ nos et
miſereat̄ nr̄i. Ut cognoſcamus
in terra viā tuā: in oib⁹ gētibus
ſalutare tuum. Confiteant̄ tibi
ppl'i de⁹: ꝯfiteant̄ tibi ppl'i omēs:
Letent̄ ⁊ exultēt gētes. q̄m iudi-
cas pp̄los in equitate: ⁊ gētes in
in terra dirigis. Confiteant̄ ti-
bi ppl'i deus. ꝯfiteant̄ tibi popu-
li oēs: terra dedit fructum ſuū.
Benedicat nos deus de⁹ noſter.
benedicat nos de⁹: ⁊ metuant eū

oĩes fines terre. Añ. In ecclijs
ps. lxvij.
Exurgat deus et diſ
ſipent̄ inimici eius: et fugiāt
qui oderūt eū a facie eiꝰ. Sicut
deficit fumꝰ deficiant: ſicut fluit
cera a facie ignis ſic pereāt pctō
res a facie dei. Et iuſti epulent̄
ꝛ exultent in ꝯſpectu dei: et dele
ctent̄ i leticia. Cantate deo pſal
mū dicite nomini eiꝰ. iter facite
ei q̄ aſcēdit ſuꝑ occaſuꝫ: dn̄s no
men illi. Exultate in conſpectu
eiꝰ: turbabunt̄ a facie eiꝰ patris
orphanoꝝ ꝛ iudicis viduaꝝ. De
us in loco ſctō ſuo: deus q̄ inha
bitare facit vniꝰ moris in domo.
Qui educit vinctos in fortitu
dine: ſimiliter eos q̄ exaſperant
qui habitant in ſepulcris. eꝰ

cum egredereris in ɔſpectu ppl'i
tui: cum ꝑtranſieris in deſerto:
Terra mota eſt eteni̅ celi diſtil-
lauerūt a facie dei ſynai: a facie
dei iſrael. Pluuiam voluntariā
ſegregabis de⁹ hereditati tue ꝛ in-
firmata eſt: tu vero ꝑfeciſti eam
Aīalia tua habitabunt in ea:
paraſti in dulcedīe tua pauꝑi de
us. Dñs dabit verbū euāgelizā
tibus: vtute multa. Rex vtutū
dilecti dilecti: ꝛ ſpeciei dom⁹ di-
uidere ſpolia. Si dormiatis īter
medios cleros penne colūbe de-
argentate. ꝛ poſteriora dorſi eius
in pallore auri. Dū diſcernit ce
leſtis regis ſuꝑ eaꝫ niue dealba-
bunt in ſelmon: mons dei mons
pinguis. Mons coagulat⁹ mons

pinguis:vt q̄d ſuſpicamini mō
tes coagulatos. Mons in q̄ be
neplacitū eſt deo habitare ī eo:
etenim dñs habitabit in finem
Currus dei decē milib⁹ multi
plex milia letantiū:dñs ī eis in
ſynai ſancto. Aſcēdiſti ī altum.
cepiſti captiuitatē:accepiſti do
na in hoīb⁹. Etenī nō credētes:
inhabitare dñm deū. Diuiſio
Benedictus dñs die quotidie:
proſperū iter faciet nobis deus
ſalutariū noſtrorum. Deus no
ſter deus ſaluos faciēdi:⁊ domi
ni dñi exitus mort̄. Verūtamē
deus cōfringet capita inimicoꝝ
ſuorum:verticem capilli peram
bulantiū in delictis ſuis. Dixit
dominus ex baſan cōuertam:cō

uertam in profundo maris. Ut
intinguatur pes tuus in ſangui-
ne: lingua canum tuorum ex ini-
micis ab ipō. Viderunt ingreſ-
ſus tuos deꝰ: ingreſſus dei mei
regis mei qui eſt in ſancto. Pre
uenerūt principes ꝯiūcti pſallē-
tibus: in medio iuuēcularꝫ tym-
paniſtriarum. In eccleſijs bñ-
dicite deo dño: de fontibꝰ iſra
el. Ibi beniamin adoleſcētulus:
in mētis exceſſu. Prīcipes iuda
duces eoꝝ: prīcipes zabulon prī-
cipes neptalim. Manda deꝰ vͬtu
ti tue: ꝯfirma deꝰ hoc q̄d opatus
es ī nobis. A templo tuo in hie-
ruſalē: tibi offerēt reges mune-
ra. Increpa feras harundinis:
ꝯgregatio tauroꝝ in vaccis po-

pulorū: vt excludāt eos qui ꝓba
ti ſunt argēto. Diſſipa gentes q̄
bella volūt. veniēt legati ex egyp
to: ethiopia ꝓueniet man⁹ ei⁹ do
Regna terre cantate deo: pſalli
te dño. Pſallite deo q̄ aſcēdit ſu
per celū celi: ad orientē. Ecce da
bit voci ſue vocē ꝟtutis. date glo
riam deo ſup iſrl: magnificentia
eius ⁊ ꝟtus ei⁹ in nubib⁹. Mira
bilis de⁹ in ſcis ſuis. deus iſrael
ipe dabit virtutē et fortitudineȝ
plebi ſue: bñdictus de⁹. Añ. In
eccleſijs benedicite dño. ℣. Man
da deus virtuti tue. Cōfirma deus
hoc qđ opatus es i nobis. Lectio.
Diligite iuſticiaȝ: qui iudicatis
terrā. Sentite de dño in bonita
te: et in ſimplicitate cordis q̄rite

illū. Quoniaȝ inueniť ab his q̄
non temptant illū: apparet auteȝ
eis qui fidē hn̄t in illū. Tu aūt.
℟. Mirabilis deus. In ſcis ſuis
℣. Deus iſrael ipe dabit virtutem
⁊ fortitudinē plebi ſue. In ſanc.
In .ij. noct. aūt Alleluia. In .xl.
aūt. Querite. Pſalm⁹. lxviij.
Saluum me fac deus:
quoniā intrauerūt a-
que vſq; ad aīaȝ meā
Infixus ſum in limo
pfundi: ⁊ nō eſt ſubſtātia. Veni
in altitudinē maris: ⁊ tempeſtaſ
demerſit me. Laboraui clamanſ
rauce facte ſunt fauces mee: de-
fecerūt ocl'i mei dū ſpero in deū
Multiplicati ſunt ſuper ca-
pillos capitis mei: qui oderunt

me gratis. Confortati ſunt qui
ꝑſecuti ſunt me inimici mei in-
iuſte: que nō rapui tūc exoluebā
Deus tu ſcis inſipientiaz meā:
⁊ delicta mea a te nō ſunt abſcō
dita. Non erubeſcant in me qui
expectant te dn̄e: dn̄e virtutum.
Non cōfundantur ſuꝑ me: qui q̄-
runt te deus iſrael. Qm̄ ꝓpter te
ſuſtinui opprobriū: operuit cōfu
ſio faciē meaz. Extraneus fact⁹
ſum fratrib⁹ meis: ⁊ ꝑegrin⁹ fi-
lijs matris mee. Quoniaz zelus
domus tue comedit me: ⁊ oppro-
bria exprobrantiū tibi ceciderūt
ſuper me. Et operui in ieiunio
aīam meā: ⁊ factum eſt in oppro
briū mihi. Et poſui veſtimentū
meū ciliciuz: ⁊ fact⁹ ſum illis in

parabolam. Aduerſum me loq̄
bant qui ſedebant in porta: et in
me pſallebāt qui bibebant vinū
Ego vero orōem meā ad te dn̄e
tempus bn̄placiti de⁹. In multi
tudine miſericordie tue exaudi
me: in veritate ſalutis tue. Eri
pe me de luto vt nō infigar: libe
ra me ab his qui oderūt me ⁊ de
profundis aquarū. Non me de
mergat tēpeſtas aq̄: neq̄ abſorbe
at me pfunduz: neq̄ vrgeat ſup
me puteus os ſuuz. Diuiſio.
Exaudi me dn̄e qm̄ benigna ē
miſericordia tua: ſm multitudi
nem miſerationū tuaꝝ reſpice i
me Et ne auertas faciem tuaz
a puero tuo: qm̄ tribulor veloci
ter exaudi me. Intende anime

mee et libera eam: ꝓpter inimi-
cos meos eripe me. Tu ſcis im-
properiū meū ⁊ cōfuſionē meā:
et reuerentiā meā. In cōſpectu
tuo ſunt om̄s qui tribulant me:
improperiū expectauit cor meuꝫ
et miſeriam. Et ſuſtinui qui ſi-
mul ꝯtriſtaretur ⁊ nō fuit: ⁊ qui
conſolaretur et nō inueni. Et de-
derunt in eſcam meā fel: et in ſi-
ti mea potauerūt me aceto. Fi-
at menſa eoꝝ corā ipſis in laque-
um: et in retributiōes ⁊ in ſcan-
dalum. Obſcurent̄ oculi eoꝝ ne
videant: ⁊ dorſuꝫ eoꝝ ſemꝑ incur-
ua. Effunde ſuꝑ eos iram tuā:
⁊ furor ire tue cōprehendat eos
Fiat habitatio eoꝝ deſerta: et in
tabernacul' eoꝝ nō ſit q̄ inhabitꝫ

Quoniā quē tu ꝑcuſiſti ꝑſecuti
ſunt: et ſup dolorē vulneꝝ meoꝝ
addiderūt. Appone iniquitatē
ſup iniquitatē eoꝝ: ꝛ nō intrent
in iuſticiā tuā. Deleant de libro
viuentiū: ꝛ cū iuſtis nō ſcribant
Ego ſum paup et dolens: ſalus
tua deus ſuſcepit me. Laudabo
nomē dei cū cantico: et magnifi-
cabo eum in laude. Et placebit
deo ſup vitulū nouellū: cornua
producentē ꝛ vngulas. Uideant
pauperes ꝛ letentur: querite deū
et viuet aīa veſtra. Qm̄ exaudi-
uit pauperes dominꝰ: et vinctos
ſuos non deſperit. Laudent il-
lum celi et terra: mare et omnia
reptilia in eis. Qm̄ deꝰ ſaluam
faciet ſion: ꝛ edificabuntur ciui-

tates iude. Et inhabitabūt ibi:
⁊ hereditate acq̄rent eā. Et ſemē
ſeruoꝝ eius poſſidebit eā: et qui
diligūt nomē eius habitabūt in
ea. Aña. Querite dñm ⁊ viuet ani
ma vr̄a. Añ. Eſto mihi. ps. lxix.
DEus in adiutoriū meū intē
de: dñe ad adiuuanduȝ me
feſtina. Confundant̄ ⁊ reuereā
tur: qui q̄rūt aīam meā. Auertā
tur retrorſum ⁊ erubeſcāt: qui vo
lunt mihi mala. Auertant̄ ſtatī
erubeſcētes: qui dicunt mihi eu
ge euge. Exultent ⁊ letent̄ in te
oīes qui q̄rūt te: ⁊ dicant ſemꝑ
magnificet̄ dñs: qui diligunt ſa
lutare tuū. Ego vero egenus et
pauper ſum: deus adiuua me.
Adiutoꝛ meus ⁊ liberatoꝛ meuſ

es tu: dñe ne moreris. ps. lxx.

In te dñe ſperaui nõ confun-
dar in eternuz: in iuſticia tua
libera me ⁊ eripe me. Inclina ad
me aurẽ tuã: ⁊ ſalua me. Eſto mi-
hi in deũ ptectorẽ. ⁊ in locũ mu-
nitum: vt ſaluũ me facias. Qm̃
firmamentũ meũ: ⁊ refugiũ me-
um es tu. Deus me⁹ eripe me
de manu pctõris: ⁊ de manu con-
tra legẽ agentis ⁊ iniqui. Quo-
niã tu es patientia mea dñe: do-
mine ſpes mea a iuuẽtute mea.
In te ꝯfirmat⁹ ſum ex vtero: de
ventre mr̃is mee tu es protector
meus. In te cantatio mea ſemꝑ
tanq̃ prodigiũ factus ſum mul-
tis: et tu adiutor fortis. Replea-
tur os meũ laude: vt cantẽ glo-

riam tuam: tota die magnitudi
nem tuā. Ne proijcias me ī tpe
ſenectutis: cum defecerit virtus
mea ne derelinquas me. Quia
dixerūt inimici mei mihi: ⁊ qui
cuſtodiebant aīam meā ꝯſilium
fecerunt in vnum. Dicentes de
us dereliquit eū. pſequimini et
cōprehendite eū: qꝛ non eſt q̇ eri
piat. Deus ne elōgeris a me: deꝰ
meus in auxiliū meum reſpice
Confundant̕ ⁊ deficiāt detrahē
tes aīe mee: operiant̕ cōfuſiōe
et pudore qui q̄runt mala mihi
Ego autē ſemꝑ ſperabo: ⁊ adijci
am ſuꝑ oēm laudez tuā. Os me
um annunciabit iuſticiam tuā:
tota die ſalutare tuuz. Quoniaz
non cognoui literaturā. introibo

in potentias dñi: dñe memora-
bor iuſticie tue ſolius. Deus do
cuiſti me a iuuentute mea et vſ
q; nunc: pronunciabo mirabilia
tua. Et vſq; in ſenectam et ſeni
um. deus ne derelinq̃s me. Do
nec annunciem brachiũ tuũ: ge
nerationi omni que ventura eſt:
Potentiam tuam ⁊ iuſticiã tuã
deus vſq; in altiſſima que feci-
ſti magnalia: deus quis ſimilis
tibi. Quantas oſtendiſti mihi
tribulationes multas et malas.
et conuerſus viuificaſti me: ⁊ de
abyſſis terre iterum reduxiſti
me. Multiplicaſti magnificen-
tiam tuam: et conuerſus con-
ſolatus es me. Nam ⁊ ego ꝯfite
bor tibi in vaſis pſalmi veritatẽ

tuam deus: pſallaꝫ tibi in citha
ra ſcūs iſrael. Exultabūt labia
mea cū cantauero tibi:⁊ aīa mea
quā redemiſti. Sed ⁊ ligua mea
tota die meditabi tur iuſticiā tu
am: cū cōfuſi et reueriti fuerint
qui q̄runt mala mihi. Aū. Eſto
mihi dñe in deū protectorem. Aū.

Deus pš.lxxi. Tenuiſti.
iudiciū tuū regi da: et iuſti
ciā tuā filio regis. Iudicare pplꝫ
tuū in iuſticia:⁊ pauꝑes tuos in
iudicio. Suſcipiant mōtes pacē
populo: et colles iuſticiaꝫ. Iudi-
cabit pauꝑes populi.⁊ ſaluos fa
ciet filios pauperum: et humili-
abit calūniatorem. Et permane
bit cum ſole et ante lunaꝫ: in ge
neratione et generationem. De

ſcendet ſicut pluuia in vellus: ꝛ
ſicut ſtillicidia ſtillantia ſup̄ ter
ram. Orietur in diebꝰ eius iuſti
cia et abundãtia pacis: donec au
feratur luna. Et dñabitur a ma
ri vſq3 ad mare: et a flumine vſ-
q3 ad terminos orbis terrarum.
Coram illo procident ethiopeſ:
et inimici eius terram lingent.
Reges tharſis et inſule mune-
ra offerent: reges arabu3 et ſaba
dona adducent. Et adorabũt eũ
omnes reges: oĩs gentes ſerui
ent ei. Quia liberabit pauperẽ a
potente: et paupere3 cui nõ erat
adiutor. Parcet pauperi et ino-
pi: et aĩas pauperũ ſaluas faci-
et. Ex vſuris et iniquitate re-
dimet aĩas eorũ: et honorabile

nomen eoꝝ coram illo. Et viuet
⁊ dabiť ei de auro arabie. et ad/
orabunt de ipo ſemp:tota die be
nedicent ei. Erit firmamentuꝫ
in terra in ſummis montiū. ſup
extolletur ſup libanū fruct⁹ ei⁹:
⁊ florebūt de ciuitate ſicut fenuꝫ
terre. Sit nomen eius bñdictuꝫ
in ſecula:ante ſolem ꝑmanet no
men ei⁹. Et benedicenť in ipſo
oīs tribꝯ terre:oēs gentes ma/
gnificabūt eum. Benedict⁹ dñs
deus iſrł:qui facit mirabilia ſo/
lus. Et benedictū nomen maie
ſtatis eius in eternuꝫ: ⁊ replebiť
maieſtate ei⁹ oīs terra fiat fiat.

Quam bonus Ps. lxxij.
iſrael de⁹: his qui recto ſūt
corde. Mei autē pene moti ſunt

pedes: pene effuſi ſunt greſſus
mei. Quia zelaui ſup iniquos:
pacem peccatorū videns. Quia
non eſt. reſpectus morti eorū: et
firmamentū in plaga eorū. In
labore hominū non ſunt: ⁊ cū ho
minibus nō flagellabunt. Ideo
tenuit eos ſuperbia: operti ſunt
iniquitate et ipietate ſua. Pro-
diit quaſi ex adipe iniquitas eo-
rum: tranſierunt in affectū cor-
dis. Cogitauerunt ⁊ locuti ſunt
nequiciam: iniquitatē in excelſo
locuti ſunt. Poſuerunt in celū
os ſuum: ⁊ lingua eorū tranſiuit
in terra. Ideo ꝯuertet populus
meus hic: et dies pleni inueni-
entur i eis. Et dixerūt quō ſcit
deus: et ſi eſt ſcientia in excelſo:

Ecce ipſi pctõres et abundãtes
in ſeculo:obtinuerunt diuitias.
Et dixi. ergo ſine cauſa iuſtifi/
caui coꝛ meũ:et laui inter inno/
centes manus meas. Et fui fla
gellat⁹ tota die:⁊ caſtigatio mea
in matutinis. Si dicebaȝ narra
bo ſic:ecce nationẽ filioꝝ tuoꝝ
reprobaui. Exiſtimabam vt co/
gnoſcereȝ: hoc laboꝛ eſt ante me:
Donec intrem ĩ ſanctuariũ dei:
⁊ intelligã in nouiſſimis eorum
Uerũtñ ꝓpter dolos poſuiſti eiſ:
deieciſti eos dum alleuarentur.
Quõ facti ſunt in deſolationeȝ:
ſubito defecerũt perierunt ꝓpter
iniq̃tatẽ ſuã. Uelut ſomniũ ſur
gentiũ:dñe in ciuitate tua ima/
ginem ipſoꝝ ad nihiluȝ rediges.

Quia inflāmatū est cor meū. et
renes mei cōmutati sunt. et ego
ad nihilū redact⁹ sum ⁊ nesciui:
Ut iumentū fact⁹ sum apud te:
et ego semꝑ tecū. Renuisti ma-
nū dexterā meā. et in voluntate
tua deduxisti me: et cū glīa su-
scepisti me. Quid enī mihi ē in
celo: et a te quid volui suꝑ terrā.
Defecit caro mea ⁊ cor meū: de⁹
cordis mei et pars mea deus in
eternū. Quia ecce qui elongant
se a te ꝑibunt: ꝑdidisti oēs qui
fornicant abs te. Mihi aūt adhe-
rere deo bonū ē: ponere ī dño dō
spem meā. Ut annunciem oēs
ꝑdicationes tuas: in portis filie
sion. Aū. Tenuisti dñe manum
dexteram meam. Extra .xl. Aūt.

Alleluia al'a al'a ℣ Gaudebūt la
bia mea dū cantauero tibi. Et aīa
mea quā redemiſti dñe. In laud.
aā Amplius laua me dñe ab in-
iuſticia mea. ps Miſerere. ps Ex
audi deus ora.m.cū dep̄. ps Te
decet. cā Exultauit. ps Laudate
dñm de ce. ℟ Exaudi nos deus.
Salutaris noſter. ℣ Spes omniū
finiū terre ⁊ in mari longe. Salu.
Ad bened. aāt. In ſanctitate ſer-
uiam⁹ dño ⁊ liberabit nos ab ini-
micis noſtris. Feria.v. Inuita.
Adorem⁹ dñm. Quoniā ipe fecit
nos. ps Venite. In.i.noct.aāt.
V Liberaſti virgā. Ps.
Ut quid deus lxxiii
repuliſti in finē: ira-
tus eſt furoꝛ tu⁹ ſup

oues paſcue tue. Memor eſto cō
gregationis tue: quam poſſediſti
ab initio. Redemiſti virgam he
reditatis tue: mons ſion in q̄ ha
bitaſti in eo. Leua manus tuas
in ſuperbias eorū in finem: q̄n
ta malignatus eſt inimic⁹ in ſan
cto. Et gloriati ſunt q̄ oderūt te:
in medio ſolennitatꝭ tue. Poſue
runt ſigna ſua ſigna: ⁊ nō cogno
uerūt ſicut in exitu ſuꝑ ſummū.
Quaſi in ſilua lignorū ſecurib⁹
exciderūt ianuas eius in idipſ꞉
in ſecuri ⁊ aſcia deiecerunt eam.
Incenderunt igni ſanctuarium
tuū in terra: polluerunt taberna
culum noīs tui. Dixerūt in cor
de ſuo cognatio eoꝝ ſimul: quie
ſcere faciam⁹ oēs dies feſtos dei

a terra: Signa nr̃a nō vidimus:
iam nō eſt ꝓpheta: ⁊ nos non co-
gnoſcet amplꝰ. Uſqȝquo deꝰ im-
properabit inimicꝰ: irritat adver-
ſarius nomē tuū in finē. Ut qd
auertis manū tuā ⁊ dexteraȝ tu-
am: de medio ſinu tuo in fineȝ.
Deus autē rex noſter ante ſecu-
la: operatus eſt ſalutem in medio
terre. Tu confirmaſti in virtute
tua mare: contribulaſti capita dra-
conuȝ in aquis. Tu confregiſti
capita draconis: dediſti eū eſcaȝ
populis ethiopū. Tu diſrupiſti
fontes ⁊ torrētes: tu ſiccaſti flu-
uios ethā. Tuus eſt dies et tua
eſt nox: tu fabricatꝰ es aurorā et
ſolē. Tu feciſti oēs terminos ter-
re: eſtatem ⁊ ver tu plaſmaſti ea.

Memor eſto huiꝰ inimicus im-
properauit d͞no: ⁊ pp̄ls inſipiēs in
citauit nomē tuū. Ne tradas be
ſtijs aïas ꝯfitentes tibi: ⁊ aïas
pauperꝝ tuoꝝ ne obliuiſcaris ī fi
nez. Reſpice ī teſtamētū tuū: qꝛ
repleti ſunt q̄ obſcurati ſunt ter
re domibꝰ iniquitatū. Ne auer-
tatur hūilis factꝰ ꝯfuſus: paup
⁊ inops laudubūt nomen tuum
Exurge deꝰ iudica cauſaz tuaz:
memor eſto improperioꝝ tuoruz
eoꝝ q̄ ab inſipiēte ſunt tota die.
Ne obliuiſcaris voces inimicoꝝ
tuoꝝ: ſupbia eoꝝ qui te oderunt
aſcēdit ſemp. Pſalmꝰ. lxxiiij.
Confitebimur tibi deꝰ: confi-
tebimur ⁊ inuocabimus no-
mē tuuz. Narrabimꝰ mirabilia

tua: cuz accepero tempus ego iu
ſticias iudicabo. L iquefacta eſt
terra ꝛ oĩs qui habitant in ea:
ego ꝯfirmaui colũnas eius. D i-
xi iniquis nolite iniq̃ agere: ꝛ de
linquẽtibꝫ nolite exaltare cornu
N olite extollere in altuz cornu
veſtrũ: nolite loqui aduerſus de
um iniq̃tatẽ. Q uia neq; ab ori-
ente neq; ab occidente. neq; a de
ſertis montibꝫ: q̃m deꝰ iudex eſt
H ũc hũiliat ꝛ hũc exaltat: q: ca-
lix in manu dñi vini meri plenꝰ
mixto. E t inclinauit ex hoc ĩ hoc:
verũtamẽ fex eiꝰ non eſt exinani
ta. bibent oẽs pcõres terre. E go
autẽ annunciabo in ſeculũ: can-
tabo deo iacob. E t omĩa cornua
pctõꝝ ꝯfringam: ꝛ exaltabunt

coꝛnua iuſti. Añ. Liberaſti virgaꝫ
hereditatis tue. Feria. vi. ad lau
N Otus in des. Pš. lxxv.
iudea de⁹: in iſrl' magnū no
mē eius. Et fact⁹ eſt in pace lo
cus ei⁹: ꝛ habitatio eius in ſion.
Ibi ꝯfregit potentias arcuū: ſcu
tum gladiū ꝛ bellum. Illūinās
tu mirabiliter a mōtib⁹ eternis:
turbati ſunt oīs inſipiētes coꝛ
de. Doꝛmierūt ſomnū ſuū: ꝛ ni
hil inuenerūt oēs viri diuitiarū
in manib⁹ ſuis. Ab increpatiōe
tua de⁹ iacob: doꝛmitauerūt qui
aſcēderūt equos. Tu terribil' es
ꝛ quis reſiſtet tibi: ex tūc ira tua.
De celo auditum feciſti iudici
um: terra tremuit ꝛ q̄euit. Cū
exurgeret in iudicio deus: vt ſal
l

nos faceret omēs mãſuetos ter
re. Quoniã cogitatio hoīs con
fitebitur tibi: ⁊ reliquie cogitati
onis diem feſtum agēt tibi. Uo
uete et reddite dn̄o deo vr̄o: om
nes qui in circuitu eius affertiſ
munera. Terribili ⁊ ei qui au
fert ſpiritū principum: terribili
apud reges terre. Añ Tu es de⁹.

Uoce mea ad Ps. lxxvi.
dn̄m clamaui: voce mea ad
deum ⁊ intēdit mihi. In die tri
bulatōis mee deū exquiſiui ma
nibus meis nocte cōtra eum: et
nō ſum deceptus. Rennuit con
ſolari aīa mea. memor fui dei
et delectatus ſum ⁊ exercitatus
ſum: et defecit ſpirit⁹ meus. An
ticipauerūt vigilias oculi mei:

turbatus ſum ⁊ nõ ſum locutus.
Cogitaui dies antiquos: et an-
nos eternos in mẽte habui. Et
meditatus ſum nocte cuꝫ corde
meo: et exercitabar et ſcopebam
ſpiritũ meum. Nũquid in eter-
num proiiciet deus: aut nõ appo
net vt complacitior ſit adhuc.
Aut in finẽ miſericordiam ſuã
abſcidet: a gñatione in generati
onem. Aut obliuiſcetur miſere
ri deus: aut cõtinebit in ira ſua
miſericordias ſuas. Et dixi nũc
cepi: hec mutatio dextere excelſi
Memor fui operꝝ dñi: qꝛ memor
ero ab initio mirabiliũ tuorꝝ. Et
meditabor ĩ oĩbꝫ opibꝫ tuis: ⁊ in
adinuẽtionibꝫ tuis exercebor. De
us in ſancto via tua. quis deus

magnus ſicut de⁹ nr̄: tu es de⁹ q̄
facis mirabilia. Notaꝫ feciſti in
ppl'is virtuteꝫ tuaꝫ: redemiſti in
brachio tuo populū tuū filios ia
cob ⁊ ioſeph. Viderūt te aq̄ de
us. viderūt te aque ⁊ timuerūt:
⁊ turbate ſūt abyſſi. Multitudo
ſonitus aquaꝝ: vocē dederūt nu
bes. Eteñi ſagitte tue trāſeunt:
vox tonitrui tui ī rota. Illuxerūt
coruſcatiões tue orbi terre: com
mota eſt ⁊ contremuit terra. In
mari via tua ⁊ ſemite tue ī aq̄s
multis: ⁊ veſtigia tua nō cogno
ſcenẗ. Deduxiſti ſic̄ oues ppl'm
tuū: in māu moyſi ⁊ aaron. Añ.
Tu es deus qui facis mirabilia.
A Añ. Inclinate. ps. lxxvij.
Ttēdite ppl'e me⁹ legē meaꝫ:

inclinate aurē veſtraȝ ī vba oris
mei. Aperiaȝ in parbolis os me-
um: loquar ꝓpoſitiões ab initio
Quāta audiuim⁹ ꝛ cognouim⁹
ea: ꝛ pr̄es noſtri narrauerunt no
bis. Non ſunt occultata a filijs
eorū: in gn̄atiōe altera. Narran
tes laudes dn̄i ꝛ vtutes eius: et
mirabilia eius que fecit. Et ſu-
ſcitauit teſtimoniū in iacob: ꝛ le
gem poſuit in iſrael. Quāta mā
dauit pr̄ib⁹ nr̄is nota facere ea
filijs ſuis: vt ꝯgnoſcat gn̄atio al
tera. Filij qui naſcentur ꝛ exur-
gent: ꝛ narrabunt filijs ſuis. Ut
ponant in deo ſpem ſuam. ꝛ non
obliuiſcātur operꝫ dei: et mādata
eius exquirāt. Ne fiant ſic pr̄es
eorū: gn̄atio praua ꝛ exaſperans.

cvij Generatio que non direxit coꝛ
ſuum: et nõ eſt creditus cuꝫ deo
ſpiritus eiꝰ. Filij effrem inten-
dentes ⁊ mittentes arcũ: cõuer-
ſi ſunt in die belli. Non cuſtodi
erũt teſtamentũ dei: ⁊ in lege eiꝰ
noluerunt ambulare. Et obliti
ſunt benefactoꝛũ eius: ⁊ mirabi-
liũ eius que oñdit eis. Coꝛã pa
tribꝰ eoꝛũ fecit mirabilia ĩ terra
egypti: ĩ cãpo thaneos. Interru
pit mare ⁊ ꝑduxit eos: et ſtatuit
aquas q̃ſi ĩ vtre. Et eduxit eos
in nube diei: et tota nocte in illu
minatione ignis. Interrupit pe
tram in heremo: et adaq̃uit eos
velut in abyſſo multa. Et edu-
xit aquam de petra: et deduxit
tanq̃ꝫ flumina aquas. Et appo-

ſuerunt adhuc peccare ei: in irā
excitauerunt excelſum ī inaquo
ſo. Et temptauerunt deū in cor
dibus ſuis: vt peterent eſcas a
nimabus ſuis. Et male locuti
ſunt de deo: dixerunt nunquid
poterit deus parare menſam
in deſerto. Quoniā percuſſit pe
tram et fluxerunt aque: ꝛ torren
tes inundauerunt. Nunquid ꝛ
panem poterit dare: aut parare
menſam populo ſuo. Ideo audi
uit dñs ꝛ diſtulit: ꝛ ignis accen
ſus eſt in iacob ꝛ ira aſcendit in
iſrael: Quia non crediderunt in
deo: nec ſperauerūt ī ſalutari eiꝰ
Et mandauit nubibꝰ deſuper:
ꝛ ianuas celi apuit. Et pluit illꝭ
māna ad māducandū: ꝛ panem

celi dedit eis. Panem angelorū
māducauit hō: cibaria misit eiſ
in abundātia. Trāſtulit auſtruꝫ
de celo:⁊ induxit ī virtute ſua af
fricū. Et pluit ſup eos ſicut pul
uerem carnes:et ſicut arenā ma
ris volatilia pennata. Et cecide
rūt in medio caſtrorum eoꝝ:cir
ca tabernacula eorū. Et mandu
cauerūt et ſaturati ſunt nimis.
et deſiderium eorum attulit eiſ:
nō ſūt fraudati a deſiderio ſuo.
Adhuc eſce eorū erāt in ore ipſo
rum:et ira dei aſcēdit ſuper eos
Et occidit pingues eorū:et ele
ctos iſrael impediuit. In omi
bus his peccauerūt adhuc:⁊ nō
crediderūt ī mirabilibꝫ eiuſ. Et
defecerūt in vanitate dies eorū:

et anni eorum cuz feſtinatione:
Cum occideret eos querebant
eum: et reuertebant̄ et diluculo
veniebant ad eũ. Et rememora
ti ſunt quia de⁹ adiutor eſt eo-
ruz: et deus excelſus redemptor
Et dilexerũt Diuiſio. eoꝝ eſt.
eum ĩ ore ſuo: et lingua ſua mẽ-
titi ſunt ei. Cor aũt eorũ nõ erat
rectum cũ eo: nec fideles habiti
ſunt in teſtamẽto eius. Ipſe au
tẽ eſt miſericors. ⁊ ꝓpiti⁹ fiet pec
catis eorũ: et non diſperdet eos:
Et abũdauit vt auerteret iraz
ſuam: et nõ accendit oẽm iram
ſuam. Et recordatus eſt quia ca
ro ſunt: ſpiritus vadens ⁊ nõ re-
diens. Quotiens exacerbauerũt
eum in deſerto: in iram concita-

uerũt eũ in inaquoſo. Et cõuer
ſi ſunt ⁊ temptauerũt deũ:⁊ ſan
ctum iſrael exacerbauerũt. Nõ
ſunt recordati manꝰ eius: die q̃
redemit eos de manu tribulan-
tis. Sicut poſuit ĩ egypto ſigna
ſua:⁊ ꝓdigia ſua ĩ campo thane-
os. Et ꝯuertit in ſanguinez flu-
mina eoꝝ:⁊ imbres eoꝝ ne bibe-
rent. Miſit in eos cynomiã ⁊ co
medit eos:⁊ ranaz ⁊ diſperdidit
eos. Et dedit erugini fructꝰ eo-
rum:⁊ labores eoruz locuſte. Et
occidit in grandine vineas eoꝝ:
⁊ moros eoꝝ in pruina. Et tradi
dit grandini iumẽta eorũ:⁊ poſ-
ſeſſionẽ eorũ igni. Miſit in eos
iram indignatiõis ſue. indigna
tionem ⁊ iram ⁊ tribulationem:

immiſſiones p̄ angelos malos.
Viam fecit ſemite ire ſue. et nō
pepercit a morte aīarū eorū: ⁊ iu
menta eorū in morte concluſit.
Et pcuſſit oīe primogenitū in
terra egypti: primitias oīs labo/
ris eoꝝ ī tabernaculis cham. Et
abſtulit ſicut oues pplm̄ ſuum:
⁊ pduxit eos tanq̄ gregē in de/
ſerto. Et deduxit eos in ſpe ⁊ nō
timuerūt: ⁊ inimicos eorū opuit
mare. Et induxit eos in montē
ſctificatiōis ſue: montē quē acq̄
ſiuit dextera eiꝰ. Et eiecit a facie
eorū gentes: et ſorte diuiſit eis
terram in funiculo diſtributio/
nis. Et habitare facit in taber/
naculis eorum: tribus iſrael.
Et temptauerunt et exacerba/

nerunt deũ excelſum: ⁊ teſtimo-
nia ei⁹ nõ cuſtodierũt. Et auer-
terũt ſe ⁊ nõ ſeruauerũt pactuꝫ:
queẽadmodũ pr̃es eoꝝ ꝯuerſi ſũt
in arcũ prauũ. In iraꝫ cõcitaue-
rũt eũ in collib⁹ ſuis: ⁊ in ſculpti-
lib⁹ ſuis ad emulatiõem eũ pro-
uocauerũt. Audiuit de⁹ et ſpre-
uit: ⁊ ad nihilũ redegit valde iſ-
rael. Et repulit tabernaculuꝫ ſy-
lo: tabernaculũ ſuuꝫ vbi habita-
uit ĩ hoĩb⁹. Et tradidit in capti-
uitatẽ virtutẽ eorũ: ⁊ pulcritudi-
nẽ eoꝝ ĩ man⁹ inimici. Et cõclu-
ſit ĩ gladio ppl'm ſuũ: ⁊ heredita-
tẽ ſuã ſpreuit. Iuuenes eorũ co-
medit ignis: ⁊ virgines eoꝝ non
ſunt lamẽtate. Sacerdotes eorũ
in gladio ceciderũt: ⁊ vidue eoꝝ

nō plorabant. Et excitat⁹ eſt tan
q̄ dormiens dn̄s: tanq̄ potens
crapulat⁹ a vino. Et pcuſſit ini-
micos ſuos in poſteriora: oppro-
brium ſempiternum dedit illis.
Et repulit tabernaculū ioſeph:
⁊ tribū effrem nō elegit. Sed e-
legit tribū iuda: montē ſion quē
dilexit. Et edificauit ſicut vni-
cornīū ſanctificiū ſuū: in terra
quā fundauit in ſecula. Et ele-
git dauid ſeruū ſuū. ⁊ ſuſtulit eū
de gregib⁹ ouiū: de poſt fetantes
accepit eū. Paſcere iacob ſeruū
ſuū: ⁊ iſrael hereditatē ſuā. Et
pauit eos ī innocētia cordis ſui:
⁊ in intellectib⁹ manuū ſuaꝝ de-
duxit eos. Aīī. Inclinate aurem
veſtram in verba oris mei. Aīt.

Propitius esto. Ps. lxxviij.
DEus venerūt getes in here/
ditatē tuā. polluerūt tēpluz
ſanctū tuū: poſuerūt hieruſalem
in pomoꝝ cuſtodiam. Poſuerūt
morticina ſeruoꝝ tuoꝝ eſcas vo/
latilibꝫ celi: carnes ſcōꝝ tuoꝝ̄ be/
ſtijs terre. Effuderūt ſanguinez
eoꝝ̄ tanq̄ȝ aquā in circūitu hie/
ruſalem: et nō erat qui ſepeliret
Facti ſumus opprobriū vicinis
nr̄is: ſubſannatio ꝛ illuſio his q̄
in circūitu nr̄o ſūt. Uſqꝫquo do/
mine iraſceris in finē: accendet
velut ignis zelus tu⁹. Effunde
iram tuā in gētes que te non no
uerūt: ꝛ in regna q̄ nomē tuū nō
inuocauerūt. Quia comederūt
iacob: et locum eius deſolauerūt

Ne memineris iniquitatū nō
ſtrarum antiquaꝝ.cito anticipēt
nos miſericordie tue:quia pau-
peres facti ſumus nimis. Adiu
ua nos deus ſalutaris nr̄.et pro
pter gloriā nomīs tui dn̄e libera
nos:⁊ ꝓpitius eſto pctīs noſtris
ꝓpter nomē tuū. Ne forte dicāt
in gētib⁹ vbi eſt deus eoꝝ:⁊ īno-
teſcat in natiōibus coram ocul'
noſtris. Ultio ſanguinis ſeruoꝝ
tuoꝝ q̄ effuſus eſt:introeat in cō
ſpectu tuo gemitus compeditoꝝ
Scdm magnitudinē brachij tui
poſſide filios mortificatorū. Et
redde vicinis noſtris ſeptuplū
in ſinu eorū:improperium ipſoꝝ
quod exprobrauerunt tibi domi
ne. Nos autem populus tuus

et oues paſcue tue: cõfitebimur
tibi in ſeculum. In generatione
⁊ generationẽ: annũciabim⁹ lau
dem tuam. An. Propicius eſto
peccatis noſtris domine. ℣. Deus
in ſancto via tua. Quis deus ma/
gnus ſicut deus noſter. Lectio.
Qui confidũt in domino intelli
gent veritatem: ⁊ fideles in dile
ctione acquieſcent illi. Quoniaꝫ
donũ ⁊ pax eſt electꝭ dei. Tu aũt.
℟. Confitebimur tibi de⁹. Confi
tebimur tibi. ℣. Et inuocabimus
nomẽ tuũ. Confi. In. ij noct. aũ.
Alla. In. xl. aũ. Exultate. Pſ.
Qui regis iſrael intende: qui
deducis velut ouem ioſeph
Qui ſedes ſuper cherubin: ma/
nifeſtare corã effraim beniamin

et manaſſe. Excita potentiaꝫ tu
am ⁊ veni: vt ſaluos facias nos.
Deus conuerte nos: ⁊ oſtēde fa
ciem tuam ⁊ ſalui erimus. Do
mine deꝰ virtutū: quouſqꝫ iraſce
ris ſup orationē ſerui tui. Ciba
bis nos pane lachrymarū: et po
tum dabis nobis in lachrymis
in menſura. Poſuiſti nos in cō
tradictionē vicinis noſtris: ⁊ ini
mici nr̄i ſubſannauerunt nos.
Deus virtutum conuerte nos:
⁊ oſtende faciē tuā ⁊ ſalui erimꝰ
Vineā de egypto trāſtuliſti: eie
ciſti gētes ⁊ plantaſti eam. Dux
itineris fuiſti in ꝯſpectu eius: et
plantaſti radices eius ⁊ imple
uit terram. Operuit mōtes vm
bra eiꝰ: ⁊ arbuſta eiꝰ cedros dei.

Extēdit palmites ſuos vſqꝫ ad
mare:⁊ vſqꝫ ad flumē ꝓpagines
eius. Ut quid deſtruxiſti mace-
riam eius:⁊ vindemiāt eā oīs
qui ꝑtergrediūtur viam. Exter
minauit eam aper de ſilua:⁊ ſin
gularis ferus depaſtus eſt eam
Deus virtutū cōuertere. reſpice
de celo ⁊ vide et viſita vineā iſtā
Et perfice eā quam plātauit de
xtera tua:et ſup filiū quē confir
maſti tibi. Incenſa igni ⁊ ſuffoſ
ſa:ab īcrepatiōe vult⁹ tui ꝑibūt
Fiat manus tua ſup viruꝫ de-
xtere tue:et ſup filiū hoīs quē
cōfirmaſti tibi. Et non diſcedi-
mus a te:viuificabis nos et no
men tuū inuocabim⁹. Dñe de⁹
virtutū cōuerte nos:et oſtēde fa

ciem tuam ꝛ ſalui erimꝰ. Pſ. lxxx.

Exultate deo ad
iutori noſtro: iubilate
deo iacob. Sumite
pſalmuz et date tym-
panum: pſalterium iocūduz cuz
cithara. Buccinate ī neomenia
tuba: in inſigni die ſolēnitatꝭ no-
ſtre. Quia preceptū in iſrael eſt:
ꝛ iudicium deo iacob. Teſtimo
nium in ioſeph poſuit illud cuz
exiret d̄ terra egypti: linguā quā
non nouerat audiuit. Diuertit
ab oneribus dorſum eius: manꝰ
eius in cophino ſeruierunt. In
tribulatione inuocaſti me ꝛ libe
raui te. exaudiui te in abſcondi-
to tēpeſtatꝭ: ꝓbaui te apud aquā
ꝯtradictiōis. Audi pp̄lus meus

et cõteſtabor te: iſrael ſi audieris me nõ erit in te deus recens neq; adorabis deũ alienum. Ego enim ſum dñs de⁹ tuus qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuuz et implebo illud. Et nõ audiuit pplus meus vocẽ meam: et iſrael nõ intendit mihi. Et dimiſi' eos ſm deſideria cordis eoꝝ: ibũt in adinuẽtiõibus ſuis. Si ppl's meus audiſſet me: iſrael ſi ĩ vijs meis ambulaſſz. Pro nihilo forſitan inimicos eoꝝ humiliaſſez: et ſup tribulantes eos miſiſſem manũ meam. Inimici dñi mẽtiti ſunt ei: et erit tẽpus eorũ in ſecula. Et cibauit illos ex adipe frumẽti: et de petra melle ſaturauit eos. An. Exultate deo adiuto

ri noſtro. An. Tu ſolus. pſ. lxxxi.
Deus ſtetit in ſynagoga deo
rum: in medio autem deos
diiudicat. Uſqȝquo iudicatis ini
quitatē: ⁊ facies pctōꝝ ſumitis.
Iudicate egeno ⁊ pupillo: hūi-
lem et pauperē iuſtificate. Eri
pite pauperem: et egenuȝ de ma
nu peccatoris liberate. Neſcie-
runt neqȝ intellexerunt in tene-
bris ambulant: mouebunt om-
nia fundamenta terre. Ego di-
xi dij eſtis: et filij excelſi omnes
Uos autem ſicut homines mo-
riemini: et ſicut vnus de princi-
pibus cadetis. Surge deus iu-
dica terram: quoniam tu heredi
tabis in omnibus gentibus.
Gloria. Pſalmus. lxxxij.

DEus quis ſimilis erit tibi:
ne taceas neqȝ compeſcaris
deus. Quoniaȝ ecce inimici tui
ſonauerũt: ⁊ qui oderũt te extu/
lerũt caput. Super populũ tuum
malignauerũt cõſilium: ⁊ cogita
uerunt aduerſus ſanctos tuos.
Dixerũt venite et diſperdamus
eos de gente: ⁊ non memoret᷑ no
men iſrael vltra. Quoniaȝ cogi
tauerũt vnanimiter: ſiml' aduer
ſus te teſtamẽtum diſpoſuerunt
tabernacula idumeorũ ⁊ hiſma/
helite. Moab ⁊ agareni gebal et
amon ⁊ amalech: alienigene cuȝ
habitantibus tyrum. Eteniȝ aſ
ſur venit cũ illis: facti ſũt in ad/
iutoriũ filijs loth. Fac illis ſic̃
madian ⁊ ſyſare: ſicut iabin i tor/

rente cyſon. Diſperierunt in en-
dor: facti ſunt vt ſterc⁹ terre. Po-
ne pꝛincipes eoꝝ ſicut oreb: ⁊ zeb ⁊
zebee ⁊ ſalmana. Om̄s pꝛincipeſ
eoꝝ: qui dixerūt hereditate poſſi-
deam⁹ ſanctuariū dei. Deus me
us pone illos vt rotaꝫ: ⁊ ſicut ſti-
pulam añ faciē venti. Sic ignis
qui cōburit ſiluaꝫ: ⁊ ſicut flām̄a
comburens mōtes. Ita pſeque
ris illos in tēpeſtate tua: ⁊ in ira
tua turbabis eos. Imple facies
eorū ignominia: ⁊ querēt nomē
tuū dñe. Erubeſcant ⁊ ꝯturbent
in ſeculum ſeculi: ⁊ ꝯfundantur
et pereant. Et cognoſcant qꝛ no
men tibi dñs: tu ſolus altiſſim⁹
in om̄i terra. Añ. Tu ſolus altiſ-
ſimus ſuper omnen terram. Añ.

Benedixiſti. Pſalm⁹ lxxxiij.

Quaꝫ dilecta tabernacl'a tua dñe virtutũ: cõcupiſcit ⁊ deficit aĩa mea in atrio dñi. Cor meum ⁊ caro mea: exultauerũt ĩ deum viuũ. Eteniꝫ paſſer inuenit ſibi domũ: ⁊ turtur nidũ vbi ponat pullos ſuos. Altaria tua dñe virtutũ: rex meus ⁊ de⁹ me⁹ Beati qui habitant ĩ domo tua: in ſecula ſeculorũ laudabunt te Beatus vir cui⁹ eſt auxiliũ abs te: aſcenſiones in corde ſuo diſpoſuit in valle lachrymarũ. in loco quẽ poſuit. Eteni bñdictiões dabit legiſlator. ibunt de virtute in virtutem: videbit deus deorum in ſion. Dñe deus virtutũ exaudi orationẽ meã: aurib⁊ per

cipe de⁹ iacob. Protector noſter
aſpice deus: et reſpice in faciem
chriſti tui. Quia melior eſt dies
vna in atrijs tuis: ſuper milia.
Elegi abiectus eſſe in domo dei
mei: magis q̄ȝ habitare in taber
naculis peccatorꝫ. Quia miſeri
cordiā et veritateȝ diligit deus:
gratiam et gloriā dabit domin⁹.
Non priuabit bonis eos q̄ am
bulant in innocentia: dn̄e virtu
tum beatus homo qui ſperat in
te. Pſalmus. lxxxiiij.
Benedixiſti dn̄e terrā tuaȝ:
auertiſti captiuitatem iacob
Remiſiſti iniquitatem plebis
tue: operuiſti omnia peccata eo
rum. Mitigaſti omnem iram
tuaȝ: auertiſti ab ira indignatio

nis tue. Conuerte nos de⁹ ſalu
taris noſter: et auerte irā tuaz a
nobis. Nunquid in eternū ira-
ſceris nobis: aut extēdes irā tu-
am a gñatiōe in gñatiōez. De⁹
tu cōuerſus viuificabis nos: et
plebs tua letabit in te. Oſtende
nobis dñe miſericordiā tuā: ⁊ ſa
lutare tuū da nobis. Audiā q̄d
loq̄tur in me dñs de⁹: qm̄ loque
tur pacē in plebez ſuaz. Et ſuper
ſcōs ſuos: ⁊ in eos q̄ ꝯuertuntur
ad cor. Veruntñ ꝓpe timētes eū
ſalutare ipſius: vt inhabitet glo
ria in terra nr̄a. Miſericordia et
veritas obuiauerūt ſibi: iuſticia
⁊ pax oſculate ſunt. Veritas de
terra orta eſt: ⁊ iuſticia de celo ꝓ-
ſpexit. Etenī dñs dabit benigni

tatez:⁊ terra noſtra dabit fructũ
ſuum. Juſticia ante eũ ambula
bit:et ponet iu via greſſus ſuos.
Aũ. Alleluia. In .xl. aũ. Benedi
xiſti dñe terrã tuaz. ℣. Beati q̃ ha
bitant in domo tua dñe. In ſecula
ſeculoꝝ laudabũt te. In laud. aũ.
Tibi ſoli peccaui domine miſerere
mei. ps̃. Miſerere. ps̃. Domie de
us ſalutis. ps̃. Dñe refugiuz. cã.
Cantemus dño. ps̃. Laudate do
minũ de ce. ℟. Domine refugiũ
Tu factus es nobis. ℣. A genera
tione in generationez. Tu. ℣. Re
pleti sum⁹ mane miſericordia tua
Et exultauim⁹ ⁊ delectati ſumus.
Ad benedic. aũ. Ad dandam ſci
entiã plebi tue dñe in remiſſionẽ
peccatorũ eorũ. ps̃. Benedict⁹ do.

Feria vi. Inuitat. Dominū qui fecit nos. Venite adoremus. Ps. Venite. In .i. noct. añt Inclina domine. Psalmus .lxxxv.

Inclina dñe aureꝫ tuam ꝛ exaudi me: quoniā inops ꝛ paupꝫ ſuꝫ ego. Cuſtodi aīam meā qm̄ ſcūs ſum: ſaluū fac ſeruū tuū deus meꝰ ſperantē in te. Miſerere mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die: letifica aīaꝫ ſerui tui qm̄ ad te dñe aīam meā leuaui. Quoniā tu dñe ſuauis ꝛ mitis: ꝛ multe miſericordie oībꝫ inuocantibꝫ te. Auribꝫ percipe orōem meā: ꝛ intende voci depcationis mee. In die tribulatiōis mee clamaui ad te: qꝛ exaudiſti

me. Non eſt ſilis tui in dijs do-
mine: ⁊ nō eſt ſm opa tua. Om-
nes gētes quaſcūq; feciſti. veni-
ent ⁊ adorabūt corā te dn̄e: ⁊ glo
rificabūt nomē tuum: Qm̄ ma
gnꝰ es tu ⁊ faciens mirabilia: tu
es deꝰ ſolus. Deduc me dn̄e in
via tua. et ingrediar in veritate
tua: letet̄ cor meū vt timeat no
men tuū. Confitebor tibi dn̄e de
us meꝰ in toto corde meo: ⁊ glo-
rificabo nomē tuum ĩ eternum.
Quia mia tua magna ē ſup me
⁊ eruiſti aiaȝ meā ex ĩferno ĩferi-
ori. Deꝰ iniqui inſurrexerūt ſup
me. ⁊ ſynagoga potētiū q̄ſierunt
aīaȝ meā: ⁊ nō ꝓpoſuerūt te ĩ ɔſpe
ctu ſuo. Et tu dn̄e deꝰ miſerator
et miſericors: patiens et multe

miſericordie ⁊ verax. Reſpice in
me ⁊ miſerere mei. da ĩpiū tuū
puero tuo: ⁊ saluū fac filiū ancil
le tue. Fac mecum ſignū in bo-
no. vt videant qui oderūt me et
cōfundātur: quoniā tu dn̄e ad-
iuuiſti me et conſolatus es me.

Fundamenta Pſ. lxxxvi.
eius in montibus ſanctiſ: di
ligit dn̄s portas ſion ſup omnia
tabernacula iacob. Glorioſa di-
cta ſūt de te: ciuitas dei. Memor
ero raab et babylonis: ſcientiū
me. Ecce alienigene et tyr⁹ ⁊ po-
pulus ethiopum: hi fuerūt illic
Nunquid ſion dicet homo. ⁊ ho-
mo natus eſt in ea: ⁊ ipſe funda-
uit eam altiſſimus. Dn̄s narra
uit in ſcripturis pploꝝ: ⁊ princi-

pum hoꝝ qui fuerũt in ea. ſicut
letantium oĩm: habitatio in te:
Añ. Inclina dñe aurem tuã ꝛ ex
audi me. Feria. v. ad laud. Pſ.
Domine deus ſa lxxxvij.
lutis mee: in die clamaui et
nocte coram te. Intret in cõſpe
ctu tuo oratio mea: inclina aurẽ
tuam ad precem meã. Quia re
pleta eſt malis anĩa mea: et vita
mea inferno appropinquit. Eſti
matus ſum cũ deſcẽdẽtib9 in la
cum: factus ſum ſicut homo ſine
adiutorio iter mortuos liber. Si
cut vulnerati dormientes in ſe
pulcris. quorum nõ eſt mẽor am
plius: et ipſi de manu tua repul
ſi ſunt. Poſuerunt me ĩ lacu in
feriori: in tenebroſis ꝛ in vmbra

mortis. Super me confirmatuſ
eſt furor tuus. et omnes fluctus
tuos induxiſti ſuper me. Lon
ge feciſti notos meos a me: poſu
erunt me abominationem ſibi.
Traditus ſuȝ ꝛ nõ egrediebar:
oculi mei languerũt pre inopia:
Clamaui ad te domine: tota die
expandi ad te manus meas.
Nunquid mortuis facies mira
bilia: aut medici ſuſcitabunt et
confitebuntur tibi. Nunquid
narrabit aliquis in ſepulcro mi
ſericordiam tuam: ꝛ veritateȝ tu
am in perditione. Nunquid co
gnoſcentur ĩ tenebris mirabilia
tua: e iuſticia tua ĩ terra obliuiõiſ
Et ego ad te dñe clamaui: ꝛ ma
ne oratio mea preueniet te: Ut

quid domine repellis orationem
meam: auertis faciem tuã a me
Pauper ſum ego et in laboribuſ
a iuuentute mea: exaltatus aũt
humiliatus ſum et conturbat⁹.
In me tranſierũt ire tue: ⁊ ter-
rores tui cõturbauerũt me. Cir
cundederunt me ſicut aqua tota
die: circundederunt me ſimul.
Elongaſti a me amicũ et proxi-
mum: et notos meos a miſeria.
Añ Benedictus. Pſal. lxxxviii
Miſericordias dñi: ineternũ
cantabo. In generatõe ⁊ ge
neratione: annunciabo veritatẽ
tuam in ore meo. Quoniã dixi-
ſti in eternum miſc͞dia edificabi
tur in celis: preparabit veritas
tua in eis. Diſpoſui teſtamentũ

electis meis. iuraui dauid ſeruo
meo: vſq3 in eternū ꝑparabo ſemē
tuū. Et edificabo in generatiōe
⁊ generationē: ſedē tuā. Confite
būt celi mirabilia tua dñe. etenī
veritatē tuā in eccłia ſctōꝝ. Q̄m
quis in nubibꝫ equabit dño: ſi
milis erit deo ī filijs dei. Deus
qui glificat in ↄcilio ſcōꝝ: magnꝰ
et terribilis ſup oēs q̄ in circūi
tu eius ſunt. Dñe deus virtutū
quis ſilis tibi: potēs es dñe ⁊ ve
ritas tua in circūitu tuo. Tu do
minaris poteſtati maris: motuꝫ
autē fluctuū eiꝰ tu mitigas. Tu
hūiliaſti ſic vulneratū ſupbum:
In brachio vtut tue diſpſiſti ini
micos tuos. Tui ſunt celi et tua
eſt terra: orbē terre ⁊ plēitudinē

eius tu fundaſti: aquilonē ꝛ ma
re tu creaſti. Thabor ꝛ hermon ī
noīe tuo: exultabūt tuū brachiū
cū potentia. Firmet manus tua
et exaltet dextera tua: iuſticia et
iudiciū ꝑparatio ſedis tue. Miſe-
ricordia ꝛ veritas ꝑcedent faciem
tuā: beatus ppl'us qui ſcit iubila
tionē. Dñe in lumine vult' tui
ambulabūt. ꝛ in nomīe tuo exul
tabunt tota die. ꝛ in iuſticia tua
exaltabuntur. Quoniam gloria
virtutis eorum tu es: et in bene
placito tuo exaltabitur cornu no
ſtrum. Quia domini eſt aſ-
ſumptio noſtra: et ſancti iſrael
regis noſtri: Diuiſio.
Tunc locut' es in viſione ſctis
tuis. ꝛ dixiſti poſui adiutoriū in

potente: ⁊ exaltaui electū de ple
be mea. Inueni dauid ſeruum
meum: oleo ſancto meo vnxi eū.
Manus enim mea auxiliabitur
ei: ⁊ brachium meū confirmabit
eum. Nihil proficiet inimicus
in eo: et filius iniquitatis nō appo
net nocere ei. Et concidā a facie
ipſius inimicos eius: et odiētes
eum in fugam conuertā. Et ve
ritaſ mea ⁊ miſericordia mea cū
ipſo: et in nomine meo exaltabi
tur cornu eiuſ. Et ponam in ma
ri manum eius: et in fluminibus
dexteram eius. Ipſe inuocabit
me pater meus es tu: deus meus
et ſuſceptor ſalutis mee. Et ego
primogenitū ponam illum: excel
ſum pre regibus terre. In eternū

ſeruabo illi miſericordiã meam:
et teſtamentũ meum fidele ipſi.
Et ponã in ſclm ſeculi ſemẽ eiꝰ:
et thronũ eius ſic dies celi. Si
autẽ dereliq̃rint filij eius legem
meã: ⁊ in iudicijs meiſ nõ ambu
lauerit. Si iuſticias meas ꝓpha
nauerint: ⁊ mãdata mea ñ cuſto
dierint. Viſitabo in virga iniq̃
tates eorũ: et in verberibus pec
cata eorum. Miſericordiã aũt me
am nõ diſpgam ab eo: neq; noce
bo in ꝟitate mea. Neq; ꝓphana
bo teſtm̃ meũ: ⁊ q̃ pcedunt de la
bijs meis nõ faciã irrita. Semel
iuraui i ſancto meo. ſi dauid mẽ
tiar: ſemen eiuſ in eternũ mane
bit. Et thronꝰ eius ſic ſol i ꝯſpe
ctu meo: ⁊ ſic luna pfecta in eter

num: ⁊ teſtis in celo fidelis. Tu
vero repuliſti ⁊ deſpexiſti: diſtuli
ſti chriſtū tuū. Auertiſti teſtam
tum ſerui tui: ꝓphanaſti in terra
ſanctuariū ei⁹. Deſtruxiſti om̄s
ſepes eius: poſuiſti firmamentū
eius formidinē. Diripuerūt eum
oēs tranſeūtes viā: factus ē ob-
probrium vicinis ſuis. Exaltaſti
dexteram deprimentiū eum: le-
tificaſti oēs inimicos ei⁹. Auer
tiſti adiutoriū gladij eius: et nō
es auxiliatus ei in bello. Deſtru
xiſti eū ab emundatiōe: ⁊ ſedem
eius ī terra colliſiſti. Minoraſti
dies tēpis eius: ꝑfudiſti eū cō
fuſione. Uſqȝquo dñe auertis ī
finē: exardeſcet ſic ignis ira tua.
Memorare que mea ſubſtantia

nunqd enī vane constituisti oēs
filios hominū. Quis est homo q̄
viuet et nō videbit mortē: eruet
animam suam de manu inferi:
Ubi sunt misericordie tue antiq̄
domine: sicut iurasti dauid in ve
ritate tua. Memor esto dn̄e op-
probrij seruorꝝ tuorū: qđ cōtinui
in sinu meo multarū gentium.
Quod exprobrauerīt inimici tui
dn̄e: qđ exprobrauerūt commuta
tionē christi tui: Benedictus do
minus in eternū. fiat fiat. Añ.
Benedictus dominus in eternuꝫ
Feria. v. ad laudes. Psa l. lxxxix.
Domine refugium factus es
nobis: a generatione in ge-
neratione. Prius q̄ꝫ montes fie
rent aut formaref terra ⁊ orbis:

a ſeculo ⁊ vſqꝫ in ſeculum tu es
deus. Ne auertas homīez in hu
militatem:et dixiſti conuertimi/
ni filij hominū. Quoniam mille
anni ante oculos tuos:tanqꝫ di/
es heſterna que preterijt. Et cu/
ſtodia ī nocte que pro nihilo ha
bentur: eorum anni erunt. Ma
ne ſicut herba tranſeat: mane
floreat et tranſeat: veſpere de/
cidat induret ⁊ areſcat. Quia de
fecim⁹ in ira tua:⁊ in furore tuo
turbati ſumus. Poſuiſti iniqui
tates noſtras in conſpectu tuo:ſe
culum noſtrum in illuminatiōe
vultus tui. Quoniā omnes di/
es noſtri defecerunt:⁊ in ira tua
defecim⁹. Anni noſtri ſicut ara
nea meditabunt: dies annoꝝ no

ſtrorū in ipſis ſeptuaginta anni
Si autē in potētatibus octogin-
ta anni: et amplius eorū labor et
dolor. Quoniā ſuperuenit man-
ſuetudo: et corripiemur. Quis
nouit poteſtatem ire tue: et pre
timore tuo iram tuā dinumera
re. Dexteram tuā ſic notam fac:
et eruditos corde in ſapientia.
Conuertere dñe uſqꝫ quo: ⁊ de
precabilis eſto ſup̱ ſeruos tuos:
Repleti ſumus mane miſericor
dia tua: ⁊ exultauim⁹ ⁊ delectati
ſumus in omnib⁹ dieb⁹ noſtris.
Letati ſumus pro dieb⁹ quib⁹
nos humiliaſti: annis quib⁹ vi-
dimus mala. Reſpice in ſeruos
tuos ⁊ in opa tua ⁊ dirige filios
eorum. Et ſit ſplendor dñi dei

nr̄i ſup nos. ⁊ opa manuū nr̄a
rū dirige ſup nos. ⁊ opꝰ manuuꝫ
noſtrarū dirige. Ad completo-
riū oīni tempe. Pſalmus. xc.
QUi habitat in adiutorio al-
tiſſimi: in ptectōe dei celi cō
morabitur. Dicet domino ſu-
ſceptor meꝰ es tu: ⁊ refugiū me-
um deus meus ſperabo in eum.
Quoniam ipſe liberauit me de
laqueo venantiū. ⁊ a verbo aſpo.
Scapulis ſuis obūbrabit tibi: ⁊
ſub pēnis eiꝰ ſpabis Scuto circū
dabit te veritas eiꝰ: nō timebis
a timore nocturno. A ſagitta vo
lante ī die. a negocio pambulan
te in tenebris: ab incurſu ⁊ dmo
nio meridiano. Cadent a latere
tuo mille. et decē milia a dextris

tuis:ad te aũt nõ appropinq̃bit.
Ueruntñ oculis tuis conſidera
bis.⁊ retrtbutiõem pctõꝝ vide
bis. Quoniã tu eſ dñe ſpes mea
mea: altiſſimũ poſuiſti refugiuꝫ
tuũ. Non accedat ad te malũ:⁊
flagellũ non appropinq̃bit taber
naculo tuo. Qm̃ angelis ſuis
mãdauit de te:vt cuſtodiãt te in
omnibꝫ vijs tuis. In manibuſ
portabũt te:ne forte offendas ad
lapidem pedẽ tuũ: Sup aſpideꝫ
et baſiliſcũ ambulabis:⁊ ꝯculca
bis leonẽ ⁊ draconẽ. Qm̃ in me
ſꝑauit liberabo eũ:ꝓte.eũ qm̃ co
no.meũ. Clamauit ad me ⁊ exau
diã eũ.cuꝫ iþo ſũ ĩ tribulatiõe:
eripiã eũ ⁊ glo.eũ. Longitudine
dieꝝ rep.eũ:⁊ oñdã illi ſa:meũ.

Feria ſexta ad laud. Pſal. xci

Bonum eſt confiteri dño: et pſallere nomī tuo altiſſime. Ad annunciandū mane miſericordiam tuam: et veritatē tuam per noctem. In decachordo pſalterio: cū cantico ī cithara. Quia delectaſti me domine in factura tua: et in operibus manuū tuarum exultabo. Quaz magnificata ſunt opera tua domiue: nimis profunde facte ſnnt cogitatiōes tue. Vir inſipiens nō cognoſcet: et ſtultus nō cognoſcet hec. Cū exorti fuerint peccatores ſicut fenum: et apparuerint omnes qui operantur inquitatem. Ut intereant in ſeculū ſeculi: tu autem altiſſim⁹ in eternū domine. Quo

niam ecce inimici tui domine.
quoniam ecce inimici tui peri-
bunt: ⁊ diſpergentur omnes qui
operantur inquitatē. Et exalta-
bitur ſicut vnicornis cornu me-
um:et ſenectus mea in meſeri-
cordia vberi. Et deſpexit ocu
lus meus inimicos meos:et in-
ſurgentibus in me malignanti-
bus audiet auris mea. Iuſt⁹ vt
palma florebit:ſicut cedrus liba
ni multiplicabitur. Plantati in
domo dmini: in atrijs dom⁹ dei
noſtri florebūt. Adhuc multipli
cabuntur in ſenecta vberi.et be-
ne patieutes erunt vt annunci-
ent. Quouiam rectus dominuſ
deus nr̄ :⁊ nō eſt iniqtas in eo.
Aij. Exaltare. Pſalmus.xcij.

Dominus regnauit decorē indutus eſt: indutus eſt dominꝰ fortitudinē ⁊ precinxit ſe. Etenim firmauit orbem terre: qui non cōmouebitur. Parata ſedes tua extunc: a ſeculo tu es. Eleuauerunt flumina domine: eleuauerunt flumina vocē ſuam. Eleuauerūt flumīa fluctus ſuos a vocibus aq̄ꝝ multaꝝ. Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus. Teſtimonia tua credibilia facta ſunt nimis: domum tuam decet ſanctitudo domine. in longitudine dierum. Pſalmus .xciij.

Deus vltionū dominus: deus vltionum libere egit. Exaltare qui iudicas terram: redde

retributionē ſuperbis. Uſqƺquo pctores dñe: vſqƺq̊ pctores gloria bunt: Effabuntur et loquent iniquitatē: loqntur omnes qui operantur iniuſticiam. Populū tuū domine humiliauerunt. et hereditatem tuam vexauerunt: Uiduam et aduenam interfecerunt. et pupillos occiderunt. Et dixerunt non videbit dominus: nec intelliget deus iacob. Intelligite inſipientes in populo: et ſtulti aliquādo ſapite. Qui plantauit aurem non audiet: aut qui finxit oculum non conſiderat. Qui corripit gentes non arguet: qui docet hominē ſcientiam. Dominus ſcit cogitationes hominū: qnoniā vane ſunt.

Beatus homo quē tu erudieris
domine: et de lege tua docueris
eum: Ut mitiges ei a diebꝰ ma
lis: donec foueat̄ peccatori fouea
Quia nō repellet dominus ple
bem ſuam: et hereditatē ſuā non
derelinquet. Quoadusqꝫ iuſticia
conuertatur in iudiciū: et qui iu
xta illam omnes qui recto ſunt
corde. Quis conſurget mihi ad
uerſus malignantes: aut quis
ſtabit mecū aduerſus operātes
iniquitatem. Niſi quia dominꝰ
adiuuit me: paulominus habi
taſſet in inferno anima mea.
Si dicebam motus eſt pes me
us: miſericordia tua domine ad
iuuabat me. Sc̄dm mltitudinē
dolorum meoꝝ in corde meo: cō

ſolationes tue letificaueſt aīam
meā. Nunq̄d adheret tibi ſedes
iniq̄tatis: qui fingis laborē in p̄
cepto. Captabunt in aīam iuſti:
et ſangninē īnocentē ↄdēnabūt
Et factus ē mihi dn̄s ī refugiū:
et de⁹ me⁹ in adiutoriū ſpei mee.
Et reddet illis iniquitatē ipoꝝ:
et in malicia eoꝝ diſperdet eos.
diſp̄det illos dn̄s deus nr̄. Añ.
Exaltare qui iudicas terram. ℣
Beatus homo quē tu erudieris
dn̄e. Et de lege tua docueris eum.

Benignus eſt enim lectio.
ſpirit⁹ ſapientie: ⁊ nō libera
bit maledictū a labijs ſuis: qm̄
renū illi⁹ teſtis ē de⁹ ⁊ cordis ei⁹
ſcrutatoꝛ eſt ver⁹: ⁊ ligue illi⁹ au
ditoꝛ: qm̄ ſpūs dn̄i repleuit oꝛbē

terrarum:et hoc q̄d cōtinet om̄ia
ſcientiā habet vocis. Tu aūt. Rem.
Miſericordias dn̄i In eternū can
tabo. V. In generatione ⁊ genera
tione. In eternū. Diebꝰ feria
tis p eſtatē ad vigilias ſine In
uit. ps. xciiii.

Venite exul
temus dn̄o: iubilemꝰ deo ſa
lutari nr̄o: Preocupemus faciē
eius in confeſſione: ⁊ in pſalmis
iubilemꝰ ei. Qm̄ deus magnus
dn̄s: et rex magnꝰ ſup oēs deos.
Quia in manu eius fines terre:
et altitudines montium ipſius
ſunt. Qm̄ ipſius ē mare et ip
ſe fecit illud: et ſiccā manꝰ eius
formauerūt: venite adoremus ⁊
procidamus ⁊ ploremus ante do
minum qui fecit nos: quia ipſe

eſt deus noſter Et nos populus
paſcue eius. ⁊ oues man⁹ eius:
hodie ſi vocē eius audieritis: no
lite obdurare corda vr̄a Sicut
in irritatione: ſm̄ diem tempta-
tionis in deſerto Ubi temptaue
runt me pr̄es veſtri: ꝓbauerunt
et viderūt opa mea. Quadragin
ta annis offenſus fui generatōi
illi: ⁊ dixi ſemꝑ errant corde Et
iſti nō ꝯgnouerūt vias meas: vt
iuraui in ira mea ſi intrabūt in
requiem meā: In .ij. noct. añ.
Alleluia. In .xl. añ. Cantate dño.
Cantate dño ps. xcv.
canticū nouū: cantate
dño omīs terra. Can
tate dño ⁊ bn̄dicite no
mini eius: annūciate de die in

diem ſalutare eiꝰ Annūciate in
ter gentes gl'iam eiꝰ: i oibꝫ ꝑplis
mirabilia eius. Qm̄ magnꝰ dñs
et laudabil' nimis: terribilis eſt
ſup oēs deos. Qm̄ oēs dij gētiū
demonia: dñs aūt celos fec. Con
feſſio ꝛ pulcritudo in ꝯſpectu eꝰ:
ſctimonia ꝛ magnificētia in ſan
ctificatōe eiꝰ. Afferte dño patrie
gētiū: afferte dño gl'aꝫ ꝛ honorē:
afferte dño gl'iaꝫ noī eiꝰ. Tollite
hoſtias et introite in atria eius:
adorate dñm in atrio ſctō eius.
Cōmoueaꝭ a facie eiꝰ vniuerſa
terra: dicite in gentibꝫ qꝛ dñs re
gnauit. Etenī correxit orbē qui
non ꝯmouebiꝭ: iudicabit ꝑplos
in equitate. Letēꝭ celi ꝛ exultet
terra: cōmoueaꝭ mare ꝛ plenitu

do eius: gaudebunt campi ⁊ om
nia que in eis ſunt. Tunc exul
tabunt omia ligna ſiluarum a
facie dñi quia venit: qm̄ venit iu
dicare terram. Iudicabit orbem
terre in equitate: ⁊ pplos in veri
tate ſua. ps. xcvi.

Dominus regnauit exultet terra: leten
tur inſule mlte. Nubes ⁊ caligo
in circuitu ei⁹: iuſticia et iudiciū
correctio ſedis eius. Ignis ante
ipſum pcedet: et inflāmabit in
circuitu inimicos eius. Alluxe
runt fulgura eius orbi terre: vi
dit ⁊ cōmota ē terra. Montes ſic
cera fluxerūt a facie dñi: a facie
dñi oīs terra. Annūciauerūt celi
iuſticiā ei⁹: ⁊ viderūt oēs ppli glo
riam eius. Confundantur omnes

qui adorant ſculptilia:⁊ qui glo-
rianť in ſimulacris ſuis. Ado-
rate eū omēs angeli eius: audi-
uit et letata eſt ſyon. Et exulta-
uerunt filie iude: ꝓpter iudicia
tua dñe. Qm̄ tu dominus altiſ-
ſimus ſuꝑ omnē terram: nimis
exaltatus es ſuꝑ oēs deos. Qui
diligitis dñm odite malū: cuſto-
dit dñs animas ſctōꝝ ſuoꝛuꝫ de
manu pctōꝛis liberauit eoſ. Lux
oꝛta eſt iuſto: et rectis coꝛde leti-
cia: [illegible] iuſti in dño:⁊ cō-
fitemini memoꝛie ſanctificatōnis
eius. Añ. Cantate dño ⁊ bn̄dicite
nomi eius. Añ. Quia mirabilia.
Cantate dño can- ps. xcvij.
ticum nouū:quia mirabilia
fecit. Saluauit ſibi dextera eiuſ:

et brachium ſanctū eius. Notū
fecit dominus ſalutare ſuum: in
conſpectu gentium reuelauit iu
ſticiam ſuā. Recordatus eſt mi
ſericordie ſue ⁊ veritatis ſue: do
mui iſrael. Viderunt omēs ter,
mini terre ſalutare dei nr̄i. Iu,
bilate dn̄o omnis terra: cantate
et exultate ⁊ pſallite. Pſallite do
mino in cithara. in cithara ⁊ vo,
ce pſalmi: in tubis ductilibus ⁊
voce tube cornee. Iubilate in cō
ſpectu regis domini. moueat ma
re ⁊ plenitudo eius: orbis terra,
rum ⁊ qui habitant in eo. Flu,
mina plaudent māu ſimul mō,
tes exultabūt a conſpectu dn̄i:
qm̄ venit iudicare terrā. Iudica
bit orbē terraꝝ i iuſticia: ⁊ p̄plos

in equitate. Pſalmus.xcviij.

Dominus regnauit: iraſcant populi : qui ſedes ſup̄ cherubin moueat terra: Dñs in ſyon magnus: ⁊ excelſus ſup̄ oĩs populos. Confiteãt nomĩ tuo magno. qm̃ terribile ⁊ ſanctũ eſt: et honor regis iudiciũ diligit. Tu paſti directiones: iudiciũ ⁊ iuſticiam in iacob tu feciſti. Exaltate dñm deũ noſtꝝ: ⁊ adorate ſcabellum pedũ eius quoniam ſanctum eſt. Moyſes ⁊ aaron in ſacerdotibus eius: ⁊ ſamuel inter eos q̃ inuocant nomẽ ei⁹. Inuocabãt dñz ⁊ ip̄e exaudiebat eos: in colũna nubis loq̄bat̄ ad eos ⁊ Cuſtodiebãt teſtimonia eius: ⁊ preceptum quod dedit illis. Do

mine deus noſter tu exaudiebaſ
eos. deus tu ꝓpitius fuiſti eis: et
vlciſcens in oēs adinuentiones
eoꝝ. Exaltate dn̄m deū noſtꝝ. et
adorate in monte ſctō eius: qm̄
ſanct⁹ dn̄s deus nr̄. An. Quia
mirabilia fecit dn̄s. An. Jubilate

Iubilate dn̄o om̄is ps. xcix.
terra: ſeruite dn̄o in leticia:
Introite in conſpectu eius: in
exultatione citote qm̄ dn̄s ipſe
eſt deus: ipſe fec̄ nos ⁊ n̄ ipſi noſ.
Popul⁹ eius ⁊ oues paſcue ei⁹.
introite portas eius in ꝯfeſſiōe:
atria eius in hymnis ꝯfitemini
illi. Laudate nomē eius quoniā
ſuauis eſt dominus. in eternuꝫ
miſcdia eius: et vſqꝫ in gn̄atiōe
⁊ gn̄atione ꝟitas eius. ps. c

MIſericordiã et iudiciũ: can
tabo tibi dñe. Pſallam ⁊ in
telligam in via immaculata: qñ
venies ad me: Perambulabã in
innocẽtia cordis mei: in medio
domus mee. Non ꝓponebã ante
oculos meos rem iniuſtã facien
tes ꝑuaricatiões odiui. Non ad
heſit mihi cor prauũ: declinantẽ
a me malignũ nõ cognoſcebam.
Detrahentẽ ſecreto, primo ſuo:
hunc ꝑſeq̃bar. Supbo oculo et
inſatiabili corde: cũ hoc ñ edebã
Oculi mei ad fideles terre vt
ſedeãt mecũ: ambulãs in via im
maculata hic mihi miniſtrabat.
Non habitabit in medio dom⁹
mee: qui facit ſuperbiam: qui lo-
quitur iniqua nõ direxit in con

ſpectu oculorū meorum. In ma-
tutino interf[illegible]iebā om̄s pctōres
terre: vt diſpderē de ciuitate do
mini oēs opantes iniquitatē.
Añ. Jubilate dño omnis terra. V.
Dñs in ſion magn⁹. Et excel. ſu-
per oēs populos. In laudib⁹ añ.
Spiritu principali confirma cor
meū deus. ps. Miſerere. ps. No
tus in iudea. ps Bonū eſt confi
teri cañ. Dñe audiui. ps. Lauda
te dominū de celis. Rn. Ad an-
nunciandū mane Miſericordiam
tuam. V. Et veritatē tuā p noctē.
Miſeri. Ad bñ. añ Per viſcera
miſericordie dei noſtri viſitauit nos
Sabbato Inuit. oriens ex alto.
Dñm deū noſtrū Venite adorē⁹.
ps. Venite. In ſcdo noctur. añ.

Clamoꝛ meus; **Pſalmus .ci.**

Domine exaudi oratio
nem meam: et clamoꝛ
meus ad te veniat.
Non auertas faciem
tuã a me: in quacunqꝫ die tribu-
loꝛ inclina ad me aurẽ tuam. In
quacunqꝫ die inuocauero te: ve-
lociter exaudi me. Quia defece-
runt ſicut fumus dies mei: et
oſſa mea ſicut cremiũ aruerunt.
Percuſſus ſum vt fenum ⁊ aru
it coꝛ meum: qꝛ oblitus ſũ come
dere panẽ meum. A voce gemitꝰ
mei: adheſit os meũ carni mee.
Similis factus ſuz pellicano ſo
litudinis: factus ſum ſicut ny-
cticoꝛax in domicilio. Uigilaui ⁊
factus ſum ſicut paſſer ſolitariꝰ

in tecto. Tota die exprobrabant
mihi inimici mei: ꝛ q̃ laudabant
me aduerſum me iurabãt. uia
cinerẽ tanꝗ̃ panem mãducabã:
et poculũ meum cuꝫ fletu miſce
bam. A facie ire indignationis
tue: quia eleuans alliſiſti me :
Dies mei ſicut vmbra declĩaue
runt: ꝛ ego ſic̃ fenũ arui. Tu au-
tem domine in eternum perma
nes: et memoriale tuum in gene
ratione ꝛ generationẽ. Tu exur-
gens miſereberis ſyon: quia tem
pus miſerẽdi eius qꝛ venit tps.
Quoniã placuerunt ſeruis tuis
lapides eius, et terre eius miſe
rebuntur. Et timebunt gentes
nomen tuũ dñe: ꝛ omnes reges
terre gloriam tuam. Quia edi-

ficauit dominus ſyon:⁊ videbit
in glia ſua Reſpexit in oroz hu
miliū:et nō ſpreuit pcē eoꝝ Scri
bant hec in generatiōe altera: et
pplus q̄ creabit laudabit dn̄m:
Quia ꝓſpexit de excelſo ſctō ſuo
dn̄s de celo in terrā aſpexit Ut
audiret gemitus compeditoꝝ:
vt ſolueret filios interemptoꝝ:
Ut annūcient in ſion nomē dn̄i:
et laudē eius in hieruſalē In cō
ueniendo pplos i vnum:⁊ reges
vt ſeruiant dn̄o Reſpondit ei in
via virtutis ſue: paucitatē dieꝝ
meoꝝ nūcia mihi Ne reuoces
me in dimidio dierū meoꝝ: in
generatione ⁊ generationē anni
tui Initio tu dn̄e terrā fūdaſti:
et opa manuū tuarū ſunt celi.

Ipſi ꝑibunt tu autẽ ꝑmanes:et
om̄es ſic̄ veſtimentũ veteraſcent
Et ſicut oꝑtoriũ mutabis eos ⁊
mutabunt: tu aũt idem ip̃e es ⁊
anni tui nõ deficient Filij ſuo-
rum tuorũ hĩtabunt:⁊ ſemen eo
rum in ſeculũ diriget̃. ps.cij.
Benedic anĩa mea dño:⁊ oĩa
que intra me ſũt nomĩ ſctõ
eius Benedic aĩa mea dño:⁊ no
li obliuiſci oẽs retributões eius.
Qui ꝓpitiat̃ oĩbus iniq̃tatibus
tuis: qui ſanat oẽs infirmitates
tuas. Qui redimit d̃ interitu vi
tam tuã: qui coronat te in miſe-
ricordia ⁊ miſerationĩb9. Qui re
plet in bonis deſideriũ tuũ:reno
uabit vt aquile iuuentus tua
Faciens miſericordias dñs e

iudicium: omĩbꝫ iniuriã patẽti-
bus. Notas fec̃ vias ſuas moiſi:
filijs iſrl' volũtates ſuas. Miſera
tor ꝛ miſericors dñs: lõganimis
et multũ miſericors. Nõ in ꝑpe
tuũ iraſcet: neqꝫ in eternũ cõmi
nabit. Non ſm pctã noſtra fecit
nobis: neqꝫ ſcdm iniqtates nrãs
retribuit nobis. Qm̃ ſm altitu-
dinẽ celi a terra: corroborauit mi
ſericordiã ſuã ſuper timentes ſe.
Quantũ diſtat ortꝰ ab occidente:
longe fecit a nobis iniqtates no
ſtras. Quomõ miſeret pater fili
orum. miſertꝰ eſt dñs timentibꝫ
ſe: qm̃ ipſe cognouit figmentum
noſtrũ. Recordatꝰ eſt qm̃ puluis
ſumus. ho ſicut fenũ: dies eius
tãqꝫ flos agri ſic efflorebit. Qm̃

ſpiritus ꝑtranſibit in illo et non
ſubſiſtet: et non cognoſcet am-
plius locum ſuuz. Miſericordia
autē domini ab eterno ⁊ vſqꝫ in
eternum: ſuper timentes eum.
Et iuſticia illius in filios filio-
rum: his qui ſeruāt teſtamentū
eius. Et memores ſunt manda
torum ipſius: ad faciendum ea.
Dominus in celo parauit ſedez
ſuam: et regnū ipſius omnibus
dominabit. Benedicite dn̄o om
nes angeli ei⁹. potentes virtute:
facientes verbū illius ad audiē-
dam vocem ſermonū eius. Be-
nedicite dn̄o oēs virtutes eius:
miniſtri eius qui facitis volunta
tem eius. Benedicite dn̄o omīa
opera eius: in omni loco dn̄atio

nis eius benedic aĩa mea dño!
Añ. Clamor meᵒ ad te veniat deᵒ.
Benedic Añ Bñdic. ps. ciij.
Benedic anima mea dño: dñe deus meus magnificatus es vehemen ter. Confeſſionem ⁊ decorem in duiſti: amictus lumĩe ſicut veſti mento: Extendẽs celũ ſic̃ pellẽ: qui tegis aquis ſuperiora eius: Qui ponis nubẽ aſcenſum tuũ: qui ambulas ſup pennas vẽtoꝝ Qui facis angelos tuos ſpiritᵒ: et miniſtros tuos ignẽ vrentem: Qui fundaſti terrã ſup ſtabili tatẽ ſuam: nõ inclinabit̃ in ſecu lũ ſeculi. Abyſſus ſic̃ veſtimẽtuꝫ amictus eiᵒ: ſup montes ſtabũt aque. Ab increpatione tua fugi ent a voce tonitrui tui formida-

bunt. Aſcendũt montes ⁊ deſcē
dunt campi: in locum quē fun-
daſti eis. Terminũ poſuiſti quē
non tranſgredietur: neqꝫ conuer
tentur operire terram. Qui emit
tis fontes in conuallibus: inter
mediũ montium pertranſibunt
aque. Potabunt oēs beſtie agri:
expectabunt onagri in ſiti ſua.
Super ea volucres celi habita-
bunt: de medio petrarum da-
bunt voces. Rigans montes de
ſuperioribꝫ ſuis: de fructu operũ
tuorum ſatiabitur terra. Produ
cens fenũ iumentis: et herbam
ſeruituti hoīm. Ut educat panē
de terra: et vinũ letificet cor ho-
minis. Ut exhilaret faciē ī oleo:
et panis cor hominis confirmet.

Saturabūtur ligna campi .et ce
dri libani quas plantauit : illic
paſſeres nidificabunt. Herodij
domus dux eſt eorum.mōtes ex
celſi ceruis:petra refugiū erina-
cijs. Fecit lunam in tempa: ſol
cognouit occaſum ſuum. Poſui-
ſti tenebras ⁊ facta eſt nox:in ip
ſa pertranſibūt omnes beſtie ſil-
ue. Catuli leonū rugientes vt
rapiant:et querāt a deo eſcā ſibi.
Ortus eſt ſol ⁊ congregati ſunt:
et in cubilibus ſuis collocabun
tur. Exibit homo ad opus ſuuꝫ:
et ad oꝑationē ſuam vſqꝫ ad ve
ſperam. Quaꝫ magnificata ſunt
opera tua dn̄e. omnia in ſapien-
tia feciſti:impleta eſt terra poſſeſ
ſeſſione tua. Diuiſio.

Hoc mare magnū et ſpacioſum
manibꝫ: illic reptilia quorū non
eſt numerus. Animalia puſilla
cum magnis: illic naues ꝑtrāſi-
bunt. Draco iſte quem formaſti
ad illudendū ei: omnia a te expe-
ctant vt des illis eſcam in tem-
pore. Dante te illis colligēt: ape-
riente te manū tuam omnia im-
plebuntur bonitate. Auertente
autē te faciem turbabūtur. aufe
res ſpiritū eorum ⁊ deficient: et
in puluerez ſuum reuertentur.
Emitte ſpm̄ tuum ⁊ creabūtur:
et renouabis faciem terre. Sit
gloria domini in ſeculuz: letabit
dominus in operibus ſuis. Qui
reſpicit terrā ⁊ facit eam treme-
re: qui tangit montes ⁊ fumigāt

Cantabo domino in vita mea:
pſallam deo meo q̄diu ſum. Io
cundum ſit ei eloquium meuz:
ego vero delectabor in domino.
viij Deficiant peccatores a terra. et
iniqui ita vt nō ſint: benedic aīa
mea domino: Añ. Bñdic anima
mea dño. Añ. Letetur. Ps. ciiij.
Confitemini domino ꝛ inuo
cate nomē eius: annunciate
inter gentes opera eius. Canta
te ei ꝛ pſallite ei: narrate omnia
mirabilia eius: Laudamini in
nomīe ſancto ei⁹: letetur cor que
rentium dñm. Querite dñm ꝛ
confirmamini: q̃rite faciez eius
ſemꝑ. Mementote mirabilium
eius q̄ fecit: ꝓdigia ei⁹ ꝛ iudicia
oris eius. Semen abraam ſerui

eius:filij iacob electi eius. Ipſe
dominus deus noſter:in vniuer
ſa terra iudicia eius. Memor fu
it in ſeculū teſtamenti ſui:verbi
quod mādauit in mille genera-
tiones. Quod diſpoſuit ad abra
am: et iuramenti ſui ad yſaac:
Et ſtatuit illō iacob in p̄ceptū:
et iſrael in teſtamētum eternū:
Dicens tibi dabo terraꝫ chana-
an:funiculum hereditatis veſtre
Cum eſſent numero breui:pau
ciſſimi ꝛ incole eius. Et ꝑtranſie
runt de gente in gentē. ꝛ d̄ regno
ad populum alterū. Non reliq̄t
hoīem nocere eis: et corripuit ꝓ
eis reges. Nolite tāgere chriſtoſ
meoſ: ꝛ ī ꝓphetꝭ meis nolite mali
gnari. Et vocauit famē ſup̄ trā:

et omĩe firmamentũ panis cõtri
uit. Miſit ante eos virum: in ſer
uum venũdatus eſt ioſeph. Hu
miliauerũt in cõpedibus pedes
eius ferrum ꝑtranſijt aĩam eiꝰ:
donec veniret verbum eius. Elo
quium dñi inflammauit eũ mi
ſit rex ⁊ ſoluit eum: princeps po
pulorũ ⁊ dimiſit eũ. Conſtituit
eũ dñm domus ſue: ⁊ principem
omĩs poſſeſſionis ſue. Et erudi
ret principes eiꝰ ſicut ſemetipm:
et ſenes eius prudentiã doceret.
Et intrauit iſrael in Diuiſio.
egyptum: et iacob acola fuit in
terra cham. Et auxit pplm ſuuz
vehemẽter: ⁊ firmauit eũ ſuꝑ ini
micos eius. Conuertit cor eorũ
vt odirent pplm eius: ⁊ dolũ face

rent in ſeruos eius. Miſit moy-
ſen ſeruū ſuum: aaron quem ele
git ipſum. Poſuit in eis verba
ſignorū ſuorum: ꝛ prodigiorū in
terra cham Miſit tenebras ꝛ ob
ſcurauit: etñ exacerbauit ſermo
nes ſuos Conuertit aquas eoꝝ
in ſanguinē: et occidit piſces eo-
rum Et dedit terra eorū ranas:
in penetralibus regum ipſoruꝫ ꝛ
Dixit ꝛ venit cynomia ꝛ cinifes:
in omnibꝰ finibus eorū. Poſuit
pluuias eorum grandinē: igneꝫ
comburentem in terra ipſoꝝ Et
percuſſit vineas eoꝝ ꝛ ficulneas
eoꝝ: et ꝯtriuit lignū finiū eorū.
Dixit ꝛ venit locuſta ꝛ bruchꝰ:
cuius nō erat nūerus Et come
dit omne fenū in terra eorum: ꝛ

comedit omnē fructum terre eorum. Et percuſſit omne primogenitum in terra eorum: primitias omnis laboris eorum. Et eduxit eos cum argento ⁊ auro: et non erat in tribubus eorū infirmus. Letata eſt egyptus in profectione eorum: quia incubuit timor eorū ſuper eos. Expandit nubem in proctectionem eorum: et ignem vt luceret eis per noctem. Petierunt et venit coturnix: ⁊ pane celi ſaturauit eoſ. Diſrupit petram et fluxerunt aque: abierunt in ſicco flumina. Quoniam memor fuit verbi ſancti ſui: quod habuit ad abraam puerū ſuum. Et eduxit populū ſuum in exultatiōe: ⁊ electos ſu

os in leticia Et dedit illis regio
nes gentium :et labores populo-
rum poſſederunt. Et cuſtodiant
iuſtificationes eius:et legẽ eius
requirant. Antiphona. Letetur
cor querentium dominũ. ℣. Que-
rite dominũ et cõfirmami. Queri
te faciem eius ſemper. Lectio.
Bene fac iuſto : et inuenies re-
tributionem magnaꝫ. Et ſi non
ab ipſo :certe a domio. Non enĩ
bene eſt ei qui aſſiduus ẽ in ma
lis : et elomoſinam non danti.
Quoniam ⁊ altiſſimus odio ha
bet peccatores.et miſertus eſt pe
nitentibus. Tu. R̃m Dñe exau
di orõem meam. Et clamor meus
ad te veniat. Ora. In.ij.noct.añ.
All'a. In.xl.añ. Viſita. ps.cv.

Confitemini domino
quoniā bonus: qm̄ in
ſeculum miſcdia ei⁹.
Quis loquetur potē-
tias domini: auditas faciet oīs
laudes eius. Beati qui cuſtodi
unt iudiciū: ⁊ faciunt iuſticiā in
omni tempe. Memēto noſtri do
mine in beneplacito populi tui:
viſita nos in ſalutari tuo. Ad vi
dendum in bonitate electorum
tuorum. ad letandum in leticia
gentis tue: vt lauderis cum here
ditate tua. Peccauimus cuꝫ pa-
tribus noſtris: iniuſte egim⁹ ini
quitatē fecimus. Patres noſtri
in egypto non intellexerūt mira
bilia tua: non fuerunt memores
mltitudīs miſcdie tue. Et irri-

tauerunt aſcẽdentes ĩ mari:ma
ri rubꝛo. Et ſaluauit eos ꝓpter
nomẽ ſuũ: vt notã faceret poten
tiã ſuã Et increpuit mare rubꝝ
⁊ exiccatũ ẽ:⁊ deduxit eos ĩ abyſ
ſis ſicut in deſerto. Et ſaluauit
eos de mãu odientiũ: ⁊ redemit
eos de manu inimici. Et operu
it aqua tribulãtes eos:vnꝰ ex eis
non remãſit. Et crediderũt ver
bis eius:⁊ laudauerũt laudẽ eiꝰ
Cito fecerũt obliti ſunt operuꝫ
eius: ⁊ non ſuſtinuerũt conſiliũ
eius. Et concupierũt ꝯcupiſcen
tiam in deſerto:⁊ temptauerunt
deum in inaquoſo. Et dedit eis
petitionem ipſoꝝ: et miſit ſaturi
tatem in aĩas eoꝝ. Et irritaue
rũt moyſen in caſtris:aaron ſan

clum dñi. Aperta eſt terra ꝛ de
glutiuit dathan: ꝛ op̄uit ſup̄ con
gregationem abyron. Et exarſit
ignis in ſinagoga eoꝝ: flāma cō
buſſit pctōres. Et fecer̄t vitulū
in oreb: ꝛ adorauer̄t ſculptile. Et
mutauerūt gl'iam ſuā: in ſimitu
dinem vituli comedētis fenum
Obliti ſūt deū qui ſaluauit eoſ
qui fec̄ magnalia in egypto: mi
rabilia in terra cham terribilia
in mari rubro. Et dixit vt diſper
deret eos: ſi nō moyſes elect⁹ ei⁹
ſtetiſſet in ꝯfractiōe in ꝯſpc̄u ei⁹
Ut auerteret irā eius ne diſp̄de
ret eos: ꝛ p nihilo habuerūt ter
ram deſiderabilē. Non credide
runt verbo eius. ꝛ murmuraue
runt in tabernacul' ſuis: non ex

audierunt vocem dñi. Et eleua
uit manũ ſuam ſuꝑ eos: vt pro
ſterneret eos in deſerto. Et vt
deiceret ſemen eoꝝ in nationibꝰ:
et diſperderet eos in regionibꝰ.
Et initiati ſunt beelphegor: ⁊ co
mederũt ſacrificia mortuorum.
Et irritauerũt eum in adinuen
tionibus ſuis: ⁊ multiplicata eſt
in eis ruina. Et ſtetit finees et
placauit: ⁊ ceſſauit quaſſatõ. Et
reputatum eſt ei in iuſticiam: in
generatione ⁊ generatiõem vſq
in ſempiternum: Diuiſio
Et irritauerũt eũ ad aq̃s ꝯdictio
nis, ⁊ vexatꝰ ẽ moyſes ꝓpter eos:
qꝛ exacerbauerũt ſpm̃ eiꝰ. Et di
ſtinxit in labiis ſuis: non diſpdi
derũt gentes q̃s dixit dominus

illis. Et cōmixti ſunt inter gen-
tes. et didicerunt op̄a eorum. et
ſeruierūt ſculptilib⁹ eoꝝ: ⁊ factū
eſt illis in ſcādalum. Et immo
lauerunt filios ſuos: et filias ſu
as demonijs. Et effuderūt ſan-
guinem īnocentē. ſanguinē filio
rum ſuorum et filiarū ſuarum:
quas ſacrificauerunt ſculptilib⁹
chanaan. Et interfecta eſt terra
in ſanguinib⁹: et contaminata
eſt in opibus eorum: ⁊ fornicati
ſunt in adinuētiōibus ſuis. Et
iratus eſt furore dominus in po
pulum ſuū: ⁊ abominatus eſt he
reditatem ſuā. Et tradidit eos
in manus gentiū: ⁊ dominati ſūt
eorum qui oderūt eos. Et tribu
lauerūt eos inimici eoꝝ. ⁊ hūiliati

ſunt ſub manibꝫ eoꝝ: ſepe libera
uit eos. Ipſi aũt exacerbauerũt
eũ in ↄſilio ſuo: et hũiliati ſunt
in iniquitatibꝫ ſuis. Et vidit cũ
tribularent̃: ⁊ audiuit oꝛõẽ eoꝝ.
Et memoꝛ fuit teſtamenti ſui:
et penitiuit eũ ẜm multitudineꝫ
miſericoꝛdie ſue. Et dedit eos ĩ
miſericoꝛdias: in ↄ̃ſpectu omniũ
qui ceperãt eos. Saluos fac nos
domine deus noſter: et congrega
nos de natiõibꝫ. Vt ↄfiteamur
noĩ ſcõ tuo: ⁊ gl'iemur ĩ laud̃ tua
Bñdict⁹ dñs de⁹ iſrl'a ſcl'o ⁊vſqꝫ ĩ
ſecl'm: ⁊ dicet oĩs ppl'us fiat fiat.
Añ. Viſita nos domie in ſaluta-
ri tuo. añ. De neceſſitatib⁹. ps. cvi.
Confitemini dñio qm̃ bonus.
qm̃ in ſecl'm miſericoꝛdia ei⁹.

Dicant qui redēpti ſunt a dn̄o.
quos redemit de manu inimici :
de regionib᷒ cōgregauit eos. A
ſolis oꝛtu ⁊ occaſu : ab aquilone
et mari. Errauerūt in ſolitudīe
in inaquoſo : viā ciuitatis habi-
taculi nō inueneꝛt. Eſurientes
et ſitientes:anima eoꝝ in ipſis
defecit. Et clamauerūt ad dn̄m
cum tribularent̄:et de neceſſita-
tib᷒ eoꝝ eripuit eos. Et deduxit
eos in viam rectā:vt irent in ci-
uitatem habitationis. Confite-
antur dn̄o miſericoꝛdie eius :
et mirabilia eius filijs hominū.
Quia ſatiauit animā inanem :
et animam eſurientē ſatiauit bo
nis. Sedentes in tenebris ⁊ vm
bra moꝛtis: vinctos in mendici-

tate et ferro. Quia exacerbaue-
runt eloquia dei:et conſilium al
tiſſimi irritauerũt. Et hũiliatũ
eſt in laboribꝰ cor eorum:⁊ infir-
mati ſũt nec fuit qui adiuuaret.
Et clamauerũt ad dominũ cum
tribularẽt:et de neceſſitatibꝰ eoꝝ
liberauit eos. Et eduxit eos de
tenebris ⁊ vmbra mortis:et vin-
cula eoꝝ dirupit. Confiteãtur
dño miſericordie eius: ⁊ mirabi
lia eius filijs hominũ. Quia cõ
triuit portas ereas:et vectes fer
reos confregit. Suſcepit eos de
via iniquitatis eoꝝ ꝓpter iniuſti
cias enĩ ſuas hũiliati ſũt. Oẽm
eſcam abomĩata eſt aĩa eoꝝ: ⁊ ap
ꝓpinquerunt vſqȝ ad portas mor
tis. Et clamauerũt ad dñm:cum

tribularentur: ⁊ de neceſſitatibꝫ
eorū liberauit eos. Miſit seruuꝫ
ſuū ⁊ ſanauit eos:⁊ eripuit eos d
interitiōibus eoꝝ. Cōfiteanť do
mino miſcdie eiꝰ: ⁊ mirabilia eiꝰ
filijs hominū. Et ſacrificēt ſacri
ficiū laudis: ⁊ annūciēt opa eiꝰ
in exultatōe. Qui deſcendūt ma
re in nauibꝫ: faciētes opatiōꝫ in
aquis mltis. Ipſi viderūt opera
dñi: et mirabilia eiꝰ in pfundo.
Dixit ⁊ ſtetit ſpūs p Diuiſio
celle: ⁊ exaltati ſunt fluctus eiuſ
Aſcendūt vſqꝫ ad celos. ⁊ deſcē
dunt vſqꝫ ad abyſſos: anima eo
rum in malis tabeſcebat. Turba
ti ſunt et moti ſunt ſicut ebrius:
et omnis ſapientia eorū deuora
ta eſt. Et clamauerūt ad dñm cū

tribularent͛:ꝛ de neceſſitatibꝫ eo
rum eduxit eos. Et ſtatuit ꝓcel
lam eius in aurā:ꝛ ſiluerunt flu
ctus eius. Et letati ſunt quia ſi
luerunt.et deduxit eos in portū
volūtatis eorum. Cōfiteāt͛ dn̄o
miſcdie eius:ꝛ mirabilia eius fi
lijs hoīum. Et exaltent eū in ec
cleſia plebis:ꝛ in cathedra ſenio
rum ladent eum. Poſuit flumi-
na in deſertū:ꝛ exitus aquarum
in ſitim. Terrā fructiferā in ſal
ginē a malicia inhītantiū in ea:
Poſuit deſertū in ſtagna aqua-
rū:ꝛ terrā ſine aqua in exitꝰ aq̄
rū. Et collocauit illic eſuriētes:
ꝛ conſtituerunt ciuitatē habita-
tionis. Et ſeminauerūt agros ꝛ
plātauerūt vineas:ꝛ fecerūt fructū

natiuitatis. Et benedixit eis et
multiplicati ſunt nimis: ⁊ iumē
ta eorum nō minorauit Et pau
ci ꝑfacti ſunt: ⁊ vexati ſunt a tribu
latione maloꝝ ⁊ dolore. Effuſa ē
contentio ſup principes: ⁊ errare
fecit eos in inuio et non in via:
Et adiuuit pauperē de inopia:
et poſuit ſicut oues familias:
Videbunt recti ⁊ letabuntur: et
omnis iniq̃tas oppilabit os ſuū
Quis ſapiens et cuſtodiet hec:
et intelliget miſericordias dñi.
Añ. De neceſſitatib⁹ noſtris libe-
ra nos dñe. Añ. Cōfitebor. ps. cviij
Paratum cor meū deus pa-
ratum cor meū: cantabo et
pſallam in gloria mea: Exurge
pſalterium et cithara: exurgam

diluculo. Confitebor tibi in po-
pulis domine: ⁊ pſallam tibi in
nationibus Quia magna ſuper
celos miſericordia tua: ⁊ vſqꝫ ad
nubes veritas tua. Exaltare ſu-
per celos deus, et ſup̄ omnē ter-
ram gloria tua: vt liberentur di-
lecti tui. Saluū fac dextera tua
et exaudi me: deus locutus ē in
ſancto ſuo Exultabo ⁊ diuidam
ſicimā: et conuallem tabernaclo-
rum dimetiar. Meus eſt gala-
ad ⁊ meus eſt manaſſes: ⁊ effra-
im ſuſceptio capitis mei. Iuda
rex meus: moab lebes ſpei mee.
In idumeā extendā calciamen-
tum meū: mihi alienigene ami-
ci facti ſunt. Quis deducet me ī
ciuitatē munitā: q̄s deducet me

vſq₃ in idumeā. Nonne tu deus
qui repuliſti nos: ⁊ nō exibis de
us in virtutibꝫ nr̄is. Da nobis
auxiliū de tribulatōe: qꝛ vana ſa
lus homīs. In deo faciem⁹ virtu
tē: ⁊ ipſe ad nihilū deducet inimi
Deus lau ps. cviij. cos nrōs.
dem meā ne tacueris: qꝛ os
pctōris ⁊ os doloſi ſup me aptū
eſt. Locuti ſunt aduerſum me
lingua doloſa. ⁊ ſermōibꝫ odij cir
cūdederūt me: ⁊ expugnauerūt me
gratis. Pro eo vt me diligerent
detrahebant mihi: ego aūt orabā
Et poſuerūt aduerſum me ma
la pro bonis: ⁊ odium ꝓ dilectio
ne mea. Conſtitue ſup eum pec
catorē: ⁊ dyabolus ſtet a dextris
eius. Cum iudicatur exeat con

demnatus: ⁊ oratio eius fiat in
peccatum. Fiant dies eius pau
ci: ⁊ epiſcopatum eius accipi-
at alter. Fiant filij eius orpha-
ni: ⁊ vxor eius vidua. Nutan
tes tranſferant filij eius ⁊ men-
dicent: ⁊ eijciantur de habitatō
nibus ſuis Scrutetur fenerator
omnem ſubſtantiam eius: ⁊ di-
ripiant alieni labores ei⁹. Non
ſit illi adiutor: nec ſit qui miſe-
reatur pupillis eius. Fiant na
ti eius in interitum: in genera-
tione vna deleatur nomen eius
In memoriam redeat iniqui-
tas patrum eius in cōſpectu do
mini: ⁊ peccatum matris ei⁹ nō
deleatur. Fiant contra domi-
num ſemper, ⁊ diſpereat de terra

memoria eoꝝ: pro eo q̃d non eſt recordatus facere miſcdiã. Et perſecutꝰ eſt hoīem inopē et men dicū: ⁊ compūctū corde mortifi care. Et dilexit maledictionem et veniet ei: ⁊ noluit benedictōeʒ ⁊ elongabit̃ ab eo. Et induit ma ledictionē ſicut veſtimentū. ⁊ in trauit ſic̃ aqua in interiora eiuſ: et ſicut oleū in oſſibꝰ eius. Fiat ei ſicut veſtimentū quo opit̃. ⁊ ſi cut zona q̃ ſemꝑ precingit̃. hoc opꝰ eoꝝ qui detrahūt mihi apud dn̄m: et qui loquūt̃ mala aduer ſus aīaʒ meā. Et tu dn̄e dn̄e fac mecū ꝓpter nomē tuū: qꝛ ſuauis eſt miſericordia tua. Libera me quia egenꝰ ⁊ pauꝑ ego ſum: ⁊ coꝛ meum ꝯturbatum eſt intra me.

Sic vmbra cum declīat ablatus ſum: ⁊ excuſſus ſuꝫ ſicut locuſta. Genua mea infirmata ſūt a ieiunio: et caro mea immutata eſt ꝓpter oleum. At ego fact⁹ ſum opprobrium illis: viderūt me et mouerūt capita ſua. Adiuua me dñe deus me⁹: ſaluū me fac ſm miſericordiā tuam. Et ſciant qꝛ man⁹ tua hec: ⁊ tu dñe feciſti ea: Maledicēt illi ⁊ tu bñdices. qui inſurgūt in me cōfundent: ſeru⁹ auteꝫ tuus letabit. Induātur q̄ detrahūt mihi pudore: et opiantur ſic dyploide confuſione ſua. Confitebor dño nimis ī ore meo: ⁊ in medio multorū laudabo eū Qui aſtitit a dextris pauꝑis: vt ſaluā faceret a ꝑſeq̄ntib⁹ animā

meam. Añ. Cōfitebor dño nimis in ore meo: Extra. xl. añ. Alleluia alleluia alleluia. ℣. Confitebor do mino nimis in ore meo. Et in me dio multorū laudabo eū. Ad lau des añ Benigne fac in bona vo luntate tua dñe. Ps. Miserere. ps. Dñe exaudi orōz me. ij. Cañ Audite celi. Diuiſio Ignis. ps. Laudate dñm de celis. Rem Au ditam fac mihi mane Misericor diam tuam ℣. Quia in te ſpera ui dñe. Miſeri. ℣. Repleti ſum⁹. Ad bñ. añ. In viam pacis dirige nos dñe. ps. Benedictus domin⁹. Dñicis dieb⁹ ad vs. añ. Dixit

Dixit do⁹ ps. cap. dñs minus dño meo: ſede a dextris meis. Do

nec ponā inimicoſ tuos: ſcabellū
pedū tuoꝝ. Uirgam virtutiſ tue
emittet dñs ex ſyon: dominare
in medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecū
principiū in die vtutiſ tue. ī ſplē-
doribꝫ ſcōꝝ: ex vtero añ luciferū
genui te. Iurauit dñs ⁊ nō peni
tebit eū. tu es ſacerdos ī eternū
ſm ordinē melchiſedeh. Dñs
a dextris tuis: cōfregit in die ire
ſue reges. Iudicabit in nationi
bus implebit ruinas: conquaſ
ſabit capita in terra multorum.
De torrente in via bibet: propte
rea exaltabit caput. Gloria pa.
Confitebor tibi do- Pſal. cx.
mine in toto corde meo: in
conſilio iuſtorum et congrega-
tione. Magna opera domini

exquiſita in omnes voluntates
eius. Confeſſio ⁊ magnificentia
opus eius: et iuſticia eiꝰ manet
in ſeculū ſeculi. Memoriā fecit
mirabiliū ſuorum. miſericors et
miſerator dn̄s: eſcā dedit timen-
tibus ſe. Memor erit in ſeculū
teſtamenti ſui: virtutē operꝝ ſuo-
rum annūciabit ꝑplo ſuo Ut det
illis hereditatē gentiū: opera ma-
nuum eius veritas ⁊ iudiciū. Fi-
delia om̄ia mādata eius. confir-
mata in ſeclm̄ ſeculi: facta in ve-
ritate ⁊ equitate. Redemptiōez
miſit populo ſuo: mādauit ī eter-
num teſtamentū ſuū. Sanctū ⁊
terribile nomē eius. initiū ſapiē
timor dn̄i Intellectus bonꝰ oībꝫ
facientibꝫ eū: laudatio eiꝰ manet

in ſeculum ſeculi: Ps. cxi.

BEatus vir qui timet dn̄m: in mandatis eiꝰ volet nimis
Potens in terra erit ſemen eiꝰ: gn̄atio rectorum bn̄dicet Gloria ⁊ diuitie in domo eiuſ: ⁊ iuſticia eius manet in ſcl'm ſeculi. Exortum eſt in tenebris lumē rectis: miſericors ⁊ miſerator ⁊ iuſtus.
Iocundus hō qui miſeret et cōmodat. diſponet ſermōes ſuos ī iudicio: qꝛ ī eternū n̄ ꝯmouebit.
In mēoria eterna erit iuſtꝰ: ab auditiōe mala n̄ timebit. Paratum cor eius ſpare in dn̄o. cōfirmatuꝫ eſt cor eius: nō ꝯmouebit donec deſpiciat inimicos ſuos.
Diſperſit dedit paupibꝰ: iuſticia eius manet in ſeculū ſeculi: cor

nu eius exaltabitur in gloria :
Peccator videbit ⁊ iraſcet: denti
bus ſuis fremet ⁊ tabeſcet: deſi
deriũ pctõꝝ peribit. pſ̄s. cxij.
Laudate pueri dñm: lauda
te nomen dñi: Sit nomẽ do
mini benedictum: ex hoc nunc et
vſqꝫ in ſeculũ. A ſolis ortu vſqꝫ
ad occaſuꝫ. laudabile nomẽ dñi.
Excelſus ſup oẽs gentes dñs: ⁊
ſuper celos gl'ia eius. Quis ſic
dominus deus noſter qui in al
tis habitat. ⁊ humilia rſpicit in
celo ⁊ in terra. Suſcitãs a terra
inopem: ⁊ de ſtercore erigẽs pau
perem. Vt collocet eũ cum prin
cipibus: cum principibꝰ ppl'i ſui.
Qui habitare facit ſterilẽ in do
mo: matrẽ filiorũ letantẽ. Aũ

Dixit dñs dño meo ſede a dextris
Benedictus deus Capl'm. meis
et pater dñi nři Jeſu chriſti .pr̃
miſericordiaꝝ ⁊ deus toti⁹ ꝯſola
tionis: qui cõſolat̃ nos in omni
tribulatõe noſtra. Deo. R. Quã
magnificata ſunt Opa tua domīe
V. Omnia i ſapiētia feciſti reple
ta eſt terra. Opera tua. V. Diriga
Feria. ij. ad vſ. añ. tur domīe.
Nos qui viuimus. Pſal. cxiij.
In exitu iſrael de egypto
domus iacob d ꝑplo bar
baro. Facta ē iudea ſan
ctificatio eius: iſrl' ptãs
eius. Mare vidit ⁊ fugit: iorda
nis ꝯuerſus eſt retrorſum. Mon
tes exultauerũt vt arietes: ⁊ col
les ſic̃ agni ouiũ. Quid eſt tibi

mare quod fugiſti:⁊ tu iordanis
quia conuerſus es retrorſum.
Montes exultaſtis ſicut arietes:
et colles ſicut agni ouium A fa
cie domini mota eſt terra:a facie
dei iacob Qui conuertit petraꝫ
in ſtagna aquarum:et rupem in
fontes aquarum Non nobis do
mine nō nobis: ſed nomini tuo
da gloriam. Super miſericordia
tua ⁊ veritate tua:ne quādo di
cant gentes vbi eſt deus eorum.
Deus autem noſter in celo:om
nia quecūqꝫ voluit fecit Simula
cra gentiuꝫ argentum ⁊ aurum:
opera manuū hominū Os hn̄t
et non loqntur:oculos hn̄t et nō
videbunt Aures hn̄t et non au
dient:nares hn̄t ⁊ nō odorabūt

Manus habent ⁊ nō palpabūt.
pedes hñt ⁊ non ambulabūt: nō
clamabunt in gutture ſuo. Si
miles illis fiant qui faciunt ea:
et omēs qui cōfidunt in eis. Do
mus iſrael ſperauit in dño: adiu
tor eoꝝ ⁊ ꝓtector eorū eſt. Dom⁹
aaron ſpauit in dño: adiutor eo
rum ⁊ ꝓtector eoꝝ eſt. Qui timēt
dñm ſpauerunt in dño: adiutor
eorū ⁊ ꝓtector eorum ē. Dñs me
mor fuit noſtri: ⁊ bñdixit nobis.
Bñdixit domui iſrael: bñdixit do
mui aarō Bñdixit oīb⁹ q̄ timēt
dñm: puſillꝭ cū maioribus. Adici
at dñs ſup vos: ⁊ ſup vos ⁊ ſup fi
lios vr̄os. Bñdicti vos dño: q̄ fec
celū ⁊ terrā. Celū celi dño: terram
aūt dedit filijs hoīm. Nō mortui

laudabūt te dñe: neq; omēs qui
deſcendūt in infernū. Sed nos
qui viuimus benedicim⁹ dño: ex
hoc nunc ⁊ vſq; in ſcl'm. añ. Nos
qui viuimus benediam⁹ domino
Añ. Inclinauit. Pſalmus. cxiiij
Dilexi qm̄ exaudiet dñs: vo
cem orōnis mee. Quia incli
nauit aurem ſuā mihi: ⁊ in die
bus meis inuocabo. Circūdede
runt me dolores mortis: pericula
inferni inuenerūt me. Tribula
tionem ⁊ dolorē inueni: ⁊ nomen
domini inuocaui. O domine libe
ra animā meam. miſericors do
minus ⁊ iuſtus: ⁊ deus nr̄ miſe
ret. Cuſtodiēs p̄uulos dñs: hu
miliat⁹ ſum ⁊ liberauit me. Con
uertere anima mea in requiem

tuaꝫ:qꝛ dñs benefecit tibi Quia
eripuit aīam meā de morte.ocu
los meos a lachrymis:pedes me
os a lapſu Placebo dño : ī regio
ne viuoꝝ. Añ. Inclinauit dñs aurē
ſuā mihi Añ. Laudate. ps. cxv.

Credidi ꝑpter qd locut⁹ ſum:
ego aūt humiliatus ſum ni-
mis Ego dixi in exceſſu meo :
omnis hō mendax Quid retri-
buam dño:pro omnib⁹ que r̄tri
buit mihi Calicem ſalutaris ac
cipiaꝫ:⁊ nomē dñi inuocabo Uo
ta mea dño reddam coram omī
populo eius: precioſa in ꝯſpectu
domini mors ſanctoꝝ ei⁹ O do-
mine quia ego ſeruus tu⁹ ego ſu⁹
tu⁹ ⁊ fili⁹ ancille tue Dirupiſti
vincula mea.tibi ſacrificabo ho-

ſtiam laudiſ: ⁊ nomē dñi inuoca
bo. Vota mea dño reddā in con
ſpcu oīs populi ei⁹: ī atrijs dom⁹
domī in medio tui hierl'm. G
loria p̄ri hic nō dicit'. pſ. cxvi.
Laudate dominū oīs gētes:
laudate eū oēs ppl'. Qm̄ confir
mata ē ſup nos mia eius: ⁊ veri
tas domī manet in eternū. An.
Laudate dominū omnes gentes:
Dominica ad laudes pſ. cxvij.
Confitemini domino qm̄ bo
nus: qm̄ in ſcl'm miſcdia ei⁹.
Dicat nūc iſrl' qm̄ bon⁹ qm̄ in ſe
culū mia eius. Dicat nunc dom⁹
aaron: qm̄ in ſcl'm mia eius. Di
cant nūc qui timent dominum:
quoniā in ſeculum miſericordia
eius. De tribulatione inuocaui

dominū:et exaudiuit me in lati-
tudine dn̄s D ominꝰ mihi adiu
toꝛ:nō timebo quid faciat m̄ hō
D ominꝰ m̄ adiutoꝛ:⁊ ego deſpi-
ciam inimicos meos B onū eſt
confidere in domīo:q̄ȝ confidere
in homi[ne] [B] onū eſt ſperare in
domino:q̄ȝ ſp̄are in pꝛincipibus
O mnes gentes circūierūt me:
et in nomīe domini qꝛ vltus ſuȝ
in eos C ircundantes circum-
dederut me:et in nomīe domini
qꝛ vltus ſū in eeos C ircūdede-
runt me ſicut apes.⁊ exarſerunt
ſic ignis in ſpinis:⁊ in noīe dn̄i
qꝛ vltus ſum in eos I mpulſus
euerſus ſū vt caderē:⁊ dn̄s ſuſce
pit me F oꝛtitudo mea ⁊ laus
mea dn̄s:⁊ factꝰ ē mihi in ſalutē

Vox exultationis ⁊ ſalutis: in ta
bernaculis iuſtorꝫ Dextera do
mini fecit virtutem: dextera do-
mini exaltauit me: dextera dñi
fecit vitrutē. Nō moriar ſꝫ viuā:
⁊ narrabo opa dñi Caſtigās ca
ſtigauit me dñs. et morti nō tra
didit me. Aperite mihi portas
iuſticie. ⁊ ingreſſus in eas cōfite
bor dño: hec porta dñi iuſti intra
bunt in eam Confitebor tibi qm̄
exaudiſti me: ⁊ factus es mihi i
ſalutē. Lapidem quē reprobaue
runt edificantes: hic factus ē in
caput āguli A dño factū ē iſtud:
et eſt mirabile in oculis noſtris:
Hec eſt diesquā fecit dominus:
exultem⁹ ⁊ letemur in ea. O do
mine ſaluum me fac: o dñe bene

proſperare: benedictus qui ventu
rus es in nomine dñi. Benedixi
mus vobis de domo dñi: de⁹ do
minus ꝛ illuxit nobis. Conſti
tuite diem ſolennē in cōdenſis:
vſcꝫ ad cornu altaris. Deus me
us es tu ꝛ ↄfitebor tibi: deus me⁹
es tu ꝛ exaltabo te Confitebor ti
bi quoniā exaudiſti me; et fact⁹
es mihi in ſalutem. Confitemi
ni domino quoniā bonus: q̄niaꝫ
in ſeculum miſericordia eiuſ.
Die domica ad primā añ. Allã
Beati immacu ps. cxviij
lati in via: qui ambulāt
in lege domi. Beati qui
ſcrutantur teſtimonia eiuſ: in to
to corde exquirunt eū. Non enī
qui opantur iniquitatē; in viĳs

eius ambulauerũt Tu mandaſ
ſti mãdata tua: cuſtodiri nimis:
Utinam dirigãtur vie mee: ad
cuſtodiendas iuſtificatões tuas
Nunc non confundar:cum ꝓſpe
xero in omĩbus mandatis tuis:
Confitebor tibi in directõe cor/
dis:in eo qd vidici iudicia iuſti
cie tue Iuſtificatões tuas cuſto
diam:nõ me derelinqs vſqꝫqꝫ.
In quo corrigit ado/ Diuiſio.
leſcentior viã ſuã: in cuſtodiẽdo
ſermões tu. In toto corde meo
exqſiui te:ne repellas me a mã/
datis tuis In corde meo abſcon
di elo.tua:vt nõ pec.tibi Bene
dictus es do.doce m.iuſt.tu: In
labijs meis:ꝓnũciaui oĩa iu.o.t.
In via teſtioniorũ tuorũ dele/

ctatus ſum ſicut in oībꝫ diuitijs
In mādatis t. exer. ⁊ conſi. v. t.
In iuſtificationibꝫ tuis medita
bor: nō obliuiſcar ſermōes tuos.
Retribue ſeruo tuo: viuifica
me ⁊ cuſtodiam ſermōes tu.
Reuela oculos meos: ⁊ conſide
rabo mirabilia de lege tua Inco
la ego ſum in terra: nō abſcon-
das a me mandata tua. Concu
piuit aīma mea deſiderare iuſti
ficationes tuas: in oīni tempore.
Increpaſti ſuperbos: maledicti
qui declinant a mandatis tuis.
Aufer a me opprobrium ⁊ con-
temptū: quia teſtimonia tua ex-
quiſiui. Etenim ſederunt prin
cipes: ⁊ aduerſuꝫ me loquebant:
ſeruꝰ aūt tuꝰ exer. in iuſtifi. tuis:

Nam et teſtimonia tua medita
tio mea eſt: ⁊ ꝯſilium meũ iuſti
ficationes tue. Diuiſio.
Adheſit pauimento aĩa mea:
viuifica me ſc̄d̄ꝫ v̄bũ tuũ. Vias
meas enunciaui ⁊ exaudiſti me:
doce me iuſtificatiões tuas. Vi
am iuſtificationum tuaꝝ inſtrue
me: ⁊ exer. ĩ mira. tuis. Dormita
uit aĩa mea p̄ tedio: ꝯfir. me ĩ v̄.
tuis. Viaꝫ iniquitatis amoue a
me: ⁊ de le. t. mi. mei. Viam veri
elegi: iudi. t. n̄ ſũ obl. Adheſi te
ſtimonijs tuis dñe. n. m. cõ. Viã
mãdatoꝝ tu. cucurri. cũ di. c. meũ
Añ. Alľa alľa alľa alľa: Caplm.
Regi aũt ſeculoꝝ ĩmortali inui
ſibili ſoli deo honor ⁊ gloria in
ſecula ſeculorum amen. Deo.

Verſi Exurge domine adiuua nos
Et libera nos propter nomen tuū
Domine deus qui ad Collecta
principiū hui⁹ diei nos ꝑuenire
feciſti: tua nos ſalua virtute: vt ī
hac die ad nullū declinem⁹ pctm̄
ſed ſp ad tuā iuſticiā faciendam
nr̄a ꝓcedant eloquia: dirigātur
cogitatiōes ⁊ opa. Per. ps̄ Qui
cunqȝ vult ſalu⁹ eſſe cum ſuo ℣.
et collcā. quere in fine pſalterij.
Et nota ꝙ caplm̄ et collcā ſupⁱ⁹
poſita dicunt ad primā oīb⁹ die
bus dn̄icis ⁊ feſtis. xij. lect. ⁊ per
ebdo. natiuitat. dn̄i. paſce ⁊ pen
tecoſt. In alijs aūt dieb⁹ dr̄ Ca
Dn̄e miſerere noſtri te pitulū.
enim expectauim⁹: eſto brachiuȝ
noſtr̄ in mane: ⁊ ſalus nr̄a ī tpe

tribulationis: Deo grãs. Cetera
ſicut in die dominica: excepto pſ.
Quicunqȝ qui ſolū dñicis dieb9
dicit. In caplo q̃tidie poſt mꝛol
logium ℣ Precioſa in cõſpcū dñi
Iſti ⁊ oĩs ſcti. Mors ſcõruz ei9.
intercedãt ꝓ nobiſ vt mereamur
adiuuari ab eo q̃ viuit ⁊ reg. ꝑ o.
ſcla ſcloꝝ amẽ. Extra cap. dr Sã
cta maria ⁊ oẽs ſcti. Poſtea dicit
Deus ĩ adiuto. m. intẽ. Dñe ad
adiuuã. tribꝰ vicibꝰ: ⁊ in fine pꝰ
vltimũ Deus in adiu. Glia pri.
Sic erat. kꝛ. x. kꝛ. Pr nr. Et ne. ℣
Reſpice dñe ĩ ſeruos tuos ⁊ ĩ opa
tua ⁊ dirige filios eorum. Et ſit
plẽdoꝛ dñi dei ſuꝑ nos ⁊ opa ma
nuũ nrãrum dirige ſuꝑ noſ, ⁊ op9
manuũ nrãruz dirige. Oratio

Dirigere ⁊ ſanctificare dignare
dñe ſctē pater oĩps eterne ds ho
die corda ⁊ corpa nr̄a in lege tua
⁊ in opibꝫ mādatoꝝ tuorū vt hic
⁊ ī eternū te auxiliāte ſp ſalui eē
mereamur. p d. ℟. Adiuto. n. ī n.
Comemoratio oīm do. q. fe. ce.
fratrū ſoroꝝ familiariū ⁊ bñfcōꝝ
defunctoꝝ ordis nr̄i. Requieſcāt
in pace amē. ps. De profūdis. Re
quiē et. k. x. k. Pr̄ nr̄. Et ne n. ℟.
A porta inferi. Dñe exau. o. meā.
Collcā. Deus ve. larg. Deus in
cuꝰ miſe. anie fid. ⁊c. Fide. deꝰo.
Requieſcāt ī pa. Ad. iij. añ. Alla
LEgem pone m̄i dñe viaꝫ
iuſtifica. tuaꝝ: ⁊ exq. eaꝫ
ſemp. Da mihi intel. et
ſcrutabor le. tuā: ⁊ cuſt. il. ī t. c. m.

Deduc me in ſemita mandatoꝝ tuoꝛuꝫ:quia ipſam volui. Inclina coꝛ meũ in teſtimonia tua:⁊ nõ in auaricia. Auerte oclos meos ne videant vanitateꝫ:in via tua viuifica me. Statue ſuo tuo eloquium tuũ:in timoꝛe tuo. Amputa opprobꝛiũ meũ qđ ſuſpicatus ſum:qꝛ iudicia tua iocunda Ecce concupiui mãdata tua:in eq̃tate tua viuifica me Diuiſio. Et veniat ſup me miſcdia tua dñe:ſalutare tuũ ſcđm eloquiuꝫ tuum. Et rñdebo exprobꝛantibꝫ mihi vbũ:qꝛ ſpaui ĩ ſmõi.tuis. Et ne auferas de oꝛe meo vbũ veritatis vſqꝫq̃qꝫ:qꝛ ĩ iu.tuis ſuperſpa. Et cuſtodiã legẽ t.ſp:in ſeculũ ⁊ in ſecl'm ſeculi. Et ãbu

labam ĩ latitudĩe:qꝛ man.tua ex
quiſiui. Et loq̄bar in teſtionĳs
tuis ĩꝯſpc̄u regū:⁊ n̄ ꝯfundebar.
Et meditabar in mādatis tuis:
que dilexi. Et leuaui ma.meas
ad mā.tuaq̄ dilexi:⁊ exer.in iuſt.
MEmor eſto verbi tui (tuis.
ſeruo tuo: in quo mihi ſpē
dediſti. Hec me ꝯſolata ē in hūi
litate mea:qꝛ elo.t.viuī.me. Su
perbi iniq̄ agebāt.vſqꝫq̄qꝫ:a le.a.
tua n̄ decli. Memor fui iudicioꝝ
tuo a ſeculo dn̄e:⁊ ꝯ.ſū. Defectō
tenuit me:p̄ pec:dere.le.t. Can
tabiles mihi erāt iuſtificatiōes
tue.in loc.peg. mee. Memor fui
noc.no.t.dn̄e:⁊ cuſtodiui le.tuā.
Hec facta eſt mihi:quia iuſtifi
cationes tuas exquiſiui. Gloria

An Alleluia alla alla alla. Cap.
Deus charitas ē: et q̄ manet in
charitate ī deo manet ⁊ ds̄ ī eo.
℣. Ego dixi dn̄e mi. mei ana ai:
Collect̄ de dn̄ica. Ad vi. ail. Alla
Portio mea dn̄e: dixi cuſt. le.
tuam. Deꝑcatꝰ ſū faciē tuā:
in toto corde meo: miſe. m. ſe. elo
quiū tuū Cogitaui vi. meas: et
ↄuerti pe. m. ī teſ. tua Paratꝰ ſuz
⁊ n̄ ſū ꝯbatꝰ: vt cuſt. m. t. Funes
pctōꝝ circūplexi ſūt me: ⁊ le. t. n̄
ſū oblitꝰ Media noc. ſur. ad ↄ. ti.
ſupꝑ iu. iuſt. t. Particeps ego ſuz
oīz ti. te. ⁊ cuſt. m. t. Miſcdia tua
dn̄e plena ē terra: iuſt. tu. do. me
Bonitatē fe. cū ſer. tuo dn̄e:
Bm ver. t. Bonitatē ⁊ diſc. ⁊
ſciam doce me: qꝛ mā. t. cre: Pri

us q̄ hūiliaret ego deliq:pp:el:
tuū cu. Bon'es tu:⁊ ī bo.t.do.me
iuſt.t. Multiplicata ē ſ.m.iniq:
ſupboꝝ:ego a.ī t.c.ſcru.m.t. Coa
gulatū ē ſ.l.cor eoꝝ:e.do l.t.m:ſū
Bonū m̄ qꝛ hu:me: vt diſ.iu.t:
Bonū m̄ lex o.t.ſup mi:au.⁊ ar:
Man' tue fe.me ⁊ Diuiſio.
plaſ.me:da m̄ itel.vt d.m:
tua) Qui ti.te vi.me ⁊ le. qꝛ ī v:
tua ſupſpe. Cogui do.qꝛ eq̄.iu.t.
⁊ in ve.t.h.m. Fiat mīa t.vt cō:
me:ſm e.t.ſ.t. Veniāt m̄ mi.t. ⁊
viuā:qꝛ lex t.m.ē. Confundant
ſupbi qꝛ īiuſt.īiq.fe.ī me:e.a.ex:
in m.t. Conertāt m̄ ti.te:⁊ q̄ n:t.
tua Fiat cor m.i.ī iuſt.t.vt n̄ ꝯ.
Aā Alleluia alleluia alleluia.
Alter alteri' onera por Capl'm

tate: et ſic adiplebit legē chriſti :
v. Dñs regit me ꝛ nichil m. deerit
in loco paſcue. Colleċ in hieme.
Gratie tue q̄s dñe ſupplicibus
tuis tribue largitatē. vt mādata
tua te oꝑante ſectātes: ꝯſolatōēꝫ
pñtis vite ꝑcipiāt ꝛ future. Per
Deus qui ꝯſpi In eſtate colł.
cis oī nos ꝟtute veſtitui. interiꝰ
exteriuſqꝫ cuſtodi: vt ꝛ ab omībꝫ
aduerſitatibꝫ muniamur ī corꝑe
ꝛ a prauiſ cogitatōībꝫ mūdemur
in mēte Per. Ad. ix. añ. Alła.
Defecit in ſalutare tuū aīma
mea: ꝛ ī ver. tuū ſuꝑſpe. De
fecerit oc. m. ī elo. tuū: di: qñ ꝯ. me
Quia factꝰ ſū ſiċ v. in pruina. iu.
tu. n ſū ob. Quot ſ. d. ſer. tui : qñ
fa. de pſ e. me iu. Narauerūt m̄ ii.

fabulatões: ſ; ſicut l. t. Omīa mā. t. ve. iniqui p. ſ. m. a. m. Paulomi
nus ꝯſū. me ī terra: e. a. n. d. m. t.
Scdm mīaz t. v. me: ꝛ cu. teſ. o. t.
In eternū dn̄e: ver. t. p. Diuiſio
in ce. In gn̄atōe ꝛ ge. v. t. f. t. ꝛ. p.
Ordīatiōe t. pſe. dies: qm̄ o. ſ. t.
Niſi qđ l. t. m. m. ē: tc̄ f. pe. ī b. m
In eternū n̄ obli. i. t. q; ī i. v: me
Tuus ſū e. ſ. m. fac: qm̄ i. t. exq.
Me expe. pec. vt p. me: teſt. t. ītel:
Omīs ꝯſū. vi. finē: latū mā. t. ni.
Quomō dilexi legē tuā dn̄e:
tota die medi. mea ē. Sup
inimicoſ m. p. m. f. m. t. q; ī e. m̄ ē
Sup oēs do me ītel. q; t. t. m. m. ē
Sup ſenes ītellexi: q; mā. t. q̄ſiui
Ab oī via m. p. pe. m. vt c. v: tua
A iudicijs tuis non declinaui:

q₂ tu legē poſuiſti mihi. Quam dulcia faucib₉ meis eloq̄a tua: ſup mel ori meo. A mādatis tuiſ intellexi: pp. odi. o. viā iniq̄tatis. Aā. Alleluia all'a all'a all'a. Cap. Empti enī eſtis p̄cio mag̃: glifi cate ⁊ portate deū in corpe veſtro: ℣. Ab occultis meis. Et ab aliēis Fideles tuos Coll' per hiemē. q̄s dn̄e: corpe pariter ⁊ mēte puri fica: vt tua īſpiratōe cōpūcti noxi as delectatōes vitare p̄ualeāt: Dies nrōs In eſtate coll'. Per q̄ms dn̄e placat⁹ intēde: pariterq₃ noſ ⁊ a pctis abſolue cōpūti⁹: ⁊ a cū ctis eripe benign⁹ aduerſiſ Per. Feria. ii. ad. iii. añ. Adiuua me. Lucerna pedib₉ meis vbu₃ tuū: ⁊ lu. ſe. meis. Iuraui ⁊

ſtatui:cuſt.iu.iuſt.tue. Hūiliat⁹
ſuꝫ vſq̨ꝫquaqꝫ dñe:vi.me ſe. ℣.t.
Voluntaria oris mei bñplacita
fac dñe:⁊ iu.t.do.me. Aīa mea ī
māib⁹ meis ſp:⁊ le.t.ñ ſū o. Po
ſuerˉt pec.laq̄uꝫ m̄:⁊ de m.t.ñ er.
Hereditate acq̇ſiui teſt.tua in e
ternū:q꞉ exul.coꝛ.m.ſūt. Inclia
ui coꝛ meū ad faci.iuſt.t.in eter.

Iniquos nū:ꝑꝑt retributōꝫ.
od.ha.⁊ l.t.di. Adiutoꝛ ⁊ ſuſ
meus es tu:⁊ in ℣.t.ſupſpe. De
clīate a me malig:⁊ ſcru.m.d.m.
Suſcipe me ſm elo.t.⁊ viuā:⁊ ñ
cō.m.ab ex.m. Adiuua me ⁊ ſal
uus ero:⁊.me.ī iuſt.tu.ſp. Spre
uiſti oēs diſcedētes a iuſt.tuis:
q꞉ īiuſta co.eoꝝ. Preuaricātes re
putaui oēs pec.terre: id di:teſ.t.

onfige tioꝛe t.c.m.a iuď.e.t.ti.
Feci iudiciū ⁊ iuſticiā: Diuiſio
nō tra'me ca.me. Suſcipe ſer.t.
in bonū:nō ca.me ſup. Ocl'i mei
defe.ī ſa.t.⁊ ī elo.i.t. Fac cū ſer.
tuo ſe mi.tuā.⁊ iuſt.tu.d.m. Ser
uus tu'ſū e:da m̄ in.vt ſciā teſ.t
empꝰ fa.dñe.diſſi.le.t. Ideo di
lexi mā.t.ſ.a.⁊ to. Propterea ad
clamau.t.dirigebar:oēʒ v.ini.o.
habui. Añ Adiuua me et ſaluus
Sana me dñe Capłm. ero dñeʒ
et ſanatoꝛ.ſaluū me fac ⁊ ſaluus
ero:qm̄ laus mea tu es: ℣ Adiu
toꝛ meus eſto domie ne derelinq̄s
me neqʒ deſpicias me deꝰ ſalutaris
Deus in Coll.p hiemē. meus:
nocentie reſtitutoꝛ ⁊ amatoꝛ diri
ge ad te tuorum corda ſeruoruʒ:

vt ſpūs tui feruore cōcepto: ⁊ in fide inueniāť ſtabiles. ⁊ ī ope efficaces. ꝑ eiuſd. Per eſtate collꝰ.

Vox clamātis eccleſie ad aures: dñe q̄ſ tue pietatis aſcēdat vt ꝑcepta venia pctōꝝ: te fiat opāte deuota: te ꝓtegēte ſecura. per do.

Mirabilia Ad. vi. añ Aſpice teſtionia t. do: iō ſ. ē e. a. mea Declaratio ſer. tu. il. ⁊ ī. d. p. Os meū apui ⁊ at. ſpi. q. m. t. d. ſpice ī me ⁊ mi. m. ſ. iu. di. n. t Greſſus meos di. ſ. elo. t. ⁊. n. d. m. o. i. Faciem t. il. ſ. ſuū t. ⁊ d. m. iu. t. Redime me a ca. ho: vt cuſ. m. t. Riuus aq̄rū deduxe. oc. m. q. nō cuſtodierūt. egem tuā. Diuiſio Iuſtus es dñe: ⁊ rec. iu. tuū. Mandaſti iuſticiā teſ. tua: ⁊ ve. tuā ni.

Tabeſcere me fec̄ zelus meꝰ: qꝛ
obliti ſūt v.t.ini.mei. Ignitum
elo.tuū vehemēter: ⁊ ſer.t.di.illō
Adoleſcētulꝰ ſū ego ⁊ ꝯtēptꝰ: iu-
tu.ñ ſū obli: Iuſticia tua iuſt-
eter. ⁊ lex t.ve. Tribu. ⁊ ang.ĩue.
me mā.t.meḋ.mea.ē: Equitas
teſtīonia t.ĩ eternū.in.d.m. ⁊ vi.
Clamaui in toto corde exaudi
me dñe: iuſt.t.req. Clamaui
ad te ſal.me fac.vt cu.mā.t. Pre
ueni ĩ matᵛitate ⁊ clamaui: qꝛ ĩv.
tua ſupſpaui Preueneꝛt oc.m.
ad te diluculo: vt meḋ.elo.t. Uo
cē meā a u.ſm miaꝫ t.dñe: ⁊ ſm
iudi.t.vi.me Appinqueꝛt pſe-
me iniq̄tati: a le.āt tua lō.f.ſūt.
Prope es tu do. ⁊ o.v.t.ve. Ini-
tio cog̃.de teſt: tuis.qꝛ in e.fū.ea

Añ. Aſpice in me do. et miſerere mei. Caplm. Alter alteri⁹. ℣. Dominꝰ regit me Per hieme͂ collcã

Pñ ſta q̃s oп̄s deꝰ vt inter innu͂eroſ vite pñtꝫ errores tuo ſp̱ moderamīe dirigamur. Per eſtate͂ col.

Propitiare dn̄e ſupplicationibꝫ nr̄is ⁊ aiaꝝ nr̄aꝝ medere lãguorībꝰ vt remiſſiōe ꝑcepta ĩ tua ſp̱ bn̄dictiōe letemnr. Per. Ad .ix.

Vide hu Añ. Vide hu̅ilitate͂ militate͂ m. ⁊ eri. me: qꝛ. l. t n̄ ſu͂ ob. Iudica iudi. m. ⁊ re. me ꝓ. elo. t. vi. me. Lõge a pec. ſalꝰ: qꝛ iuſt. t. n̄ exq. Miſcdie t. m. dn̄e: ſe. iu. t. v i. me. Multi q̃ ꝑſequu͂t me ⁊ tri. me: a. teſ. t n̄ decl. Vidi ꝑua. ⁊ ta. qꝛ elo. t. n̄ cu. Vid q̃m̄ ma. d. dn̄e: in mia t. vi. m. Prim

cipium verborũ tuorum veritas:
in eternũ oĩa iudicia iuſticie tue
PRincipes ꝑſecuti ſunt me
gratꝭ: ⁊ a ver.tu.for.cor meũ.
Letabor ego ſ.e.tua :ſicͨ q̃ i.ſ.m:
Iniquitatẽ o.h.⁊ abo.ſũ: l.a.t.d.
Septies ĩ die lau.d.f:ſ.iu.iuſ.t.
Pax mlta d.l.tuã:⁊ ñ ẽ illꝰ ſcan.
Expectabã ſa.t.dñe: ⁊ mã.t.di.
Cuſtodiuit aĩa m.teſt.tua.⁊ di.
ea vehementer. Seruaui mã.tua
et teſt.tua: qꝛ o.vie m.ĩ ↄſpe.tuo
Appropinquet deꝓcatõ Dimiſſo
mea in ↄſpc̃u t.do:iux.e.t.d.m̃.i.
Intret poſtu.m.ĩ cõ.t.ſ.e.t.e.me
Eructabũt la.m.hymnũ: cũ.do
me iuſtifica.tuas Pronuncia:
bit lingua mea eloquium tuum:
quia omnia mãdata tua eq̃tas:

Fiat manus tua vt ſaluet me:
quoniā mādata tua elegi. Con
cupiui ſalutare tuū domine: et
lex tua meditatio mea ē. Viuet
anima mea et laudabit te:⁊ iudi
cia tua adiuuabunt me. Erraui
ſicut ouis que periīt. quere ſeruū
tuū: qꝛ mā. tua nō ſuꝫ obli. An.
Vide humilitatē meam domine
et eripe me. Capl'm: Empti enī
℣. Ab occultis meis. Et ab alieīs.
Queſumꝰ omni Coll'. in hieme.
potēs ds: ne nos tua gr̄a derelin
quat: q̄ ⁊ erroes nrōs ſemꝑ āmo
ueat: ⁊ noxia cūcta depellat. P. d.
Fac nos q̄ſu Per eſtatē collcā:
mus dn̄e deꝰ nr̄ in tua deuotiōe
gaudere: qꝛ ꝑpetua ē ⁊ plēa felici
tas ſi tibi bonoꝝ omniū ſuiamꝰ

auctori. Per. Feria.iiij.ad.iij.
iii. Clamaui. Psalmus.cxix.

AD dñm cũ tribularer clama
ui:7 ex.me. Dñe libera aiaꝫ
a la.iniq̃s:7 a li.do. Quid det ti
aut q̃d appo.tibi:ad li.do. Sagit
te po.acute:cũ car.de. Heu mihi
q꞉ inco.me⁹plon. ẽ:hitaui cũ ha
bitan.cedar: mľtũ ĩcola f:a.mea
Cũ his q̃ oderũt pa.erã pacific⁹
cũ lo.ilľ ĩpug me.gra. Ps.cxx.

LEuaui ocl'oſ meos ĩ mõtes
vñ ve.aux:mi. Auxiliũ meũ
a dño:q̃ fec̃ ce.7 ter. Non det in
ↄmotionẽ pedẽ tuũ:neqꝫ dor.qui
cuſt.te Ecce nõ dormitabit neqꝫ
dormiet:qui cuſt.iſrl. Dñs cuſto
dit te:dñs ꝓtectio tua ſup manũ
dextrã tuã Per diẽ ſol ñ vret te:

neq3 luna per noctē. Dñs cuſto
dit te ab oī malo:cuſt.aīaȝ t.dñs
Dñs cuſtodiat introitū tuum ⁊
exitū tuum : ex hoc nūc ⁊ vſq3 in
Letatus ſum ps.cxxi ſcl'm.
in his dicta ſunt mihi:in do
mum dñi ibim⁹. Stantes erant
pedes noſtri:in atrijs tuis iheru
ſalē. Hieruſalem q̄ edificat̄ vt ci
uitas:cui⁹ pticipatio ei⁹ i idipm
Illuc eñi aſcender̄t tribus trib⁹
dñi teſtimoniū iſrł :ad ꝯfitendū
noī dñi: Quia illic ſeder̄t ſedes
i iudicio ſedes ſup domū dauid
Rogate q̄ ad pacem ſunt hieru
ſalem:et abundātia diligētib⁹ te
Fiat pax in virtute tua: ⁊ abun
dātia in turribus tuis. Propter
fratres meos ⁊ pximos meos:loq̄

bar pacē de te. Propter domum
domini dei noſtri : queſiui bona
tibi. Añ. Clamaui ⁊ exaudiuit me
Feria. iiij. añ. Dñe libera aīaȝ me
am Feria. v. añ. Auxiliuȝ meū a
dño᷑ Feria. vi. añ Dñs cuſtodiat
introitū tuū ⁊ exitum tuū; Sab-
bato añ. In domū dñi letātes ibi
mus. Feria. iij. ad. vi. añ. Qui ha
Ad te leuaui ps. cxxij. bitas.
oculos meos: qui hitas i cel
Ecce ſic oculi ſeruoꝝ in manib⁹
dñoꝝ ſuorū. Sic oculi ācille i ma
nib⁹ dñe ſue : ita oculi noſtri ad
dñm deū noſtrū do. miſereat nři
Miſerere noſtri dñe miſere nři:
q᷑ multū repleti ſum⁹ deſpectōe.
Quia multū repleta ē aīa nřa:
opprobriū abundātib⁹ ⁊ deſpectō

ſuperbis : Pſalmus cxxiij

N Iſi quia dñs erat in nobis
dicat nũc iſrl: niſi quia dñs
erat in nobis. Q ũ exurgerẽt ho-
mines in nos: forte viuos deglu-
tiſſent nos. C um iraſceretur fu-
ror eorũ in nos: forſitan aqua ab-
ſorbuiſſet nos. T orrentẽ ꝑtrãſi-
uit anima noſtra: forſitan ꝑtran-
ſiſſet anima noſtra: aquã intole-
rabilem. B enedictus dñs: qui
non dedit nos in captionez den-
tibus eorum: A nima noſtra ſic
paſſer erepta ẽ de laqueo venan-
tium : laqueus contritus eſt et
nos liberati ſum⁹. A diutorium
noſtrũ in nomĩe dñi: qui fecit ce-
lum ⁊ terram. pſ. cxxiiij.

Q Ui ꝯfidunt in dño ſic mons

t

ſyon: non cõmouebit in eternuꝫ
qui hitat in hieruſalē. Montes
in circūitu ei⁹. ꝛ dñs in circūitu
ppli ſui: ex hoc nūc ꝛ vſqꝫ in ſclꝫ.
Quia nō reliquet virgā pctōꝛuꝫ
ſup ſoꝛtez iuſtoꝝ: vt nō extēdant
iuſti ad iniquitatē manus ſuas
Bene fac dñe: bonis ꝛ rectis coꝛ
de. Declinantes autē in obliga
tiones adducet domin⁹ cum ope
rant bꝫ iniquitatez: pax ſup iſrl.
Añ. Qui habitas in celis miſere
re nobis. Feria.iiij.ad.vi.añ Mi
ſerere noſtri domie miſerere noſtri
Feria.v. ad ſextam antiphona.
Adiutoꝛiū noſtrum in nomine do
mini. Feria.vi.ad.vi.añ. Non cō
mouebitur in eternū qui hitat in
hierl'm. Sabbato ad.vi. Antipho.

Benefac domi͞e bonis et rectis cor
de. Ad.ix.antiphōa.. Facti ſum⁹.

In conuertendo do- ps. cxxv.
minus captiuitatem ſyon: fa
cti ſumns ſicut conſolati Tunc
repletum eſt gaudio os noſtruz:
et lingua noſtra exultatōe. Tūc
dicent inter gentes: magnifica-
uit dominus facere cuz eis Ma
gnificauit domin⁹ facere nobiſ-
cum: facti ſumus letantes Con
uerte domine captiuitatem no-
ſtram: ſicut torrens in auſtro.
Qui ſeminat in lachrymis: in
exultatiōe metent. Euntes ibāt
et flebant: mittentes ſemina ſua
Uenientes autem venient cum
exultatione: portantes mani-
pulos ſuos Gloria patri et filio

NIſi dñs edificauerit domũ:
in uanũ laborauerũt qui edi
ficant eã. Niſi dñs cuſtodierit ci
uitatẽ: fruſtra vigilat q̄ cuſtodit
eam. Uanũ eſt vobis añ lucẽ ſur
gere: ſurgite poſtq̃ ſederit q̄ mã
ducatis panẽ doloris. Cũ dede-
rit dilectis ſuis ſomnũ. ecce he-
reditas dñi: filij merces fructuſ
ventris. Sic ſagitte ĩ mãu potẽt:
ita filij excuſſor. Btũs vir q̄ im-
pleuit deſideriũ ſuũ ex ipiſ: ñ cõfũ
det̃ cũ loq̃t inimicis ſuis in por-

Beati oẽs qui ps. cxxvij ta.
timent dñm: qui ãbulant in
vijs eius. Labores manuũ tuar̃
qꝛ mãducabis: btũs es ꝛ bñ tibi
erit. Uxor tua ſic vitis abũdanſ:
in lateribꝫ dom⁹ tue. Filij tui ſic

nouelle oliuaꝝ: in circuitu mēſe tue. Ecce ſic bn̄dicet hō: qui timet dn̄m. Bn̄dicat tibi dn̄s ex ſyō: ⁊ videas bōa hierl'm oībꝰ diebꝰ vite tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pacē ſup iſrl'. Feria. iij. añ. Facti ſumꝰ ſic ꝯſolati. Feria. iiij. añ. Cōuerte dn̄e captiuitatē nr̄am ſicut torrēs in auſtro. Feria. v. añ: Bt̄s vir qui impleuit deſideriū ſuū Feria. vi. añ. Bti oēs qui ti. dn̄m. Sabbato añ. Bn̄dicat tibi dn̄s ex ſyon et videas bōa hierl'm. Feria. ij ad vſ. añ. Bn̄dicimus. ps. cxxviij

Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea: dicat nūc: iſrl' Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: etenim non potuerunt mihi. Supra dorſum meū fabri

cauerunt ꝑctōres: plongauerunt
iniquitatē ſuā. Dn̄s iuſtus cōci
dit ceruices pctoꝝ: ꝯfūdant ⁊ cō
uertant retrorſuz oēs qui oderūt
ſyon Fiāt ſic fenū rectoꝝ: qd̄ pri
uſq̄ꝫ euellat exaruit. De quo nō
implebit manū ſuā qui metet: ⁊
ſinū ſuuz qui māipulos colliget
Et nō dixerūt qui ꝑteribāt bn̄
dictio dn̄i ſup vos: bn̄diximꝰ vo
bis in nomīe dn̄i. Añ. Benedixi
mus vobis in nomine domini. ℟.
Adiutorium noſtrum in nomine
domini. ℣. Qui fecit celū et terrā.
℣. Dirigatur domie orō mea Ad
mag. aīi. Exultet ſpūs meus i do
mino deo ſalutari meo. Feria
tertia ad veſperas antiphona.
Deprofundis. Pſalmus. cxxix.

De profundis clamaui ad te
dñe: dñe exaudi vocē meam.
Fiant aures tue intēdentes: in
vocē deꝑcationis mee. Si iniqui
tates obſeruaueris dñe: do. quis
ſuſtinebit. Quia apd te ꝓpitiatō
eſt: ⁊ ꝓpter le. t. ſuſti. te dñe. Su
ſtinuit aīa mea in vbo eiꝰ: ſpauit
a. m. in do. A cuſtodia matutīa
vſqꝫ ad noctē. ſpe. iſ. in do. Quia
apud dñm miſcdia: ⁊ cop. a. e. re.
Et ipſe redimet iſrl: ex oībꝰ i. eiꝰ
Añ. Deprofundis clamaui ad te
domie. Añ. Speret pš. cxxx.
Domine nō eſt exltatum cor
meum: neqꝫ elati ſunt oculi
mei. Neqꝫ ambulaui in ma
gnis: neqꝫ in mirabilibus ſuper
me. Si nō humilr ſentiebaꝫ:

ſed exaltaui aīam meam. Sicut
ablactatus ſup mrēm ſuā: ita re
tributio in aīam meā. Speret iſ-
rael in dn̄o: ex hoc nūc ⁊ vſq̄ʒ in
in ſeculum. An̄ Speret iſrl' in do
mino. An̄. Et omnis. ps. cxxxi.
Memento dn̄e dauid: et om
nis māſuetudinis eius. Si
cut iurauit dn̄o: votum vouit deo
iacob. Si introiero in tabernacu
lum domus mee: ſi aſcendero in
lectū ſtrati mei. Si dedero ſom
num oculis meis: ⁊ palpebris me
is dormitationē. Et requiē tem-
poribus meis donec inueniā lo-
cum domīo: tabernaculū deo ia-
cob. Ecce audiuim⁹ eā in effra
ta: inuenim⁹ eam in campis ſil-
ue. Introibim⁹ in tabernaculuʒ

eius:adorabimus in loco vbi ſte
terunt pedes eius. Surge dñe ī
requiē tuā:tu ꝛ arca ſāctificatiōis
tue. Sacerdotes tui induantur
iuſticiā: ꝛ ſcti tui exultēt. Propt
dauid ſeruū tuū:nō auertas fa
ciē christi tui. Iurauit dñs da
uid veritatē ꝛ nō fruſtrabit euȝ:
de fructu ventris tui ponā ſuper
ſedē tuā. Si cuſtodierint filij tui
teſtamētuȝ meū: ꝛ teſtiōnia mea
hec que docebo eoſ. Et filij eoruȝ
vſqȝ ī ſclm:ſedebūt ſup ſedē tuā
Qm̄ elegit dñs ſyon:elegit eam
in habitationē ſibi. Hec requieſ
mea in ſeculū ſeculi:hic hītabo
qm̄ elegi eaȝ. Viduā eiꝰ bñdicēs
bñdicam:paupes eius ſaturabo
panibꝰ. Sacerdotes eius induā

ſalutari: ⁊ ſancti eius exultatōne
exultabunt. Illuc pducā cornu
dauid: paui lucernā chriſto meo
Inimicos eiꝰ induā confuſione:
ſup ipm aūt efflorebit ſctificatio
mea An . Et omnis manſuetudi
nis eius. An Habitare. ps. cxxxij
Ecce q̄ bonum ⁊ q̄ iocundū:
habitare frēs in vnū. Sicut
vnguentū in capite: qd deſcēdit
in barbā barbā aaron Quod de
ſcendit in oram veſtimēti eiꝰ: ſic
ros hermon qui deſcendit i mon
tem ſyon. Qm illic mandauit do
minuꝰ bñdictiōem ⁊ vitam. vſq3 i
ſeculum. An Habitare fratres in
vnum. Ad magnificat an Reſpe
xiſti hūilitatē meā domie deꝰ meꝰ
Ad compl. omi tēpe. ps. cxxxiij.

Ecce nūc bn̄dicite dn̄z: oēs ſer
ui dn̄i. Qui ſtatiſ in domo do
mini: in atrijs domus dei noſtri.
In noctib9 extollite man9 vrās
in ſancta: et bn̄dicite dn̄m. Bene
dicat te dn̄s ex ſyō: qui fec celū et
Nota q ad compl. omi terram:
tpe dicunt. iij. ps. Cū inuocarē.
ps. Qui habitat. ps. Ecce nunc.
Poſtmodū: hymn9 Chriſte qui
lux. Si dn̄ica fuerit vl feſtū. ix.
lect: qd̄ ꝓpriū hymnū nō habeat
vl hymn9. Te lucis an̄ terminū.
diebus priuatis exceptis tēpib9
proprios hymnos habentibus.
Dehinc ſequitur Capitulum:
Tu aūt i nobis es dn̄e: et nomē
tuum inuocatū eſt ſuper nos: ne
derelinqs nos domine deus nr̄:

℣. Cuſtodi nos domie vt pu:oc:
Sub vmbra alla.t.pro. Captm.
Viſita q̄s dn̄e habitationē iſtaꝫ
et om̄is inſidias īimici ab ea lon
ge repelle:⁊ angeli tui ſācti habi
tantes in ea:nos in pace cuſtodi
ant:et benedictio tua ſit ſup̱ nos
ſemper. Per. Benedicamꝰ domio
Deo grās. Benedictio dei oipoten
tis pris ⁊ filij ⁊ ſpūſſancti :deſcen
dat et maneat ſup̱ nos Amen.
Feria.iiij.ad veſpas.aū Omnia.
Laudate nomen pſ.cxxxiiij.
Dn̄i.laudate ſui dn̄m. Qui
ſtatis in domo dn̄i: in atrijs do
mus dei noſtri. Laudate dn̄m
quia bonꝰ dominuſ:pſallite nomī
eius qm̄ ſuaue. Quoniaꝫ iacob
elegit ſibi dominus:iſrael in poſ

ſeſſionem ſibi. Quia ego cogno-
ui q magnus eſt dñs: ⁊ deus no
ſter pre omnib⁹ diis. Omnia que
cunq; voluit dñs fec in celo et in
terra: in mari ⁊ in oïbus abyſſis
Educens nubes ab extremo ter
re: fulgura in pluuiã fecit. Qui
pducit ventos de theſauris ſuis:
qui pcuſſit priogenita egypti ab
homie vſq; ad pecus. Et miſit ſi
gna et pdigia in medio tui egy-
pte: in pharaonē: ⁊ in oēs ſeruos
eius. Qui pcuſſit gentes mltas:
et occidit reges fortes. Seon re
gem amorreorꝫ. ⁊ og regē baſan:
et omnia regna chanaan. Et de
dit terram eorꝫ hereditatē: heredi
tatē iſrael pplo ſuo. Dñe nomen
tuũ in eternũ: dñe mēoriale tuũ

in generatione ⁊ gñatoēz Quia
iudicabit dñs ꝑplm ſuū: ⁊ in ſer
uis ſuis deprecabit. Simulacra
gentiū argentū ⁊ aurū: opa ma
nuum hoim. Os hñt ⁊ nō loqn
tur: oculos hñt ⁊ non videbunt
Aures hñt ⁊ non audient: neqꝫ
eni eſt ſpūs in ore ipſorū. Siſes
illis fi.q̄ fa.ea: ⁊ oēs q̄ ꝯ.in eis.
Dom⁹ iſrl bñdicite dño: dom⁹
aarō bñ.do. Dom⁹ leui bñ.do. q̄
tiet do.bñ.dño. Bñdict⁹ dñs ex
ſyon: qui hitat in hierlm. Ant.
Omia quecūqꝫ voluit domin⁹ fec.
Confitemi. ps.cxxxv.an Om.
dño q̄.bo⁹ qm̄ in eternū mia
eius. Confitemini deo deorum:
qm̄ ineternū mia ei⁹. Cōfitemi
dño dominoꝝ: q̄niam. Qui faci

mirabilia magna ſol⁹:qm̄ Qui
fecit celos in intellectu:qm̄ Qui
firmauit terrā ſup aquas: q̊niā.
Qui fecit lumiaria magna:qm̄.
Solem in poteſtatē diei:q̊niaꝫ.
Lunā ⁊ ſtellas in ptāem noctꝭ:
quoniā. Qui pcuſſit egyptū cuꝫ
primogenitis eoꝝ:qm̄. Qui edu
xit iſrl' de medio eoꝝ.qm̄: In ma
nu potenti ⁊ brachio excelſo:qm̄
Qui diuiſit mare rubrū in diui
ſiones:quoniā. Et eduxit iſrael
per medium eius: quoniaꝫ. Et
excuſſit pharaonem et virutem
eius in mari rubro.q̊niā ineter.
Qui traduxit pp'lm ſuū p deſer
tum.q̊niā. Qui percuſſit reges
mag̊s:qm̄. Et occidit reges for
tes:qm̄. Seon regē amorreoꝝ:qm̄

Et og regem baſan:qm̄. Et de
dit terrā eoꝝ hereditatē:qm̄. He/
reditatē iſrl' ſuo ſuo:q̄niā. Quia
in hūilitate nr̄a memor fuit nr̄i:
quoniā. Et redemit nos ab ini
micis noſtris.qm̄. Qui dat eſcā
omī carni:q̄niaꝫ. Confitemī deo
celi:qm̄. Confitemī dn̄o dn̄orū:
qm̄ in eternū mīa ei⁹ An̄ Quo
niā in eternū miſericordia eius;

S An̄. Hymnum. pſ̄. cxxxvi.

Uper flumīa babylonis illic
ſedimus ⁊ fleuim⁹: dū recordare
mur ſyon. In ſalicib⁹ in medio
eius: ſuſpendimus organa nr̄a;
Quia illic interrogauerūt nos q̄
captiuos duxerūt nos: v̄ba cantio
num. Et qui abduxerūt nos: hym
nū cantate nobis de canticis ſiō

Quō cantabim⁹ canticū dn̄i:in
terra aliena. Si oblit⁹ fuero tui
hierl'm:obliuiōi det dextera mea
Adhereat lingua mea faucibus
meis:ſi nō memiero tui. Si nō
ꝓpoſuero hierl'm: in pricipio le
ticie mee. Memor eſto dn̄e filio
rū edō:in die hierl'm. Qui dicūt
exinanite:exinanite vſq; ad fun
damentū in ea. Filia babylōis
miſera beat⁹ q̄ retribuet tibi re-
tributionē tuā:quam retribuiſti
nobis. Beat⁹ qui tenebit:⁊ alli-
det puulos ſuos ad petrā. Añ.
Hymnū cātate nobis de canticis
ſion. Añ. In cōſpectu angelorum.
Confitebor Pſalm⁹. cxxxvij
tibi dn̄e i toto corde meo:qm̄
audiſti v̄ba oris mei. In ꝯſpectu

angelorū pſallam tibi: adorabo
ad tēplū ſctm̄ tuū ꝛ ↄfitebor noī
tuo. Sup miſericordia tua ꝛ veri
tate tua: qm̄ magnificaſti ſuper
om̄e nomē ſctm̄ tuū. In q̄cunq;
die īuocauero te exaudi me: mł
tiplicabis in aīaȝ meā virtutem
Cōfiteāť tibi dn̄e oēs reges ter
re: qꝛ audierūt oīa v̄ba oris tui
Et cantent in vijs dn̄i: qm̄ ma
gna ē glā dn̄i. Quoniā excelſus
dn̄s ꝛ hūilia reſpicit: ꝛ alta a lō
ge ↄgnoſcit. Si ambulauero in
medio tribulatiōis viuificabis
me: ſup irā inimicoꝝ meoꝝ extē
diſti manū tuā. ꝛ ſaluū me fecit
dextera tua. Dn̄s retribuet ꝓ me
dn̄e miſericordia tua in ſeculuȝ
opera manuū tuaꝝ ne deſpicias

Añ. Iu cõſpectu angelorum pſallam tibi deus meus: Ad magnificat añ. Quia fecit mihi domin⁹ magna qui potens eſt et ſanctũ nomẽ eius. Feria. v. ad vẽ. añ. Dñe. ps. cxxxviij

Domine probaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meã et reſurrectionem meã. Intellexiſti cogitationes meas de longe: ſemitam meã et funiculũ meum inueſtigaſti. Et omnes vias meas preuidiſti: quia nõ eſt ſermo in lingua mea Ecce dñe tu cognouiſti oĩa nouiſſima et antiq: tu formaſti me et poſuiſti ſup me manum tuam. Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me: confortata eſt et nõ potero

ad eam. Quo ibo a ſpū tuo: et q̄
a facie tua fugiā. Si aſcēdero in
celū tu illic es: ſi deſcēdero in in
fernū ades. Si ſūpſero pennas
meas diluculo: ⁊ habitauero in
extremis maris. Et enī illuc ma
nꝰ tua deducet me: ⁊ tenebit me
Et dixi. Diuiſio dextera tua
forſitan tenebre cōculcabūt me:
⁊ nox illūiatio mea ī delitijs me
is. Quia tenebre nō obſcurabū-
tur a te. ⁊ nox ſic̄ dies illūiabit:
ſic̄ tenebre eiꝰ ita ⁊ lumen eius:
Quia tu poſſediſti renes meos:
ſuſcepiſti me de vtero mr̄is mee
Confitebor tibi qꝛ terribilit̄ ma
gnificatꝰ es: mirabilia oꝑa tua ⁊
aīa mea ꝯgnoſcet nimis. Non ē
occultū os meū a te qđ feciſti in

occulto: ⁊ ſubſtātia mea in infe-
riorib⁹ terre. Imꝑfectū meū vi-
derūt oculi tui. ⁊ in libro tuo oēs
ſcribent: dies formabūt ⁊ nēo in
eis. Mihi aūt nis honorificati ſūt
amici tui de⁹: nis ꝯfortat⁹ eſt pri-
cipat⁹ eoꝝ. Dinūerabo eos ⁊ ſup
arenā mltiplicabunt: exurrexi ⁊
adhuc ſum tecū. Si occideris de-
us pctōres: viri ſanguinū decli-
nate a me. Quia dicit in cogita
tōe: accipiāt in uāitate ciuitates
tuas. Nōne q̄ oderūt te dñe oderā
⁊ ſup īimicos tuos tabeſcebam.
Perfecto odio oderā illos: inimi
ci facti ſūt mihi. Proba me deus
⁊ ſcito cor meū: iterroga me ⁊ co-
gno. ſe. m. Et vide ſi via iniqtat
ī me ē: ⁊ deduc me ī via eter. añ.

Domine ꝓbaſti me et cognouiſti
E me. Aii. A viro ps. cxxxix.
Ripe me dñe ab hoīe malo:
a viro iniq̄ eripe. Qui cogitaue
rūt iniq̄tates ī corde: tota die cō
ſtituebāt ꝓlia. Acuerūt linguaꝫ
ſuā ſicut ſerpētes: venenuꝫ aſpi-
dū ſub labijs eoꝝ. Cuſtodi me
dñe de māu pctōris: ꝛ ab hoībuſ
iniq̄ſ eripe me. Qui cogitauerūt ſub
plantare greſſus meos: abſcōde
rūt ſuꝑbi laqueuꝫ mihi. Et fu-
nes extēderūt in laqueuꝫ: iuxta
iter ſcandalū poſuerūt mihi. Di
xi dño deus meus es tu: exaudi
dñe vocē dep̄catiōis mee. Dñe
dñe virtus ſalutꝭ mee: obūbra[ſti]
ſuꝑ caput meū in die belli. Non
tradas me dñe a deſiderio meo

pctõri:cogitauerunt ꝯtra me ne
derelinq̃s me ne forte exaltenẗ.
Caput circũit⁹ eoꝝ:labor labio
ruꝫ ipſorum op̃iet eos. Cadent
ſup̄ eos carbões:ĩ ignez deĩcies
eos ĩ miſerijs nõ ſubſiſtẽt. Uir
linguoſus nõ diriget ĩ terra:viꝝ
iniuſtũ mala capiẽt in interitu.
Cognoui q꞉ faciet dñs iudiciũ
inopis:⁊ vindictã paupeꝝ. Ue
rũtñ iuſti ꝯfitebũẗ noĩ tuo: ⁊ ha
bitabũt recti cuꝫ vultu tuo. An.
A viro iniquo libera me domine
Domine An. Dñe. ps.cxl.
clamaui ad te exaudi me:it
tende voci mee cũ clamauero ad
te. Dirigaẗ oõ mea ſicut incen
ſum in ꝯſpectu tuo:eleuatio ma
nuum meaꝝ ſacrificiũ veſp̄tinũ

Pone dñe cuſtodiam oꝛi meo:⁊ oſtiũ circũſtãtie labíjs meis. Nõ declines coꝛ meũ ĩ vba malicie ad excuſandas excuſatiões ĩ peccatis. Cũ hoĩbꝰ opantibꝰ iniqtatẽ:⁊ nõ cõicabo cũ electis eoꝛuꝫ. Coꝛripiet me iuſtꝰ in miſericoꝛdia ⁊ increpabit me: oleũ autem p̄ctõꝛis nõ impinguet caput meum. Quoniã adhuc et orõ mea in beneplacitis eoꝝ: abſoꝛpti ſũt iuncti petre iudices eoꝛũ. Audient verba mea quoniã potuerũt ſicut craſſitudo terre erupta eſt ſup terrã. Diſſipata ſũt oſſa noſtra ſecꝰ infernũ. qꝛ ad te dñe domine ocłi mei:in te ſperaui non auferas aĩaꝫ meaꝫ. Cuſtodi me a laq̃o quẽ ſtatuerunt mihi:et a

ſcandal' operantiū iniq̃tatem. Ca
dent in retiaculo ei' pctōres: ſin
gulariter ſum ego donec tranſe-
am. Añ. Dñe clamaui ad te exau
di me. Ad magnificat añ Depoſu-
it potētes ſcōs pſequētes ⁊ exalta-
uit hūiles christū ɔfitētes. Feria
vi. ad vſ. añ Portio mea ps. cxli
VOce mea ad dominū
clamaui: voce mea ad
dominū dep̃cat' ſum
Effundo in cōſpectu
eius orationē meā: ⁊ tribulatio-
nem meā ante ipm pnūcio. In
deficiendo ex me ſpiritū meū: et
tu cognouiſti ſemitas meas. In
via hac qua ambulabam: abſcō-
derunt laqueum mihi. Conſi-
derabam ad dexteram et vide-

bam: ꝛ nõ erat q̄ ꝯgnoſceret me
Periit fuga a me: ꝛ nõ eſt qui re
quirat aīam meā. Clamaui ad
te dñe. dixi tu es ſpes mea: por-
tio mea in terra viuentiū. Intē
de ad deṗcationē meā. qꝛ hu mi-
liatus ſum nimis. Libera me a
pſequētibꝫ me: qꝛ confortati ſūt
ſup me. Educ de cuſtodia aīam
meā ad ꝯfitendū noī tuo: me ex-
pectant iuſti donec retribuas m̄.
Añ. Portio mea dñe ſit in terra vi
uentiū.

Sabbato ad lau. pš

Domine exaudi orōem meā.
auribus pcipe obſecratiōez
meā: in veritate tua exaudi me ī
tua iuſticia. Et non intres ī iu
diciū cum ſeruo tuo: quia nō iu
ſtificabiť in conſpectu tuo omīs

viuens. Quia ꝑſecut⁹ eſt inimi
cus aīam meā: hūiliauit ī terra
vitā meā. Collocauit me in ob-
ſcuris ſicut mortuos ſeculi. ꝛ an
xiatus eſt ſuꝑ me ſpūs meus: in
me turbatū ē cor meuꝫ. Memor
fui dieꝝ antiquoꝝ. meditat⁹ ſuꝫ
in oībus opib⁹ tuis: in factꝭ ma-
nuū tuaꝝ meditabor. Expandi
man⁹ meas ad te: aīa mea ſicut
terra ſine aq̄ tibi. Velociter ex-
audi me dñe: defecit ſpūs meuſ
Non auertas faciē tuā a me. et
ſilis ero deſcēdentib⁹ in lacum
Auditā fac mihi manē miſaꝫ tu
am: qꝛ in te ſperaui. Notam fac
mihi viā in q̄ ambuleꝫ: qꝛ ad te
leuaui aīam meaꝫ. Eripe me de
inimicis meis dñe ad te ꝯfugi:

doce me facere volũtatẽ tuã qꝛ de
us me⁹ es tu. Spũs tu⁹ bon⁹ de
ducet me in terrã rectã: ꝓpter no
mẽ tuũ dñe viuificabis me ĩ eq̃
tate tua. Educes de tribulatiõe
aĩam meã: ⁊ in mĩa tua diſpdeſ
inimicos meos. Et pdes om̃es
q̃ tribulant aĩam meã: q̃m ego
ſeru⁹ tu⁹ ſuz. An. Benedict⁹ ps.
Benedictus dñs de⁹ cxliij
me⁹ qui docz man⁹ meas ad
preliũ: ⁊ digitos meos ad belluz
Miſericordia mea ⁊ refugiũ me
ũm: ſuſceptor me⁹ ⁊ liberator me
us. Protector me⁹ ⁊ in ipo ſpera
ui: qui ſubdit pplz meũ ſub me.
Dñe q̃d eſt hõ qꝛ innotuiſti ei:
aut filius hoĩs qꝛ reputas eum:
Homo vanitati ſil'is factus eſt:

dies eius ſicut vmbra p̄tereunt
Dñe inclina celos tuos ⁊ deſcē-
de: tange montes ⁊ fumigabūt.
Fulgura coruſcationē ⁊ diſſipa
bis eos: emitte ſagittas ſuas et
ꝯturbabis eos. Emitte manuz
tuā de alto. eripe me ⁊ libera me
de aq̄s multis: ⁊ de manu filiorū
alienoꝝ. Quorū os locutū eſt va
tatem: ⁊ dextera eoꝝ dextera ini-
Deus can Diuiſio quitatis.
ticū nouū cantabo tibi: in pſalte
rio decachordo pſallaz tibi. Qui
das salutē regibꝰ. qui redemiſti
dauid ſeruū tuū: de gladio mali
gno eripe me. Et erue me d̄ ma
nu filioꝝ alienoꝝ. q̄ꝝ os locutū ē
vanita: ⁊ dex. eo. dex. iniq. Quoꝝ
filij ſic̄ nouelle plātatiōes: in iu

uentute ſua: Filie eoꝝ compoſi-
te: circūornate vt ſimilitudo tē-
plo: Promptuaria eoruꝫ plena:
eructantia ex hoc in illud. Oues
eorū fetoſe abūdantes in egreſ-
ſib⁹ ſuis boues eorū craſſe. Non
eſt ruina macerie neqꝫ trāſituſ:
neqꝫ clamor in plateis eoꝝ. Be-
atū dixerūt ppl'm cui hec ſunt: be-
atus ppl's cui⁹ dn̄s de⁹ eius an̄.
Benedictus domin⁹ deus meus.
An̄ In eternū: ps. cxliiij.
Exaltabo te deus meus rex: ⁊ be-
nedicam noī tuo in ſecl'm ⁊ in ſe-
culum ſecl'i. Per ſingulos dies
bn̄dicā tibi: ⁊ laudabo nomē tuū
in ſecl'm ⁊ in ſecl'm ſecl'i. Magn⁹
dn̄s ⁊ laudabil' nimis: ⁊ magni-
tudis ei⁹ n̄ ē finiſ. Generatio ⁊ gn̄a

tio laudabit op̄a tua: ⁊ potentiā
tuā pronūciabūt. Magnificenti
am gl'e ſanctitatis tue loquēt: ⁊
mirabilia tua narrabūt. Et vir
tutē terribiliū tuoꝝ dicēt: ⁊ ma-
gnitudinē tuā narrabūt. Memo
riam abūdantie ſuauitat' tue e-
ructabunt: ⁊ iuſticia tua exulta-
bunt. Miſerator ⁊ miſericors do-
minꝰ: patiens ⁊ multum miſeri
cors. Suauis dñs vniuerſis: et
miſerationes eiꝰ ſup̄ omnia op̄a
eius. Añ. In eternū ⁊ in ſeculū
ſeculi. Ad magnificat añ. Suſce
pit deꝰ iſrl' puerū ſuū ſicut locutꝰ
eſt abraaz ⁊ ſemini eiꝰ ⁊ exaltauit
hūiles vſq3 in ſeculū. Sabbato
ad vs añ. Cuſtodit. Diuiſio
Confiteant' tibi dñe oīa op̄a

tua: ⁊ ſctī tui bn̄dicāt tibi. Glori-
am regni tui dicēt. ⁊ potentiā tu-
am loquent. Ut notā faciāt filijs
hoīm potentiā tuā: ⁊ glãʒ magni-
ficentie regni regni. Regnū tu-
um regnū oīm ſecloꝝ: et dn̄atio
tua in omī gn̄atiōe ⁊ gn̄atione.
Fidelis dn̄s in oībꝫ verbis ſuis
⁊ ſctūs in oībus opibꝫ ſuis. Al-
leuat dn̄s oēs qui corruūt: ⁊ eri-
git omnes eliſos. Oculi omniū
in te ſperant dn̄e: ⁊ tu das eſcaʒ
illorum in tp̄e oportuno. Aperis
tu manuʒ tuam: ⁊ imples omne
animal benedictione. Iuſtus do-
minus in omnibus vijs ſuis: et
ſanctꝰ in omnibꝫ operibus ſuis
Prope eſt dominꝰ oībꝫ inuocāti-
bus eū: oībus inuocātibꝫ euʒ in

veritate. Volũtatẽ timẽtiũ ſe fa
ciet. ⁊ deṗcatõez eoꝝ exaudiet: et
ſaluos faciet eos. Cuſtodit dñs
oẽs diligẽtes ſe: ⁊ oẽs pctõreſ di
ſperdet. Laudationẽ dñi loqtur
os meũ. ⁊ bñdicat oĩs caro nomi
ſcõ eius in ſecl'm ⁊ in ſecl'm ſecu
li. Añ. Cuſtodit dñs oẽs diligẽtes
ſe. Añ. Laudabo. ps. cxlv.
Lauda aĩa mea dñm. lauda
bo dñm in vita mea: pſallaꝫ deo
meo q̃diu fuero. Nolite ꝯfidere
in p̄cipibꝫ: in filijs hoĩum in q̃
bus nõ eſt ſalus. Exibit ſpirit⁹
eius ⁊ reuertet̃ in terrã ſuã: in il
la die ṗibũt oẽs cogitatiões eoꝝ
Beatus cuius deus iacob adiu
toꝛ ei⁹. ſpes ei⁹ in dño deo ip̃ius
qui fecit celũ ⁊ terrã: mare ⁊ oĩa

que ī eis ſunt. Qui cuſtodit ve-
ritatem in ſecl'm. facit iudicium
iniuriā patientib9: dat eſcā eſu-
rientib9. Dñs ſoluit cōpeditos:
dñs illuminat cecos. Dñs eri-
git elyſos: dñs diligit iuſtos. Do-
min9 cuſtodit aduenas. pupillū
⁊ viduā ſuſcipiet: ⁊ vias pcōꝝ di-
ſperdet. Regnabit dñs in ſecl'a
deus tuus ſion: in generatione
et generationem. Antipho. Lau-
dabo deū meum in vita mea. Añ.
Lau- Deo noſtro. ps. cxlvi.
Laudate dñm qm̄ bonus ē pſal-
mus: deo noſtro ſit iocūda deco-
raqȝ laudatio. Edificans hieru-
ſalem dñs: diſperſiōes iſrl' ꝯgre-
gabit. Qui ſanat cōtritos corde
⁊ alligat contritiones eorū. Qui

numerat multitudinē ſtellarū: ⁊ omnib⁹ eis noīa vocat. Magn⁹ dñs et magnavirtus ei⁹: ⁊ ſapiē ei⁹ nō eſt numerus. Suſcipiens manſuetos dñs: hūilians autē peccatores vſqꝫ ad terrā. Precinite dño in confeſſione: pſallite deo noſtro ī cithara. Qui operit celū nubib⁹: ⁊ parat terre pluuiam. Qui producit in montibuſ fenum: et herbaꝫ ſeruituti hominum. Qui dat iumentis eſcam ipſorum: ⁊ pullis coruorūꝫ inuocantibus eum. Non in fortitudine equi voluntatem habebit: neqꝫ in tibijs viri beneplacitum erit ei. Beneplacitum eſt domino ſup timentes eū: et in eis qui ſperant ſuper miſericordia eius.

An. Deo noſtro iocūda ſit lauda-
tio. An. Lauda. ps. cxlvij.

Lauda hieruſalē dn̄m: lau-
da deū tuū ſion. Quoniā ꝯforta-
uit ſeras portaꝝ tuarū: benedixit
filijs tuis in te. Qui poſuit fines
tuos pacē: ⁊ adipe frumenti ſati-
at te. Qui emittit eloquiū ſuuꝫ
terre: velociter currit ſermo eiꝰ.
Qui dat niueꝫ ſicut lanā: nebu-
lam ſicut cinerē ſpargit. Mittit
chryſtallum ſuā ſicut buccellas:
ante faciē frigoris eiꝰ quis ſuſti-
nebit. Emittet verbū ſuū et liq'-
faciet ea: flabit ſpūs eiꝰ et fluent
aque. Qui annūciat verbū ſuū
iacob: iuſticias ⁊ iudicia ſua iſrl'.
Non fecit taliter omni nationi:
et iudicia ſua non manifeſtauit

eis. Añ. Lauda hieruſalem dñm:
℟. Magn⁹ dñs noſter et magna
virtus eius. ℣. Et ſapiẽtie ei⁹ non
eſt numerus ℣. Veſpertina oratio
aſcendat ad te dñe. Et deſcẽdat ſu-
per nos miſericordia tua. Ad lau
des quotidie. Ps. cxlviij.

Laudate dñm de celis: lau-
date eũ in excelſis. Laudate eũ
oẽs angli ei⁹: laudate eũ oẽs vir
tutes ei⁹. Laudate eum ſol ꝛ lu
na: laudate eũ oẽs ſtelle ꝛ lumẽ.
Laudate eũ celi celoꝝ: ꝛ aque q̃
ſup celos ſunt laudẽt nomẽ dñi.
Quia ipe dixit ꝛ facta ſunt: ipe
mandauit ꝛ creata ſunt. Statu
it ea in ſeclm ꝛ i ſeclm ſecli: pre-
ceptũ poſuit ꝛ nõ pteribit. Lau-
date dñm de terra: dracones ꝛ

omnes abyſſi. Ignis grādo nix glacies ſpūs procellar: que faciunt verbū eius. Montes ⁊ omēs colles: ligna fructifera ⁊ oīs cedri. Beſtie ⁊ vniuerſa pecora: ſerpentes ⁊ volucres pennate. Reges terre et oēs ppli: principes ⁊ oīs iudices terre. Iuuenes et virgines ſenes cū iunioribꝫ laudent nomē dñi: qꝛ exaltatum eſt nomē eiꝰ ſolius. Confeſſio eius ſup celū ⁊ terrā: et exaltauit cornu ppli ſui. Hymnus oībus ſcis eius: filijs iſrl pplo appropinquanti ſibi.

Cantate ps. cxlix. dño canticū nouū: laus eius in eccl'ia ſcōr. Letetur iſrl in eo qui fecit eū: et filie ſion exultent in rege ſuo. Laudent nomē eiꝰ

in choro: in tympano ⁊ pſalterio pſallant ei. Quia beneplacitum eſt dño in pplō ſuo: et exaltabit manſuetos i ſalutē. Exultabūt ſancti in glīa: letabunt in cubilibus ſuis. Exultatiões dei ī gutture eorū: et gladij ancipites in manib⁹ eorꝫ. Ad faciendaꝫ vindictam in natiõib⁹: increpationes in pplīs. Ad alligandos reges eorū ī compedib⁹: ⁊ nobiles eorum in manicis ferreis. Ut faciant in eis iudicium conſcriptum: gloria hec eſt omnib⁹ ſanctis eius. Pſalmus. cl.

Laudate dominū in ſanctis ei⁹: laudate eū in firmamēto virtut; eius. Laudate eū ī virtutibus eius: laudate eum ſm

multitudinē magnitudinis eiꝰ.
Laudate eū in ſono tube:lauda
te cū ī pſalterio ⁊ cithara. Lau-
date eū in tympano ⁊ choro: lau-
date eū in cordis ⁊ organo. Lau
date cū in cymbalis bene ſonan
tibus.⁊ laudate eū ī cymbal' iu-
bilationis:omīs ſpiritus laudet
dn̄m. Expl cit pſalteriū. Fe-
ria.ij.ad laud.canticū Eſaie.xij.
Confitebor tibi dn̄e quoniam
iratꝰ es mihi: cōuerſus eſt fu
ror tuus ⁊ cōſolatus es me. Ec-
ce deus ſaluator meus:fiduciali
ter agam ⁊ nō timebo. Quia for
titudo mea et laus mea dn̄s:et
factus eſt mihi in ſalutē. Hauri
etis aq̄s ī gaudio de fontibꝰ ſal-
uatoris:⁊ dicetis in illa die con-

fitemini dño ꝛ inuocate nomen
eius Notas facite in ꝑplis adin
uentiões ei⁹: memētote quoniaꝫ
excelſum eſt nomē ei⁹. Cantate
dño qm̄ magnifice fecit. annun-
ciate hoc in vniuerſa terra. Exul
ta ꝛ lauda habitatio ſion: qꝛ ma
gnus in medio tui ſanct⁹ iſrael.
Canticuꝫ Ezechie regis. Feria
iiij. ad laudes Eſaie. xxxviij.
EGo dixi in dimidio dieruꝫ
meoꝝ: vadam ad portas infe
ri. Queſiui reſiduū annoꝝ meo
rū: dixi nō videbo dn̄m deū ī ter
ra viuentiū. Non aſpiciaꝫ hoīeꝫ
vltra: ꝛ habitatorē quietꝭ. Gene-
ratio mea ablata eſt ꝛ ꝯuolata ē
a me: q̄ſi tabernaculū paſtorum.
Preciſa eſt velut a texente vita

mea. duꝫ adhuc oꝛdiret ſuccidit
me: de mane vſqꝫ ad veſpaꝫ fini
es me. Sperabaꝫ vſqꝫ ad mane:
q̄ſi leo ſic cōtriuit oīa oſſa mea:
De mane vſqꝫ ad veſpaꝫ finies
me: ſic pullus hyrūdinis ſic cla/
mabo meditaboꝛ vt colūba. At/
tenuati ſūt ocl'i mei: ſuſpiciētes
in excelſo. Dñe vim patioꝛ rñde
ꝑ me: q̄d dicam aut q̄d rñdebit
mihi cū ipe fecerit. Recogitabo
tibi oēs annos meos: in amari/
tudine aīe mee. Dñe ſi ſic viuit
⁊ in talib⁹ vita ſpūs mei. corripi
es me et viuificabis me: ecce in
pace amaritudo mea amariſſi/
ma. Tu aūt eruiſti aīaꝫ meā vt
nō ꝑiret: ꝓiecisti poſt tergū tuuꝫ
oīa pctā mea. Quia ñ infern⁹ de

ꝯfitebit̃ tibi. neqꝫ mors lauda-
bit te: nō expectabūt q̄ deſcēdūt
in lacū veritatē tuā. Uiuens vi
uens ipe confitebit̃ tibi ſicut et
ego hodie: pater filijs notā faci-
et veritatē tuaz. Dn̄e ſaluuz me
fac: ⁊ pſalmos nr̄os cantabimuſ
cunctis diebꝰ vite nr̄e in domo
dn̄i. Feria. iiij. ad laudes canti
cū anne mr̄is ſamuel. i. regū. ij.
Exultauit cor meū in dn̄o: ⁊ ex
altatū eſt cornu meuz in deo
meo. Dilatatū eſt os meū ſup
inimicos meos: q2 letata ſum i
ſalutari tuo. Non ē ſcūs vt ē do
minꝰ. neqꝫ enī eſt aliꝰ extra te: et
non eſt fortꝭ ſicut deꝰ nr̄. Nolite
mltiplicare loq̄ ſublimia: gl̃ian
tes. Recedāt vetera de ore vr̄o.

quia deus ſcientiaruz dñs eſt. ⁊
ipſi prepant cogitatiões. Arcus
fortiũ ſupatus eſt: et infirmi ac-
cincti ſunt robore. Repleti priuſ
pro panib⁹ ſe locauerũt: ⁊ fame-
lici ſaturati ſuut. Donec ſterilis
peperit plurimos: ⁊ que multos
habebat filios infirmata eſt. Do
minus mortificat ⁊ viuificat: de
ducit ad inferos ⁊ reducit. Do-
min⁹ paupem facit ⁊ ditat: hũi-
liat ⁊ ſubleuat. Suſcitãs de pul
uere egenũ: ⁊ de ſtercore erigens
paupem. Ut ſedeat cũ principi-
bus: ⁊ soliũ glorie teneat. Domi
ni eni ſunt cardines terre: et po-
ſuit ſup eos orbez. Pedes ſctõrũ
ſuoorũ ſeruabit. ⁊ impij in tene-
bris ↄticeſcẽt: q: nõ in fortitudĩe

ſua roborabit vir. Dñm formi-
dabūt aduerſarij ei⁹: ⁊ ſup ipos
in celꝭ tonabit. Dñs iudicabit fi
nes terre. ⁊ dabit impiū regi ſuo:
et ſublimabit cornu chriſti ſui.

Feria .v. ad laudes Canticum moyſi. Exo. xv.

Cantemus dño glo̅ſe eni̅ honorificat⁹ eſt:
equū ⁊ aſcenſorē deiecit in mare.
Fortitudo mea ⁊ laus mea do-
min⁹: ⁊ fact⁹ eſt mihi in ſalutē.
Iſte de⁹ meus ⁊ glorificabo eū:
deus pr̄is mei et exaltabo eum.
Dñs q̄ſi vir pugnator oīpotens
nomē ei⁹: currus pharaonis ⁊ ex
ercitū ei⁹ ꝓiecit in mare. Electi
pricipes ei⁹ ſubmerſi ſūt in ma-
ri rubro. abyſſi operuerūt eos: de
ſcēderūt in ꝓfundū quaſi lapis.

Dextera tua dñe magnificata
eſt in fortitudĩe. dextera tua dñe
ꝑcuſſit inimicũ: ⁊ in mľtitudine
glľe tue depoſuiſti adũſarios me
os. Miſiſti irã tuaꝫ q̃ deuorauit
eos ſicut ſtipulã: ⁊ in ſpũ furoris
tui cõgregate ſunt aque. Stetit
vnda fluens: ꝯgregate ſũt abyſſi
in medio maris. Dixit inimicꝰ ꝑ-
ſequar ⁊ cõprehendã. diuidã ſpo
lia: implebit aĩa mea. Euagina
bo gladiũ meũ: ĩterficiet eos ma
nus mea. Flauit ſpũs tuꝰ ⁊ ope-
ruit eos mare: ſubmerſi ſunt q̃ſi
plumbũ in aquis vehemẽtibus.
Quis ſiľis tui ĩ fortibꝰ dñe. q̃s
ſiľis tui magñficꝰ ĩ ſcitate: terribi
lis atq̃ laudabiľ ⁊ faciens mira
bilia. Extendiſti manũ tuam et

uorauit eos terra: dux fuiſti ī mi
ſericordia tua pplo quē redemi-
ſti. Et portaſti eū in fortitudine
tua: ad habitaculū ſanctū tuuz.
Aſcenderūt ppli ⁊ irati ſunt: do-
lores obtinuerūt habitatores phi
liſtijm. Tunc ꝯturbati ſunt prī-
cipes edom. robuſtos moab ob-
tinuit tremor: obriguerūt oēs ha
bitatores chanaan. Irruat ſup
eos formido ⁊ pauor: ī magnitu
dine brachij tui. Fiāt īmobiles
q̄ſi lapis. donec ꝑtrāſeat ppls tu
us dñe: donec ꝑtranſeat ppls tu
us iſte quē poſſediſti. Introdu-
ces eos ⁊ plantabis in mōte he-
reditatis tue: firmiſſimo habita
culo tuo quod operatus es dñe.
Sanctuarium tuum dñe quod

firmauerūt manus tue: domi-
nus regnabit in eternū et vltra.
Ingreſſus eſt enī eques pharao
cū curribꝫ ⁊ equitibꝫ eius in ma
re:⁊ reduxit ſup̱ eos dn̄s aquas
maris. Filij aūt iſrł ambulaue
rūt per ſiccū:in medio eiꝰ. Feria
vi.ad laudes canticuꝫ abacbuc
pphete ⁊ in vtroꝗ feſto ſcte cru-
cis dicit in.ij.noc. Abacbuc.iij.
Domine audiui:auditioneꝫ
tuā ⁊ timui. Dn̄e opus tuū:
in medio annoꝝ viuifica illud.
In medio annoꝝ notū facies:cū
iratꝰ fueris miſericordie recorda
beris. Deus ab auſtro veniet:et
ſcūs de monte pharan. Operuit
celos gloria eiuſ:⁊ laudis eiꝰ ple
na eſt terra. Splendor eiꝰ vt lux

erit: cornua in manibꝰ eius. Ibi
abſcõdita eſt fortitudo eiꝰ: an̄ fa-
ciem eiꝰ ibit mors. Egrediet̃ di
abolus an̄ pedes eiꝰ: ſtetit ⁊ men
ſus eſt terrã. Aſpexit ⁊ diſſoluit
gẽtes: ⁊ ꝯtriti ſunt mõtes ſeculi
Incuruati ſũt colles mũdi: ab
itineribꝰ eternitatꝭ eiꝰ. Pro iniq̃
tate vidi tentoria ethiopie: tur-
babuntur pelles terre madian.
Nunquid in fluminibus iratꝰ
es domine: aut in fluminibus
furor tuus: vel in mari indigna
tio tua: Qui aſcendes ſuper e-
quos tuos: et quadrige tue ſal-
uatio. Suſcitans ſuſcitabis arcũ
tuum: iuramenta tribubꝰ q̃ lo-
cutus es. Fluuios ſcindes ter-
re. viderũt te ⁊ doluerũt mõtes:

gurges aq̄rū trāſijt. Dedit abyſ
ſus vocē ſuā: altitudo manꝰ ſuas
leuauit. Sol ⁊ luna ſteterunt in
habitaculo ſuo. in luce ſagittarū
tuaꝝ ibūt: in ſplendore fulgurā-
tis haſte tue. In fremitu ꝯculca
bis terrā: ⁊ in furore obſtupefaci
es gētes. Egreſſus es in ſalutez
ppl'i tui: in ſalutē cū chriſto tuo.
Percuſſiſti caput ḋdomo impij:
denudaſti fundamentū vſqȝ ad
collū. Maledixiſti ſceptris eiuſ.
capiti bellatorū eius: venientibꝰ
vt turbo ad diſpergēdū me: Ex
ultatio eoꝝ. ſicut eiꝰ qui deuorat
pauperē in abſcōdito. Uiam fe-
ciſti in mare equis tuis: in luto
aquarū multarū. Audiui ⁊ con
turbatus eſt venter meus: a vo-

ce contremuerūt labia mea: In
grediatur putredo in oſſib⁹ me-
is: et ſubter me ſcateat. Et req̄-
eſcam in die tribulatiōis: ⁊ aſcē
dam ad pplm accinctū noſtrum
Ficus eni nō florebit: ⁊ nō erit
germen in vineis. Mentiet op⁹
oliue: ⁊ arua non afferent cibuʒ
Abſcidetur de ouili pecus: ⁊ nō
erit armentū in preſepib⁹. Ego
autē in dn̄o gaudebo: ⁊ exultabo
in deo ieſu meo. Deus dn̄s for-
titudo mea: ⁊ ponet pedes meos
q̄ſi ceruorū. Et ſup excelſa mea
deducet me victor: in pſalmis ca-
nentem. Sabbato in lau. can-
ticū. Deuteronomij. c. xxxij.
Audite celi q̄ loquar: audiat
terra verba oris mei. Cōcreſcat

in pluuia doctrina mea: fluat vt
ros eloquiũ meũ. Quaſi imber
ſup herbã. ⁊ q̃ſi ſtille ſup grami-
na. qꝛ nomẽ dñi inuocabo. Date
magnificentiã deo nr̃o. dei perfe
cta ſunt opa: ⁊ oẽs vie eius iudi
cia. Deus fidel' ⁊ abſq3 vlla ini-
quitate. iuſtus ⁊ rectus: peccaue
rũt ei ⁊ nõ filij eius in ſordibus
Generatio praua atq3 peruerſa:
heccine reddis dño popule ſtul-
te ⁊ inſipiens. Nunqd nõ ipſe ẽ
pater tuus: qui poſſedit ⁊ fecit et
creauit te. Memento dieꝝ anti-
quorũ: cogita gñatiões ſingulas
Interroga patrẽ tuũ et annun-
ciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicẽt
tibi. Quãdo diuidebat altiſſim⁹
gentes. quando ſeparabat filios

adam. Conſtituit terminos po-
pulorũ: iuxta numerũ filioꝝ iſra
el. Pars autẽ dñi pplˢ eiꝰ: iacob
funiculus hereditatis eius. In-
uenit eũ in terra deſerta: in loco
horroris ⁊ vaſte ſolitudinis. Cir
cũduxit euȝ et docuit: et cuſtodi-
uit q̃ſi pupillaȝ oculi ſui. Sicut
aquila ꝓuocans ad volandũ pul
los ſuos: et ſuper eos volitans:
Expãdit alas ſuas ⁊ aſſũpſit eũ:
atqȝ portauit i hũeris ſuis. Do
minꝰ ſolꝰ dux eiꝰ fuit: ⁊ non erat
cũ eo deus alienus. Conſtituit
eũ ſup excelſam terraȝ: vt come-
deret fructꝰ agroꝝ. Ut ſuggeret
mel de petra: oleũqȝ de ſaxo du-
riſſimo. Butyrũ de armẽto ⁊ lac
de ouibus: cum adipe agnorum

et arietum filioꝝ baſan. Et hir-
cos cũ medulla tritici: ⁊ ſangui-
nẽ vue biberẽt meraciſſimũ. In
craſſatꝰ ẽ dilectꝰ ⁊ recalcitrauit:
incraſſatus impinguatꝰ dilata-
tus. Dereliquit deũ factorẽ ſu-
um: ⁊ receſſit a deo ſalutari ſuo
Prouocauerũt eum in dijs alie
nis: ⁊ in abõiatiõibꝫ ad iracũ-
diaꝫ cõcitauerũt. Immolauerũt
demonijs ⁊ nõ deo: dijs q̄s igno
rabant. Noui recẽteſqꝫ venerũt:
quos nõ coluerunt p̄res eorum:
Deũ qui te genuit dereliq̄ſti: et
oblitꝰ es dñi creatoris tui. Vidit
dñs ⁊ ad iracũdiã cõcitatus eſt:
q꜡ prouocauerunt eũ filij ſui et
filie. Et ait abſcondã faciẽ meã
ab eis: ⁊ conſiderabo nouiſſima

eoꝝ. Generatio enĩ ꝑuerſa eſt: et
infideles filij. Ipſi me ꝓuoca-
uerũt in eo qui nõ erat deus: ꝛ ir
ritauerũt in vanitatibꝰ ſuis. Et
ego ꝓuocabo eos in eo qui nõ eſt
pplus: et in gente ſtulta irritabo
Ignis ſuccen Diuiſio illos.
ſus eſt in furore meo: et ardebit
vſqꝫ ad inferni nouiſſima. De-
uorabitqꝫ terrã cuꝫ germĩe ſuo:
ꝛ montiũ fundamẽta comburet
Congregabo ſuꝑ eos mala: ꝛ ſa
gittas meas cõplebo in eis. Cõ
ſument fame: ꝛ deuorabunt eos
aues morſu amariſſimo. Dentes
beſtiaꝝ immittã in eos: cũ furo-
re trahentiũ ſuꝑ terram atqꝫ ſer
pentiũ. Foris vaſtabit eos gla-
dius ꝛ intꝰ pauor: iuuenẽ ſimul

ac virginem lactentē cū hoīe ſe
ne. Et dixi vbi nam ſunt: ceſſa-
re faciam ex hoībus memoriam
eoꝝ. Sed ꝓpter iram inimicoꝝ
diſtuli: ne forte ſuperbirēt hoſtes
eoꝝ. Et dicerēt manꝰ nr̄a excel
ſa: ⁊ nō dn̄s fecit hec oīa. Gens
abſq ꝯſilio ⁊ ſine prudentia: vti
nā ſaperent ⁊ intelligerēt ac nouiſ
ſima ꝓuiderent. Quō pſeq̄bat
vnus mille ⁊ duo fugarent decē
milia. Nonne ideo qꝛ deus ſuus
vendidit eos: et dn̄s ꝯcluſit illoſ
Non enī eſt deꝰ noſter vt dij eo-
rū: ⁊ inimici nr̄i ſūt iudices. De
vinea ſodomoꝝ vinea eoꝝ: et de
ſuburbanis gomorre. Vua eorū
vua fellis: ⁊ botrus amariſſimuſ
Fel draconum vinū eorū: et ve-

nenum aſpiduz inſanabile. Nō
ne hec condita ſunt apud me: et
ſignata in theſauris meis. Mea
eſt vltio ⁊ ego retribuam eis in
tempore. vt labat pes eoruz. Iu-
xta eſt dies ꝑditionis: et adeſſe
feſtinant tempora. Iudicabit do
minus populum ſuum: et in ſer
uis ſuis miſerebitur. Videbit
ꝙ infirmata ſit manus. et clau-
ſi quoqꝫ defecerunt: reſiduiqꝫ
conſumpti ſunt. Et dicent vbi
ſunt dij eorum: in quibus ha-
bebant fiduciam. De quoruz vi-
ctimis comedebant adipes: ⁊ bi
bebant vinum libaminum. Sur
gant et opitulentur vobis: et in
neceſſitate vos protegant. Vi-
deteꝙ ego ſim ſolus: et non ſit

alius deꝰ p̄ter me: Ego occidaȝ
⁊ ego viuere faciā. ꝑcutiaȝ ⁊ ego
ſanabo.et nō eſt q̄ de manu mea
poſſit eruere. Leuabo ad celum
manū meā:⁊ dicam viuo ego in
eternū. Si acuero vt fulgur gla⸗
diū meū:⁊ arripuerint iudiciuȝ
manꝰ mee. Reddam vltionē ho⸗
ſtibꝰ meis:⁊ his q̄ oderūt me re
tribuaȝ. Inebriabo ſagittas me⸗
as ſanguīe:⁊ gladiꝰ meus deuo⸗
rabit carnes De cruore occiſoꝝ:
⁊ de captiuitate nudati inimico
rū capitis Laudate gētes pp̄lm
eius:qꝛ ſanguinē ſeruoꝝ ſuoꝝ vl
ciſcetur Et vindictaȝ retribuet
in hoſtes eoꝝ:⁊ ꝓpitius erit terre
pp̄li ſui. Dn̄ica ad laudes
Benedici canti. Daniel.iij.

te oĩa opa dñi dño: laudate ⁊ ſu
perexaltate eũ in ſecła: Bñdici-
te angeli dñi dño: bñdicite celi
dño. Bñdicite aq̃ oẽs q̃ ſuper ce
los ſunt dño: bene. omẽs ꝟtutes
dñi dño. Bñdicite ſol ⁊ luna do
mino: bene. ſtelle celi dño. Bene
dicite imber ⁊ ros dño: bene. oĩs
ſpũs dei dño. Bñdicite ignis et
eſtus dño: bene. frigus ⁊ eſtaſ do
mino. Benedicite rores et prui-
na dño: bene. gelu ⁊ frigus dño:
Benedicite glacies ⁊ niues dño
benedicite noctes ⁊ dies domĩo:
Benedicite lux ⁊ tenebre domi-
no: bene. fulgura ⁊ nubes domĩo:
Benedicat terra dominum: lau
det ⁊ ſuperexaltet eum in ſecula
Benedicite montes ⁊ colles do-

mino:bñdicite vniuerſa germi-
nantia in terra dño. Benedici-
te fõtes dño: benedicite maria ⁊
flumina dño. Benedicite cete ⁊
oĩa que mouent̃ in aquis dño:
bñdicite oĩs volucres celi dño.
Benedicite oĩs beſtie ⁊ pecora
dño: bñdicite filij hoĩm domino
Bñdicat iſrael dñz: laudet ⁊ ſu-
perexaltet eũ in ſecula. Benedi-
cite ſacerdotes dñi dño: benedi-
cite ſerui dñi dño. Bñdicite ſpi-
ritus ⁊ aĩe iuſtoꝝ domĩo: bñdi-
cite ſancti et hũiles corde domi-
no. Bñdicite anania azaria mi-
ſael dñm: laudate ⁊ ſuperexaltate
eũ in ſecula. Benedicamꝰ prẽm
et filiũ cum ſanctoſpiritu: laude-
mus ⁊ ſuperexaltemꝰ eũ in ſecula

Bñdictus es dñe in firmamen
to celi. et laudabilis et glo͛ſus: ⁊
ſup exaltatus in ſecl'a. Dñi die
ad laudes canticũ. Luce. i.

BEnedictus dñs deus iſrael
quia viſitauit et fecit redemptio
oné plebis ſue. Et erexit cornu
ſalutꝫ nobis: in domo dauid pue
ri ſui. Sicut locutꝰ eſt ꝑ os ſcõꝝ:
qui a ſecl'o ſunt ꝓphetaꝝ eiꝰ. Sa
lutem ex inimicis nr̃is: ⁊ de ma
nu oĩm qui oderũt nos. Ad faci
endã miſericordiã cũ pr̃ibꝫ nr̃is:
⁊ mẽorari teſtamẽti ſui ſci. Iuſiu
rãdũ qꝺ iurauit ad abraã patrẽ
nr̃m daturꝝ ſe nobis. Ut ſine ti
more de mãu inimicoꝝ nr̃oꝝ libe
rati: ſuiamꝰ illi. In ſcitate ⁊ iu
ſticia corã ipo: oĩbus diebꝫ nr̃is:

Et tu puer ꝓpheta altiſſimi vo-
caberis. preibis enī āte faciē dñi
parare vias ei⁹. Ad dandā ſcien
tiam ſalutꝭ plebi ei⁹: in remiſſio-
nem pctōꝝ eoꝝ. Per viſcera mi-
ſericordie dei nr̄i: in quibꝰ viſi-
tauit nos oriens ex alto. Illumi
nare his qui in tenebris ꝛ ī vm
bra mortis ſedent: ad dirigēdoſ
pedes noſtros in viam pacis.

Canticum beate marie virginis
ad vš. quotidie. Luce. i.

Magnificat aīa mea dñm ꝛc

Canticum ſymeonis. Luce. ij.

Nunc dimittis ſeruū tuum
dñe: ſm verbū tuū ī pace ꝛc

Hymnus ſanctoꝝ ambroſij ꝛ au
guſtini ad vigilias dñicis ꝛ die-
bus duodecim lectionum.

TE deum laudamus: te dñz
confitemur. Te eternuz pa-
trem: oīs terra veneratur. Tibi
oēs angeli: tibi celi et vniuerſe
poteſtates. Tibi cherubin ꝛ ſera
phin: inceſſabili voce ꝓclamant.
Sanctus. Sctūs Sctūs dñs de
us ſabaoth. Pleni ſunt celi ꝛ ter
ra: maieſtatis gl'e tue. Te glori-
oſus aploꝝ chorus. Te ꝓphetaꝝ
laudabil' numerus. Te martyrū
candidat⁹: laudat exercitus. Te
ꝑ orbem terraꝝ: ſancta cōfitet' ec
cleſia Patrē: immēſe maieſtatis
Venerandū tuū veꝝ: et vnicū fi
lium Sanctū quoq; paclitū ſpi-
ritū. Tu rex gl'e chriſte. Tu pa-
tris ſempitern⁹ es filius. Tu ad
liberandū ſuſcepturus hoiez: nō

horruiſti virginis vterū. Tu de
victo mortꝭ aculeo: aperuiſti cre-
dentib⁹ regna celorū. Tu ad de-
xterā dē ſedes ī gl'a p̄ris. Iudex
crederis eſſe ventur⁹. Te ergo q̄
ſum⁹ tuis famul' ſubueni: quos
p̄cioſo ſanguīe redemiſti. Eter-
na fac cū ſanctis tuis gl'a mune
rari. Saluū fac populū tuuꝫ do-
mine: et benedic hereditati tue.
Et rege eos: ⁊ extolle illos vſqꝫ
in eternū. Per ſingl'os dies bn̄-
dicim⁹ te. Et laudam⁹ nomē tu
ū in ſecl'm: ⁊ in ſecl'm ſecl'i. Di
gnare dn̄e die iſto: ſine pc̄o nos
cuſtodire. Miſerere nr̄i dn̄e: mi
ſerere nr̄i. Fiat mi̇a tua dn̄e ſu-
per nos: quēad. ſpe. ī te. In te do-
ſperaui non ꝯfundar in eternū.

Oratio dñica. Mat. vi. ⁊ Lu. xi.

Pater noſter qui es in celis ſanctificet᷑: nomē tuū. Adueniat regnū tuū ⁊c.

Symbolum apoſtolorum

Credo in deū p̄rem oīpotentē creatorem celi ⁊ terre. Et in ieſum chriſtuʒ filiū ⁊c.

Symbolū athanaſij oī die dominica poſt primas.

Quicunqʒ vult ſaluus eſſe ante oīa opus ē vt teneat catholicam fideʒ. Quā niſi q̇ſqʒ integraʒ inuiolatāqʒ ſeruauerit: abſqʒ dubio in eternū ꝑibit. Fides aūt catholica hec eſt: vt vnū deuʒ in trinitate ⁊ trinitatē in vnitate veneremur. Neqʒ ꝯfundētes ꝑſonas: neqʒ ſubſtātiā ſeꝑantes. Alia eſt enī ꝑſona p̄ris, alia filij

alia ſpiritusſancti. Sed patris
⁊ filij ⁊ ſpiritusſancti vna eſt di/
uinitas: equalis gloria coeter/
na maieſtas. Qualis pater taliſ
filius: talis ſpūſſcūs. Increatus
pr̄ increat⁹ fili⁹: increatus ſpūſ/
ſcūs. Immēſus pr̄ immēſus fi
lius: immenſus ſpūſſcūs. Eter/
nus pr̄ etern⁹ fili⁹: eternus ſpūſ
ſctūs. Et tn̄ nō tres eterni: ſed
vn⁹ etern⁹. Sicut nō tres increa
ti nec tres immēſi: ſed vn⁹ incre
atus ⁊ vn⁹ immēſus. Similr̄ omni/
potens pr̄. omīps fili⁹: omipotenſ
ſpūſſcūs. Et tn̄ nō tres oipoten
tes: ſed vn⁹ oipotens. Ita de⁹ pa
ter deus fili⁹: deus ſpūſſcūs. Et
tn̄ nō tres dij: ſed vnus eſt deuſ
ta dn̄s pater dn̄s filius: dn̄s

ſpūſſanctus. Et tamē non tres
domini:ſed vnus eſt dn̄s. Quia
ſicut ſingillatim vnāquāqꝫ ꝑſo-
nā deū ac dn̄m confiteri chriſtia
na veritate cōpellimur: ita tres
deos aut dn̄os dicere catholica
religiōe ꝓhibemur. Pater a nul
lo eſt fact⁹:nec creatus nec geni-
tus. Filius a patre ſolo eſt:nō
factus nec creatus ſed genitus.
Spirituſſanctus a patre ⁊ filio.
non factus nec creatus nec ge-
nitus ſed procedens. Unus er-
go pater non tres patres. vnus
filius non tres filij:vnus ſpiri-
tuſſanctus non tres ſpirituſſan-
cti. Et in hac trinitate nihil pri
us aut poſterius. nihil mai⁹ aut
min⁹:ſꝫ tote tres perſone:coeter-

ne ſibi ſunt ⁊ coeq̃les. Ita vt per
oĩa ſicut iã ſupdictũ eſt: ⁊ vnitaſ
in trinitate. ⁊ trinitas in vnitate
veneranda ſit. Qui vult ḡ ſaluꝰ
eſſe: ita de trinitate ſentiat. Sed
neceſſariũ eſt ad eternã ſalutē:
vt incarnationē q̃ꝫ dñi nr̃i ieſu
chriſti fideliter credat. Eſt ergo
fides recta vt credamꝰ ⁊ cõfitea-
mur. qꝛ dñs nr̃ ieſus chriſtꝰ dei
filiꝰ deus ⁊ hõ eſt. Deus ē ex
ſubſtantia pr̃is ante ſecl'a geni-
tus: ⁊ hõ eſt ex ſubſtãtia mr̃is in
ſecl'o natꝰ. Perfectus deꝰ ꝑfectꝰ
homo. ex aĩa rationali ⁊ hũana
carne ſubſiſtens. Equal' pr̃i ſm
diuinitatē: minor pr̃e ſm hũani
tatem. Qui licet deꝰ ſit ⁊ hõ: nõ
duo tñ ſed vnꝰ eſt chriſtus. Unꝰ

autem non conuerſione diuini
tatis in carnē : ſed aſſumptione
humanitatis in deū. Unus om
no nō confuſione ſubſtātie: ſed
vnitate perſone. Nam ſicut ani
ma rationalis ⁊ caro vnꝰ eſt ho
mo: ita deus ⁊ homo vnꝰ eſt chri
ſtus. Qui paſſus eſt pro ſalute
noſtra: deſcendit ad inferos ter
tia die reſurrexit a mortuis. Aſ
cendit ad celos. ſedet ad dexterā
dei patris omnipotentꝭ: inde ven
turus iudicare viuos et mortu
os. Ad cuius aduentū oīns ho
mines reſurgere habent cuꝫ cor
poribꝫ ſuis: ⁊ reddituri ſūt de fa
ctis ꝓprijs rationē. Et qui bona
egerūt ibunt in vitā eternā: qui
vero mala in ignē eternuꝫ. Hec

eſt fides catholica. quā niſi q̄ſq̄
fideliter firmiterq̄ crediderit:
ſaluꝰ eſſe nō poterit. ℣. Benedi-
cat nos deꝰ deꝰ nr̄ benedicat nos de-
us. Et metuant eū oēs fines terre
Omnipotens ſem Collecta.
piterne deus qui dediſti famul'
tuis in ꝯfeſſione vere fidei eter-
ne trinitatis glām agnoſcere: et
in potētia maieſtat' adorare vni
tatem: qm̄s vt eiuſdē fidei firmi
tate ab omibꝰ ſemꝑ muniamur
aduerſis. Per do.

Correctum eſt iſtud pſalterium
ad vnguē ſuꝑ pſalterio beati ro-
berti qd in ciſtercio habetur. ſm
q̄ pſallitur in eccl'ia ciſtercieſi.

Vigilie defunctorꝝ eiuſdez ordis
Ad vš. añ Placebo domīo in re-
gione viuoꝝ. ps̄ cxiiij. Dilexi qm̄
exau. Añ Heu me qꝛ incolat⁹ me-
us prolongat⁹ eſt. ps̄. cxix. Ad dn̄z
cū tribularer. Añ Domin⁹ cuſto-
dit te ab omni malo cuſtodiat ani-
mā tuā dominus. ps̄. cxx. Leuaui
oclos meos. Añ. Si iniquitates
obſeruaueris domine domīe quis
ſuſtinebit. ps̄. cxxix. De pfundis.
Añ. Opa manuū tuarū domine
ne deſpicias. Ad magnificat añ.
Audiui vocem de celo dicentez be-
ati mortui qui in domino moriū-
tur. cā. Magnificat anima mea
dominum. Pater noſter qui es
in celis. ps̄. cxlix. Lauda anima
mea dominum. Requiem eternā

℣. A porta inferi. Erue do. Domi
nus vobiſcū. Collecta quotidie.
Deus cui ꝓpriuz eſt miſereri ſp
⁊ pcere: ꝓpitiare aīabꝫ famulorū
famularūqꝫ tuaꝝ. ⁊ oīa pctā eorū
dimitte: vt mortis vincul' abſo/
luti tranſire mereant ad vitam
Omnipo/ Collecta q̄tidiana⸗
tens ſempi̅ne de⁹ cui nunq̄ꝫ ſine
ſpe m ſericordie ſupplicat. ꝓpiti/
are aīabꝫ famuloꝝ. arūqꝫ tuarū
vt q̄ de hac vita in tui noīs ꝯfeſ
ſione diſceſſerūt ſcōꝝ tuoruz nu/
mero facias aggregari. Pro pre
Inclina dn̄e ſenti defuncto.
aurē tuā ad p̄ces nr̄as: bꝫ miſeri/
cordiā tuā ſupplices dep̄camur:
vt aīam famł'i tui quā de hoc ſe/
culo migrare iuſſiſti: in pacis ac

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

lucis regione ꝯſtituas: ⁊ ſcõꝝ tu
orũ nũero facias eſſe conſortez.
Queſu Pro femīa defuncta.
mus dñe. ꝓ tua pietate miſere
re aīe famľe tue: ⁊ a cõtagijs mor
talitatꝭ exutā. in eterne ſaluatio
nis ꝑtem reſtitue. Per. dn. In
Preſta dñe q̃ anniuerſarijs.
ſum⁹: vt aīe famľoꝝ famľaꝝꝗ
tuaꝝ quoꝝ anniuerſariū depoſi
tionis diē cõmemoram⁹: indul
gentiā pi ter ⁊ requiē capiāt ſem
piternā. Per. Pro tricenario or
Deus venie largitor ⁊ dinis.
hũane ſalutꝭ auctor: q̄ms clemē
tiā tuā: vt nr̃e ꝯgregatiõis frēs.
ſorores. fāiliares ⁊ bñfactores q̄
ex hoc ſecľo tranſierūt: beata ma
ria ſemꝑ virgīe intercedēte cuȝ

oībus ſctis ad ꝑpetue beatitudi
nis ꝯſortiū ꝑuenire ꝯcedas. P.

Deus qui nos Pro pr̄e ꝛ mr̄e.
patrē ꝛ mr̄eʒ honorare ꝑcepiſti:
miſerere clemēter aīab; pr̄is et
mr̄is mee eorūq; oīa pctā dimit-
te. meq; eos in eterne claritatis
gaudio fac videre. Pro his qui

Deus in cemitorio ſūt ſepulti
cui⁹ miſeratiōe aīe fideliū reqe-
ſcūt: aīab; famlor. arūq; tuaruʒ
hic ꝛ vbiq; in chriſto qeſcentiuʒ
da ꝓpiti⁹ veniā pcōr: vt a cūctis
reatib; abſoluti. tecū ſine fine le
tent. Per. Pro fidelib; defūct.

Fideliū de⁹ oīm ꝯditor ꝛ redē-
ptor: aīab; famlor. arūq; tuar
remiſſiōeʒ cūctor tribue pcōr vt
indulgētiā quā ſp optauerūt piis

ſupplicatiõibꝫ ꝯſeq̃nť. Per Ad
laud ꝓ defunctis aň. Exultabũt
domino oſſa hũiliata. ps. l. Miſe
merdeꝰ. aň. Exaudi domine orati
nez meã ad te oĩs caro veniat. ps.
lxiiij. Te decꝫ hymnꝰ. aň. Me ſu
ſcepit dextera tua do. ps. lxij. Deꝰ
deꝰ me. l. lxvi. piuncti Deꝰ miſe.
Aň Eruiſti do. aĩaꝫ meã vt nõ p
iret. ca Ego dixi ĩ di. Aň. Omĩs
ſpũs laudet do. ps. cxlviij. Lauda
te dñm de celis. Ad bñdictꝰ aň.
Ego ſum reſurrectio et vita qui
credit in me etiam ſi mortuus fu
erit viuet et omnis qui viuit ⁊ cre
dit in me non morietur in eternũ
℣. Audiui vocem de celo. Pater
noſter qui es in celis ſanctifice.
Et ne nos inducas in tẽptatio

nem. Sed lib. nos. ℣. A porta inferi. Erue dñe aĩas eorũ. Dominus vobiscũ. Collecte prout sub ad veſpas. Requieſcant in pace. Amen. Prima die in ſeptimana vacante añ. Dirige dñe deus meus in conſpectu tuo viã meam ps. v. Uerba mea auri. Añ. Conuertere dñe ⁊ eripe animã meam quoniã nõ eſt ĩ morte qui memor ſit tui. ps. vi. Dñe ne in furore. Añ Ne qñ rapiat vt leo aĩaz meam. dũ nõ eſt qui redimat neqꝫ q̃ ſaluum faciat. ps. vij. Dñe deꝰ meus in te ſpe. ℣. Anima mea turbata eſt valde. Sed tu dñe ſuccurre ei. Pater nr̃. Lectio. i. Job. vij.

Parce mihi dñe: nihil enim ſunt dies mei. Quid eſt hõ

q: magnificas eū. aut q̄d appoſ
erga eū cor tuū. Viſitas eū dilu
culo ⁊ ſubito ꝓbas illum. Vſq̄
quo nō pcis mihi: nec dimittis
me vt glutiā ſaliuā meā. Pecca
ui. Quid faciā tibi o cuſtos ho
minū: Quare me poſuiſti ↄtrari
um tibi. ⁊ factus ſum mihimet
ipſi grauis: Cur nō tollis pctm̄
meū. ⁊ q̄re nō aufers iniquitatē
meā: Ecce nunc in puluere dor
miam. ⁊ ſi mane me q̄ſieris non
ſubſiſtam. R. Credo q redēptor
meꝰ viuit ⁊ in nouiſſimo die d̄ ter
ra ſurrecturus ſuz Et i carne mea
v debo deū ſaluatorē meū. V. Quē
viſurus ſum egoipſe ⁊ non alius
et oculi mei conſpecturi. Et in car
ne mea vi. Lectio. ij. Job. x.

Tedet aīam meā vite mee: di
mittam aduerſum me eloq̄
um meū. Loq̄r in amaritudine
anie mee. dicā deo. Noli me ꝯdē
nare Indica mihi. cur me ita iu
dices: Nunq̄d bonuȝ tibi videt̄
ſi calūnieris me ꝛ opprimas me
opus manuū tuaꝝ: ꝛ ꝯſiliū impi
oꝝ adiuues: Nunq̄d oculi car
nei tibi ſunt. aut ſic̄ videt hō et
tu vides: Nunq̄d ſic̄ dies hoīs
dies tui. et āni tui ſic̄ hūana ſūt
tpa. vt q̄ras iniquitatē meam. ꝛ
pc̄m meū ſcruteris. ꝛ ſcias qꝛ ni
hil ipiū fecerī: cū ſit nēo q̇ d ma
nu tua poſſit eruere. ℞. Qui la
zaꝝ reſuſcitaſti a mōumēto fetidū
tu eis dn̄e dona requiē Et locū in
dulgētie. ℣. Requiē eternaȝ dona

Meis domīe. Et. Lc. iiij. Job. x.
Man⁹ tue fecerūt me ⁊ plasma
uerūt me. totū ī circūitu. ⁊ sic re-
pente ꝓcipitas me. Memēto q̄
so q̄ sicut lutū feceris me: ⁊ ī ꝑul
uerē reduces me. Nōne sicut lac
mulsisti me. ⁊ sicut caseū me co-
agulasti: Pelle ⁊ carnibꝫ vestisti
me. ossibꝫ ⁊ neruis cōpegisti me.
Vitā ⁊ misericordiā tribuisti mi
hi. ⁊ visitatio tua custodiuit spi-
ritū meū. R. Memēto mei de⁹ q̄ꝛ
vent⁹ ē vita mea. Nec aspiciet me
visus hois. V. Et nō reuertet ocl's
me⁹ vt videat bōa. Nec. Scda die
vacāte ī hebdomada aū. In loco
pascue ibi me collocauit. ps. xxij.
Domin⁹ regit me. Aūt. Delicta
iuuentutis mee ⁊ ignorātias meas

ne memineris dñe. ps.xxiiij. Ad
te dñe.le.a.m. Añt. Credo videre
bona dñi in terra viuētiū: ps.xxvi
Dñs illu.m. ℣. Cōuertere dñe et
eripe aīam meam .Saluū me fac
ꝓpter miam tuā. Pr̄ nr̄. Le.iiij.

R Eſponde mihi. Job.xiij.
q̄ntas habeo iniq̄tates ⁊ pcā
ſcelera mea ⁊ delicta oñde mihi
Cur faciē tuā abſcōdiſ.⁊ arbitra
ris me inimicū tuū. Cōtra foliū
qđ vento rapit̄ oñdis potentiam
tuā.⁊ ſtipulā ſiccam perſequeris
Scribis enī ꝯtra me amaritudi
nes.⁊ cōſumere me vis peccatis
adoleſcētie mee: Poſuiſti ī ner-
uo pedez meū.⁊ obſeruaſti oēs
ſemitas meas.⁊ veſtigia pedum
meorū conſideraſti. Qui q̄ſi pu-

tredo cōſumēdus ſum et q̄ſi ve-
ſtimentū qd̓ comeditur a tinea.
R. Heu mihi domine q2 peccaui
nimis in vita mea quid faciaȝ mi
ſer vbi fugiā niſi ad te deus meus
miſerere mei duȝ veneris In no-
uiſſimo die. V. Anima mea turbata
eſt valde ſed tu domine ſuccurre ei
In nouiſ. Lectio .v. Job .xiiij.

HOmo natus de muliere bre
uiviuens tp̄e: repletur mul
tis miſeriis Qui q̄ſi flos egredi
tur ꝛ ꝯterit: ꝛ fugit velut vmbra
ꝛ nunq̄ȝ in eodeȝ ſtatu ꝑmanet
Et dignū ducis ſup huiuſcemo
di apire ocl'os tuos ꝛ adducē eū
tecū ī iudiciū. Quis pt facē mū
dū de īmūdo ꝯceptū ſemie: Nō
ne tu qui ſolus es: Breues dieſ

hominis ſunt. numerus menſiū
eius apud te eſt. Cōſtituiſti ter
minos eiꝰ qui p̄teriri nō poterūt
Recede paululū ab eo. vt quie
ſcat donec optata veniat. Sicut
mercennarij dies eius. R. Ne re
corderis peccata mea dn̄e. Duʒ ve
neris iudicare ſeculū ꝑ ignem. V.
Non intres in iudiciū cum ſeruiſ
tuis dn̄e. Dū ve. Le. vi Job xiiij
Quis mihi hoc tribuat vt in
inferno ꝓtegas me. ⁊ abſcō-
das me donec pertranſeat furor
tuus: et conſtituas mihi tempꝰ
in quo recorderis mei. Putas
ne mortuus homo rurſus viuat
Cūctis diebꝰ qbꝰ nūc milito: ex
pecto donec veīat īmutatio mea
Vocabis me. et ego reſpondebo

tibi. Operi manuum tuarū por-
riges dexteram. Tu quidez greſ-
ſus meos dinumeraſti. ſed par-
ce peccatis meis. R. Libera me
domine de vijs inferni: Qui por-
tas ereas confregiſti ⁊ viſitaſti in
fernū ⁊ dediſti eis lumē vt viderēt
te qui erant in penis tenebraꝝ. V.
Clamantes ⁊ dicētes adueniſti re
demptor noſter. Qui. Tertia die
vacante añ. Complaceat tibi do-
mine vt eruas me ad adiuuandū
me reſpice. ps. xxxix. Expectans
expectaui do. Añ. Sana dñe ani-
mam meā quia peccaui tibi. ps. xl.
Beatus qui intelligit. Añ. Siti
uit anima mea ad deū viuū quan
do veniā ⁊ apparebo ante faciē do-
mini. ps. xli. Quemadmodū deſi.

℟. In memoria eterna erunt iuſti
Ab auditione mala non timebũt
Pater noſter. Le.xij. Job.xvij.
Spirit⁹ me⁹ attenuabit. dies
mei breuiabunt ⁊ ſolũ mihi
ſupeſt ſepulcrũ Nõ peccaui: ⁊ in
amaritudinib⁹ morat ocl's me⁹
Libera me ⁊ pone me iuxta te: et
cui⁹ vis man⁹ pugnet cõtra me.
Dies mei trãſierũt. cogitatiões
mee diſſipate ſũt: torquẽtes cor
meũ. Noctẽ verterũt in diem. et
rurſum poſt tenebras ſpero lucẽ
Si ſuſtinuero infernus domus
mea eſt: ⁊ i tenebris ſtraui lectu-
lum meũ. Putredini dixi. Pa-
ter me⁹ es. mr̃ mea et ſoror mea
vermib⁹. Ubi eſt ergo nũc p̃ſto-
latio mea ⁊ patiẽtia mea. Tu es

dñe de⁹ me⁹. ℟. Peccante me q̄ti
die ⁊ nō me penitētē timor mortis
ↄturbat me. Quia i inferno nulla
eſt redēptio miſerere mei de⁹ ⁊ ſal
ua me. ℣. De⁹ i noīe tuo ſaluū me
fac ⁊ ī virtute tua libera me. Qu:

PElli mee Le.viij. Job.xix.
cōſumpt̄ carnib⁹ adheſit os
meū: ⁊ derelicta ſūt tm̄modo la-
bia circa dentes meos. Miſere-
mini mei miſeremīni mei: ſaltē voſ
amici mei: q̄ꝛ manus dñi tetigit
me. Quare pſeq̄mini me ſicͭ de⁹
⁊ carnib⁹ meis ſaturami: Quis
mihi tribuat vt ſcribantͬ ſmōes
mei: Quis mihi det vt exarentͬ
ī libro ſtilo ferreo ⁊ plūbi lamīa
vl' celte ſculpātͬ ī ſilice: Scio enī
ꝙ redēptor me⁹ viuit ⁊ in nouiſ

ſimo die de terra ſurrecturꝰ ſim
⁊ rurſum circũdabor pelle mea.
⁊ in carne mea videbo deũ ſalua
torē meũ. Queʒ viſurꝰ ſum ego
ipſe. ⁊ ocl'i mei ↄſpecturi ſunt. et
nō aliꝰ. Repoſita ē hec ſpes mea
in ſinu meo. R. Dñe ſm actum
meũ noli me iudicare nihil dignũ
in ↄſpectu tuo egi. Jō depcor maie
ſtatē tuā vt tu deꝰ deleas iniq̄tates
meas. V. Amplꝰ laua me dñe ab
iniuſticia mea ⁊ a delicto meo mũ
da me tibi ſoli peccaui. Jō. Le. ix.
Vir for ij. machabeoꝝ. xij.
tiſſimꝰ iudas collatione fa
cta duodecī milia drachmas ar
genti miſit hieroſolymā. offerre
ea ibi p pctīs mortuoꝝ: iuſte et
religioſe de reſurrectiōe cogitās

Niſi eni eos q̄ ceciderāt reſurre
cturos ſperaret: ſupfluū videret
⁊ vanū orare pro mortuis. Et q̄r
ↄſiderabat qd hi q̄ cum pietate
dormitionē accepant: optimā ha
berēt repoſitā grāz. Sctā g̊ ⁊ ſalu
bris ē cogitatio, p defuncti erora
re: vt a pctis ſoluant. R. Libera
me dn̄e de morte eterna ī die illa
tremēda. Qn̄ celi mouēdi ſunt et
terra. Dū veneris iudicare ſeculū
p ignē. V. Dies illa dies ire calai-
tatis ⁊ miſie dies magna ⁊ ama-
re valde. Qn̄. V. Tremēs fact⁹ ſū
ego ⁊ timeo dū diſcuſſio venerit at
q̄ vētura ira. Duz. V. Quid ego
miſerrim⁹ q̄d dicā vel q̄d faciā dū
nil boni pferā añ tm̄ iudicē. Lib.
Explicīūt vigilie mortuorum.

Septem pſalmi penitentiales.
Primus.pš.vi. Dñe ne in furo
re. Scḋus pš.xxxi. Beati quorũ
remiſſe. Tertius.pš.xxxvij Dñe
ne in furore. Quart⁹.pš.l. Miſe
rere mei deus ſm. Quintus pš.
ci. Dñe exaudi orõem meã. Se
xtus pš.cxxix. De profundis cla
maui. Septim⁹s pš.cxlij Domi
ne exaudi orõnẽ meaꝫ. Letania
Kyrie eleyſon. Chriſte eleyſon.
Chriſte audi nos. Pater de ce
lis deus. Miſerere nobis. Fili
redemptor mũdi deus.mi. Spi
ritus ſancte deus.miſe. Sancta
trinitas vnus deus.miſe. San
cta maria. Ora pro nobis. San
cta dei genitrix.ora Sancta vir
go virginũ.ora Sancte michael

ora. Sancte gabriel. ora. Sancte raphael. ora. Omnes ſancti beatorum ſpirituum ordines. Orate pro. Sancte iohannes baptiſta. ora. Omēs ſancti patriarche ⁊ prophete: Orate. Sancte petre ora. Sancte paule ora p. Sancte andrea: ora p. Sancte iacobe. ora. Sancte iohannes. ora. Omnes ſancti apoſtoli ⁊ euangeliſte. orate pro nobis. Sancte ſtephane ora pro nobis. Sancte laurenti. ora pro. Sancte vincenti. ora. p. Sancte thoma. Ora pro nobis. Sancti iohannes ⁊ paule. orate p nob. Omnes ſancti martyres Orate pro nobis. Sancte martine. ora pro no. Sancte nicolae Ora pro no. Sancte petre. Ora

Sancte etmūde. Ora. Sancte
malachia.ora. Sancte wilhelme
ora. Sancte benedicte.o. Sancte
bernarde.ora. Sancte roberte.
ora. Omēs ſancti ꝯfeſſores. ora-
te. Sancta anna.ora. Sctā ma-
ria magdalene.o. Sctā agatha.
ora. Sancta agnes.o. Sancta ka-
therina.ora. Sancta vrſula cū ſo
da.t. Ora. Om̄es ſancte virgīeſ
ora. Om̄es ſcti. Orate ꝑ nobis.
Propiti⁹ eſto. Parce nobis do-
mine. Ab imminentib⁹ pctōꝝ
noſtroꝝ periculiſ. Libera nos do
mine. A damnatione perpetua.
Li.n.do. Per myſteriū ſctē incar
nationis tue.li.n.do. Per paſſio
nem ⁊ crucē tuā.li.n.d. Per glo
rioſam reſurrectionē tuā.li.n.d.

Per admirabilē aſcenſionē tuā.
Li.n.do. Per grām ſancti ſpūs
paraclyti.li.n.d. Peccatores. Te
rogam⁹ audi nos. Ut pacez no-
bis dones.te ro. Ut eccleſiā tuā
regere ⁊ defenſare digneriſ.te r.
Ut loca noſtra et oēs habitātes
in eis viſitare ⁊ ꝯſolari digneriſ
Te ro. Ut regularibus diſcipli-
nis nos inſtruere digneris.te r.
Ut fructus terre dare ⁊ ꝯſerua-
re digneris.te ro. Ut oībus be-
nefactoribꝰ noſtris ſempiterna
bona retribuas.te ro. Ut omni-
bus fidelibus defunctis requiē
eternam donare digneris.te ro.
Fili dei. Te rogamus audi nos
Agnus dei q̄ tollis peccata mū-
di. Miſerere nobis. Kyrie eley-

ſon. Chriſte eleyſon. Kyrie eley
ſon. Pater noſter. Et ne nos in
du. Sed libe. ℣. Exurgat deꝰ ⁊ diſ
ſipent inimici eius. Et fugiãt qui
oderũt eũ a facie eiꝰ. Saluum fac
populũ tuũ domĩe ⁊ benedic he-
reditati tue. Et rege eos. Fiat pax
in vir. Et abundantia. Domĩe ex-
audi. Et clamor. Dominꝰ vobiſcũ
Et cum ſpiritu tuo. Collecta.
Eccleſie tue dñe p̃ces placatus
admitte: vt deſtructis aduerſita
tibꝰ ⁊ erroribꝰ vniuerſis: ſecura
Deus tibi ſeruiat libertate.
a quo ſctã deſideria recta cõſilia
et iuſta ſunt opa: da ſeruis tuis
illam quã mũdus dare non põt
pacẽ: vt ⁊ corda nr̃a mandatis tu-
is dedita ⁊ hoſtiũ ſublata formi-

dīne: tēpora ſint tua protectione
Omnipotens ſem- trāquilla:
piterne deus edificator ⁊ cuſtos
hieruſalē ciuitatis ſupne: edifi-
ca ⁊ cuſtodi loca noſtra cū habi-
tatorib⁹ ſuis. vt ſint in eis domi
cilia tranquillitatis ⁊ pacis.
Ineffabilem miſericordiā tuā
dn̄e nobis clementer oſtende: vt
ſimul nos ⁊ a peccatis exuas: et
a penis quas pro his meremur
eripias. Per chriſtnm.

Finiunt ſeptem pſal
mi penitētiales. āno
chriſti. Mcccclxxxvi.

Ordo ad ungendum ĩfirmā p̄lsa-
lus. et ĩ duto sacer p̄sel 3° ps
ps Ne ds q̄ iere. Gla. p Iudica
me ds et disc. Gla. p Voce
mea. Gla. pri. Cu sacdos
p̄uenerit ad ĩfirmā. finit̄s
ps dicat. Pax huic domui
Et cōuetiy videat āme et
stati sacdos sbsquā. Dns
uobis. coll. Oremus. Dn̄e ds q̄ p̄
btm. Jacobū aplm tuū ĩdu
cere pbros eccle et ugere
ĩ fmos p̄cepisti p̄ra q̄s ut
digneris p̄ manus nras hāc

facta tuā ī fmā ꝺ oleo
isto sc̄ificato ungere ꝛ bn̄
dicere ꝛ ꝙ exteri⁹ fidelr
postlantes āplectim̄ h̄ ī
teri⁹ spūalr diuina tua vl
ī visibilr opet ꝑ dn̄ .
Or̄ collecta finita ꝛ respō
so amē . dicat ī fmā suā
ꝯfiteor . v̄l si illḋ dicere
nesciet l̄ nō poterit tndēs
pectꝯ dicat mea cl̄pa de
oībꝫ meis pctīs ꝑcor uos
orate ꝓ me ꝛ dicat ei ab oī

ynctu misereatur tui. Sacerdos
dicat. Indulgentiam et remis
sionem omnium peccatorum tuorum per gratiam
sancti spiritus tribuat tibi omnipotens et mi
sericors dominus. Amen. Hic legatur absolu
cio domini Urbani pape. Oremus. Deus qui
in unxit offerat ei crucem ad oscu
landum. Quo facto et cruce reddita
appropinquans sacerdos ad egrotum in
tincto pollice in oleo inungat
eum in ·v· locis ita dicendo. Per
istam sanctam unctionem et suam pi
issimam misericordiam indulgeat tibi dominus
quicquid peccasti per visum. Amen.

ꝑ auditū ꝑ odoratū ꝑ gustū
ꝑ tactū ꝑ ardorē libidīs
ꝑ i cessū pedū Et iuncto
i fine dicat cuetis ps. Bn
dic aīa Quo dicto dicat omb
K. x e. k. pr nr. Et ne nos ꝑ
ces. v. Ostende nob d. miam. t.
Et salutare tuū da nob. v. Sal
uā fac fa. t. Ds me spā
tē ite. v. Mitte ei d. aux d scto
Et de syō tuere ea. v. Nichil
pficiat i mici i ea Et filī
i iqtatis nō apponat noce ei

V. Esto ei domine turris fortitudinis. R. A facie inimi-
ci. Dominus vobiscum. Oremus dominum
nostrum ihesum christum et cum omni suppli-
catione rogemus ut hunc famula
suam per angelum suum sanctum visi-
tare et letificare et confortare
dignetur. Qui vivit et regnat deus per s.
Propicietur dominus cunctis iniquita-
tibus huius in fine redimat
de interitu perpetue mortis vi-
tam eius et corroboret et faciat in
bonis cibis desiderium eius. Qui vi.
Da veniam domine famule tue et
clementer libera ab egritudine

corpus · laborante et tu a
tua iusticia corrigis diuina
celestium defende misericordie
correcta. p x m s n. Ben
dicat te deus pater sanet te
dei filius illuminet te spiritus sanctus
costodiat corpus tuum animam
tuam saluet cor tuum irra
diet sensum tuum dirigat et
ad superna vitam te perducat
qui in trinitate perfecta viuit et
regnat p o s s · a. Benedicat
te deus celi adiuuet te xpus filius
dei corpus tuum in suo sancto serui

tes cuſtodiri ⁊ cōſuare fa
ciat mētē tuā illumīet ſēſū
tuū dirigat grāz ſuā ad
pfectū aīe tue ītē augeat
ab oī malo te libet dextra
ſua te defendat. q ſcōs ſuos
ſēp adiuuat. ipe te ad
iuuare ⁊ cōſuare dignet
p oīa ſcla. Bndicat te ds
pr q ī pncipio cūcta creauit
ex nichilo bndicat te di
filius q de ſupnis ſedib ſal
uator deſcēdit bndicat te
ſpc ſcs q ī ſilitudīe colūbe

in flumine iordanis regenuit
in christo. ipse te in trinitate suscipiet
qui cum deo venturus exspectat
ad iudicium. Qui vivit et regnat

Cum absoluatur defuncti. In

primis dicatur Pater noster. De profundis
Kyrie. Christe. Kyrie. Pater noster. Et ne nos. A
porta inferi. Ne tradas be-
stiis animas. Et animas pauperum
tuorum ne obliviscaris in finem. Requiem eternam.
Domine exaudi. Oremus. Deus cui proprium
est misereri semper et parcere
suscipe deprecationem nostram pro
anima famule tue quam delictorum

catena ↄſtringit miſeratio
tue pietatis abſoluat per.
Abſolue quesumus domine animam famu
le tue ab omni vinclo delictorum
ut in resurrectionis gloria inter sanctos
tuos resuscitata respiret
per dominum. Requiescat in pace lectania
Kyrieleyson Christeleyson Christe audi
nos pater de celis deus
miserere ei Fili redemptor
mundi deus miserere ei Spiritus sancte
deus miserere ei Sancta trinitas unus
deus miserere ei Sancta Maria ora pro ea
Sancta dei genitrix ora pro ea.

Sca virgo virginu ora pea
Ste michael ora pea Ste
gabriel ora pea Ste raph
ael ora pea Oms sci
angeli et archangeli orate
pea Oms sci beatorum spi
rituu ordines orate pea
Ste iohanes baptista
ora pea Oms sci patri
arche et prophete orate pea
Ste petre ora pea Ste
paule ora pea Ste an
drea ora pea Ste iohanes

ora pro ea Sce Jacobe ora
Sce phylippe ora p Sce
bartholomee ora pro ea
Sce mathee ora p Sce
Thoma ora p Sce Jacobe
ora pro ea Sce ſymō ora p
Sce tathee ora pro ea Sce
mathya ora p Omēs ſcī a
poſtoli ⁊ ewangeliſte orate
Omēs ſcī diſcipuli dñi
orate pro ea Omēs ſcī īno
cētes orate p Sce Step
hane ora p Sce clemēs

Sce̅ laurēti ora pea Sce̅
vicenti ora pea Sce̅ Thoma
ora pea Sce̅ ſebaſtiāe ora
pea Sce̅ hyrenee cū ſocijs
tuis orate pea Sce̅ Johes
ora pea Sce̅ paule ora p
Omēs ſci̅ martires orate
Sce̅ ſilueſter ora Sce̅ mar
tine ora pea Sce̅ Nicholae
ora pea Sce̅ petre ora p
Sce̅ wilhel' ora pea Sce̅
hylari·o·p Sce̅ athanaſi
ora pea Sce̅ gregori o·p
Sce̅ ambroſi o· p Sce̅ Jeroni

me ora pro ea Sce Augusti
ne Sce benedicte o. p. Sce
bernharde o. p. Sce Ruperte
ora pro ea Sce egidi o. p.
Omnes sci confessores orate p.
Sca Maria magdalene o. p.
Sca felicitas o. p. Sca perpetua
ora pro ea Sca agatha o. p.
Sca agnes o. p. Sca cecci
lia o. pro ea Sca lucia o. p.
Sca katharina o. p. Sca
margaretha o. p. Sca Scolasti
ca o. pro ea Omnes sce virgi te
nes orate pro ea Omnes sci ora

Propicius esto exaudi nos dn̄e
A piculo mortis lib. eā dn̄e
A meruisteris tartareis l' eā
A podere pcttoꝝ liba
A locis penarū liba eā dn̄e
A tetra mortis caligine
liba eā dn̄e A hore putei
gehenne liba eā dn̄e A
penis īferni l' eā d̄ A vinc
culis mortis l' eā d̄ A mor
te ppetua l' eā dn̄e Per
aduētū tuū l' eā d̄ Per na
tiuitatē tuā l' eā dn̄e Per
passiōē & crucē tuā liba eā d̄

Per resurrectiōe tuā l' ead
Per ascēsionē tuā l' ead
Per mīam tuā l' eā dnē
Per spm̄ paraclitū l' eā
In die iudicij l' eā dnē
Peccatores te rogam⁹ au
di nos Ut spm̄ famule tue
ī sinu abrahe recipi iube
as te rogam⁹ audi nos
Ut cū fiducia diē iudicij
expectet te ro Ut eā a nu
mero malorū discerni iu
beas te ro Ut eā ad gau
dia etna pducas te ro.

Vt eã dextera tua ſcã bñ
dicere digneris te ro au
Vt regem et̃nã ei dones
te ro Fili dei te ro Agn9
dei q tollis pc̃ta mudi mi
ſerere ei Agn9 dei q tollis
pc̃ta mūdi dona ei req̃e
ſepit̃na xpe audi nos ky
ky Credo i unū dm patrē
oipotētē factorē celi & t̃re
viſibiliū omniū & i viſibiliū
Et i vnū dnm ihm xpm
filiū dei unigenitū & ex

patre natū ante omīa
sc̄la · Deum de deo lumē de
lumīe · Deum verū de deo
vero · genitū nō factū cō
substāciale patri per quē
omīa facta sūt · Qui ppt
nos homīes · et ppt nr̄am
salutē descēdit de celis
· Et ī carnatus ē de spū scō
ex maria virgine · Et homo fact
ē · Crucifixus etiā pro nobis sub
pōcio pylato passus · et sepul
tus ē · et resurrexit tercia die

ſcdm ſcripturas ⁊ aſcēdit
i celū ſedet ad dexterā
[illegible] patris. Et iterū ve
turus ē cū glā iudicare
viuos ⁊ mortuos cui⁹ reg
ni nō erit finis. Et i ſpm
ſcm dnm ⁊ viuificātē q
ex patre filioqꝫ pcedit q
cū patre ⁊ filio ſimul ado
rator ⁊ cōglorificat q
locutꝰ ē p pphetas ⁊ unā
ſcām catholicā ⁊ aplicā
ecclām cōfiteor unū bap

tisma i remissioe pccoꝝ
⁊ expecto resurrectioe
mortuoꝝ ⁊ vitã futuri scli a.
Dicta letania si ad huc sr
uixerit dicat septẽ psalmi
penitẽtiales ꝑ cu aīa egressa
fuit cātet R Subuenite
ki capi . k x k . Tibi dñe
comēdam⁹ aīam famule tue
ut defuncta sclo tibi uiuat ⁊
que p fragilitate mūdane
cōuersacōis pcta admisit tu
uenia misericordissime pi
etatis absterg p dnm nrm

postea abluatur ⁊ inuoluatur
⁊ iterum sacerdos dicat sequen-
tes oraciones Coll

Deus precii ⁊ bonitatis inuic-
te ⁊ sempiterne clemencie te
suppliciter postulamus ut animam
famuli tui quem de huius seculi erump-
nosa peregrinacione precepisti
uocare uniuersa delictorum remis-
sione concessa in abrahe sinu
iubeas collocari. Obsecramus
quoque piissime pater ut quem unigeniti
tui cruor redemit efficias.

nō ſinuat ꝯmib uocari
p̄cetus ſꝫ agelica agmīs
deductoē, p̄ceptus padiſi
tu pociat ſuauitate ſecum
& it xucctū tmarꝫ tuphales
catthuas coronata icedat
ad dext filij tui retributoēꝫ
accepta aſſitat & ſctoꝝ tuoꝝ
felici ꝯſortio ꝯputata reg
nū celeſte poſſideat p x
O rex vulneris nouitate
pculſi & qdam cordib ſau
ciati, miaꝫ tuā mūdi redep

tor flebilib' uocib' implo
raui ut care nre aia ad
tua clemecia q fons pie
tatis es reuertete blande
leniter suscipias ut si qs
illa ex carnali cotagioe
ꝯtraxerit maculas tu dns i
solita bonitate clemet de
leas pie i dulceas ob
liuioni i ppetuu tradas
atq eade laudes t cu
ceteris reddit ad cor
pus quq reasura scdm

tuorum cetibus aggregari precipias
et cum patre et spiritu sancto vivit et regnat.
Misericordiam tuam domine sancte pater
omnipotens eterne deus pietatis
affectu rogare pro aliis cogi-
mur. qui pro nostris supplicare
peccatis nequaquam sufficimus. tamen
deus tua confisi et gratuita pietate
et inclita benignitate cleme-
ciam tuam deposcimus. ut animam
famule tue ad te revertentem
cum pietate suscipias. assit
ei angelus testamenti tui

michahel ⁊ p man⁹ ſctoꝝ
angloꝝ tuoꝝ īter ſcos
⁊ electos tuos ī ſinib⁹
abrahe yſaac ⁊ iacob pat
archaꝝ tuoꝝ eā colloca
re digneris q̄ten⁹ liberata
de principib⁹ tenebraꝝ ⁊ d
locis penaꝝ nulla iā ꝓme
natiuitatis ul' ꝯuerſacōe aut
ꝓprie īiq̄tatis ſeu fragilitatis
ꝯfuda͛ erroib⁹ ſ3 poci⁹ ag
ſca͛ a tuis ⁊ ſcē bitudīs
rege ꝑfrua͛ atq3 cū mag

iudicii dies aduenerit
iter sanctos et electos tuos ex
suscitata gloria maiesta
te contemplacionis tue perpetuo
satiet. Per xpm. O pater sancte deus
qui humano corpori animam ad
similitudinem tuam formare et inspi
rare dignatus es dum te iu
bente puluis in puluerem re
uertitur tu ymaginem tuam cum
sanctis et electis tuis eternis se
dibus precipias sociari eamque
ad te reuertentem de egypti

partib9 blande leniterqꝫ
ſuſcipias · et anglos tuos
ſcos ei obviā mittas viaqꝫ
illi iuſticie demoſtra · por
tas glie tue apri · Repelle
qs ab ea oēs pncipes te
nebrarꝫ · et agnoſce depoſitū
fidele qd tuū ē · Suſcipe
dne creaturā tuā nō ex
diis alienis creatū ſꝫ a
te ſolo deo vivo · et vero qr
nō ē ali9 ds p̄t te dne ·
nō ē ſcdꝫ opa tua letifi
ca clemētiſſime ds aiaꝫ

famule tue. et clarifica eam
in multitudine misericordie tue. Ne
memineris quesumus iniquitatum eius
antiquarum, et ebrietatum quas suscita-
vit furor mali desiderii
licet enim peccavit tamen te non
negavit sed signo fidei insig-
nita te qui omnia et ea iterum
omnia fecisti fideliter adoravit
qui vivis et regnas. Oratio coll.
Suscipe domine animam famule
tue quam de ergastulo huius
seculi vocare dignatus es et
libera eam de principibus te

nebu[l]is · 7 de locis penarum
ut absoluta vinculis omnium peccatorum
quietis ac lucis eterne beatitu
dine perfruatur · et inter sanctos 7
electos tuos in resurrectionis gloria re
suscitatus respiretur per xpistum dominum nostrum.
Partem beate resurrectionis opti
neat vitamque eternam here
mereatur in celis per ihesum xpistum
saluatorem mundi qui vivit et regnat
deus per omnia secula. Involuto corpore
et in feretro posito reformatur
sacerdos stola · et aspergens corpus

aqua bndicta & turificatus
dicat audientib' qui vi? Et ne
nos tradas aporta i ferri V Nichil
pficiat i inimicus i ea et fili'
iniquitatis no apponet nocere
ei. Deus cui soli cpetit me
dicina pstare post morte
tribue qs ut aia famule tue
terrenis exuta cotagiis i
tue redemptionis parte nu
meret. p x. Et responso dne
efferat corp' de domo cu
xpisto responsorio Libera me
dne de morte etna i die

illa tremēda Quādo celi
mouēdi ſūt ⁊ terra Dū
ueneris iudicare ſclm p ig
ne V Dies illa dies ire ca
lamitatis ⁊ miſerie dies
magna ⁊ amara ualde
Quādo celi V Tremēs fact⁹
ſū ego ⁊ timeo dū diſcuſſio
uenerit atq̃ uētura ira
Dū ueneris V Quid ego
miſerrim⁹ qd dicā uel qd
faciā dū nil boni pferā
ante tātū iudicē Libera

me Cu aut fuerit i eccl'a
dicat sacerdos pr nr Et
ne nos i ducas A porta i
feri Commendam⁹ te dne
a. fa. t. pcamq̃ ut ppt
q ad tras tua pietate des
cendas patriarchar tuor
sinib⁹ i sinuari nō renu
as saluator mudi q. v. z
r. Ds P post missa sacer
dos i dutus alba stola z ma
nipulo cu cruce z thuribu
lo z aqua bndicta dicat

hac oracionem ante feretrum
hic in capite placabis Oracio
Non intres in iudicium cum
famula tua domine quoniam nullus apud
te iustificabitur homo nisi per te
omnium peccatorum tribuatur remissio
Non ergo eam quesumus tua domine
iudicialis sententia premat quam
tibi vera supplicacio fidei christi
ane commendat sed gracia tua
illi succurrente mereatur eu
dere iudicium ultionis que dum adviveret in
signitatis es signaculo sancte trinitatis.

G. B. HOFBIBLIOTHEK
KARLSRUHE

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Handschrift 16 Lot.

9,4 × 6,6 cm

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

de Niderstat Elisabeth. reformatrix 5 nov. 1491

Kimblerin salome conv. Jubil — 29 Jul. 1635

Göllin Julian cathar. mioriss. — 24 nov. 1676

Hugin Martha moniaes ex oberzürich 1 aug. 1689

Kraft. Theresia moniaes von Baden — 8 april. 1774

Rüppin Magdal. mon. von Hechingen 30 sept 1779

Grau carolina mon. von Weinberg 10 Aug. 1816

1827. Der Custoder im Martyrologium dess klein c —

S. Mauritÿ Martyris

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg